

וועדת שימור – תמליל

מספר הוועדה : 38

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : י"ח שבט התשפ"ו (05.02.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 13:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולדוורק ת M i R ים

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם. התאריך י"ח שבט תשפ"ו, אנחנו פותחים וועדת שימור מספר 38. נוכחים, סגן ראש העיר חיים כהן, חברת המועצה ד"ר לורה ורטון, חברת הוועדה הגברת יערה שאלתיאל, הממונה על המחלקה,

שרון דינור:

שרון דינור.

יוחנן וייצמן:

האדריכלית שרון דינור. מזכירת הוועדה מורן בן זיו, יועץ משפטי דני ליבמן. נוכחים איתנו איציק שוויקי והאדריכלית אורית לנדסברג. התיק הראשון זה סמאטס?

אורית לנדסברג:

כן.

שרון דינור:

טוב, סמאטס אתם זוכרים, אנחנו ממשיכים דיון,

יוחנן וייצמן:

כן. גירשנו אותם באמצע.

שרון דינור:

גירשנו אותם בסוף.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

איציק שוויקי:

אנחנו לא מגרשים אף אחד.

יוחנן וייצמן:

לא, נהיה לחץ זמן.

עודד בריק:

שלום.

דני ליבמן:

שלום.

יוחנן וייצמן:

שלום.

דוברת:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לפקודתכם. סליחה על ההתנהלות שלנו בפעם הקודמת.

עודד בריק:

הכל טוב.

זאב ארד:

כולנו עבדים של הטכנולוגיה.

יוחנן וייצמן:

כן.

זאב ארד:

או קרבנות שלה.

עודד בריק:

אז נתחיל שוב ככה באופן כללי, לרגע. ברחוב סמאטס 7, שבאזור הזה חלה תכנית 2154, היא בעצם קובעת שאסור לעשות תוספות, ככה, היא לא קובעת שימור מחמיר או משהו, היא אומרת, אסור לעשות בבניין הספציפי תוספות על הגג או תוספות בחצר, לעומת מקומות שאפשר לעשות את הדברים האלה. וכבר כמה שנים יש, בכמה בניינים באזור, איזושהי בעיה בין זה שהתכנית קובעת ככה לבין בניינים כמו אצלנו שיש אחוזי בנייה שנשארו spare. הפתרון שוועדת השימור מצאה לאורך כל השנים, שני פתרונות. פתרון אחד זה להגביה את הגג בחמש שורות, 120 ס"מ בערך, ככה לנצל עוד זכויות בלי בעצם לבנות תוספת על הגג. הפתרון השני שמצאו גם בעצם במקרים דומים זה תוספות תת קרקעיות, כך שאין חדר שבונים בחצר אלא בונים מתחת לאדמה. ובעצם זאת הבקשה שלנו. אנחנו לא מנצלים עדיין את כל הזכויות שיש, מנצלים רק חלק מהזכויות, אבל רוצים בעצם ללכת עם

המתווה שקבעה וועדת השימור במקרים דומים. עכשיו, בסוף הדיון הקודם שהיינו שרון שאלה מה יותר חשוב לנו,

שרון דינור:

בחירתה של סופי.

עודד בריק:

בדיוק. אז אלף אני אגיד, לבעלי הזכויות יותר חשוב העניין של הגג, אבל זה לא צריך להיות בחירתה של סופי מבחינתנו. זה לא או או.

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד שלא בדקתי את הזכויות, אני לא מחלקת רישוי.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עודד בריק:

כן, זה ייבדק ברישוי.

אורית לנדסברג:

לא, אבל השאלה, כי הבניין הנוסף שיש הוא בעצם סומן בשחור והוא מחוץ לבקשה,

עודד בריק:

כן.

אורית לנדסברג:

אבל הוא חלק מהחלקה. אז אנחנו, אז אני תוהה כאילו מה סך הזכויות, האם סך הזכויות מומשו כאשר גם מכניסים את הבניין הזה. כי כולם באותה חלקה.

זאב ארד:

לא, לא, לא, חד משמעית. אנחנו עשינו בעצם היתר קודם לפני שבע-שמונה שנים כשהכנסנו את שתי תתי החלקות, ואז גם הבקשה הייתה לחוד על תת החלקה שאנחנו דנים בה עכשיו ועל תת החלקה השנייה. זה עבר וועדת שימור, זה עבר אפילו החלטת וועדה מקומית, ומסיבות פנימיות בינם לבין עצמם איכשהו הדבר נעצר. כרגע ההגשה היא מחדש על אותו מתווה, כלומר, למשפחת שמש נשאר לה עדיין זכויות לא ממומשות. שמש זה תת החלקה השנייה, ... אנחנו לא נוגעים בזכויות שלה. הם התחלקו ביניהם, יש להם הסכם, הסכם כתוב, ...

יוחנן וייצמן:

כאילו ... וירטואלית של חלוקת הזכויות.

אורית לנדסברג:

על תת החלקה, על תת החלקה הזאת,

זאב ארד:

לפי הגודל של תתי החלקות, כן.

עודד בריק:

הם כבר הוסיפו. תת החלקה השנייה כבר הוסיפה.

זאב ארד:

עדיין יש לה עוד טיפונת,

עודד בריק:

עדיין נשאר.

זאב ארד:

אבל היא החליטה לא לממש בסוף בהיתר הקודם והיא ירדה מזה,

אורית לנדסברג:

הבנתי.

זאב ארד:

ולכן נאלצנו לעשות את זה מחדש, אבל עדיין החלוקה נשארה אותו דבר בעינה. אין הבדל כמובן, אם את שואלת, אנחנו לא לוקחים כאילו זכויות מתת החלקה השנייה,

יוחנן וייצמן:

הם לא שואבים.

זאב ארד:

לא שואבים זכויות מתת החלקה השנייה,

אורית לנדסברג:

אני לא שאלתי על לא שואבים, שאלתי על לראות את הסך הכל,

זאב ארד:

אוקיי,

עודד בריק:

כן, עדיין יש.

זאב ארד:

אוקיי, הבנתי. כן.

אורית לנדסברג:

עדיין, בלי הגג עדיין,

זאב ארד:

כן, כן.

עודד בריק:

ובעצם גם בסיבוב הקודם שזאב הסביר, ב-2018, הנושא נבדק בבקשה מאד דומה, מחלקת השימור אישרה אותה וגם הייתה החלטת וועדה מקומית שאישרה את הבקשה, לא יצא היתר מסיבות אישיות שם של מי שגר שם, אבל הכל היה מאושר.

דני ליבמן:

אני מצאתי אצלי את החומר מלפני 10 שנים, את הבנייה של ...

עודד בריק:

כן, כן. אני,

דני ליבמן:

זה היה אצלי בניילונים, מצאתי אותו.

עודד בריק:

... נתתי, שלחתי לך ... עם כל הבנייה הקודמת,

דני ליבמן:

לא, ... זכרתי, אבל זה קיים.

יוחנן וייצמן:

בגלגול קודם, דני, זה אושר? כמו שהוא אומר?

דני ליבמן:

כן. מה שקרה שכמו שאמרתי, הראו לי שבית ליד, סמאטס 5, הוועדה המקומית אישרה את ההגבהה של הארבע שורות אבן, ...

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זה היה אבל הוועדה המקומית או וועדת שימור?

דני ליבמן:

זה הייתה, אני לא יודע אם אז, לא יודע, לא יודע,

(מדברים ביחד)

עודד בריק:

זה אישור מחלקת השימור,

שרון דינור:

אושר?

דני ליבמן:

לא, לגבי 5? לגבי שכן שלכם?

עודד בריק:

לא, לגבינו, לגבינו.

דני ליבמן:

לא. אז לגבי השכן אני לא יודע אם הייתה אז וועדת שימור בכלל, כשעשו את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, לפני עשר שנים הייתה,

דני ליבמן:

לא, לפני עשר שנים כן, אבל לפני עשר שנים הביאו לו דוגמה יותר ישנה של השכן שלו, בית אחד ליד שמופיע פה, סמאטס 5,

איציק שוויקי:

זה הי,

דני ליבמן:

... בצבע שחור,

איציק שוויקי:

זה היה לפני שעשו תכנית אב למושבות.

יערה שאלתיאל:

זה משנות ה-80.

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

לא, לא, לא, לפני, זה אחרי. זה אחרי. זה אחרי תכנית האב למושבות.

דני ליבמן:

אז בהמשך לזה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

רק לפרוטוקול, הצטרפה אלינו חברת הוועדה, ממלאת מקום, יעלה ביטון.

דני ליבמן:

ואז אמרתי שאפשר להגביה בארבע שורות אבן. ומאז עברו עשר שנים,

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

אז אני, כיוון שאני עדיין פה אז אני חוזר על מה שאמרתי לפני עשר שנים.

שרון דינור:

שמה זה היה?

דני ליבמן:

שאפשר להגביה בארבע שורות אבן לאור הדוגמה, התקדים שהביאו מבית ליד ושהיו מודעים לכך שאנחנו עושים את זה בשביל לנצל את הזכויות.

עודד בריק:

יש עוד דיונים נוספים, גם שלחתי לכם בכרמיה 3 היה, בכרמיה 5, גם אישרו את ההגבהה הזאת, ובעצם אמרו, כמו שאמרתי, שזה לא נחשב תוספת, זה הפתרון שאפשר למצוא. אז, זה ... גם את הבניינים שכבר אישרו וביצעו, שכמו שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

יש לכם באמת תמונות באמת איך זה נראה ב-?

עודד בריק:

כן, כן. הנה.

זאב ארד:

הנה.

יוחנן וייצמן:

את יכולה לפתוח לי את הזום? אני לא מצליח.

זאב ארד:

זה למשל, זה סמאטס 5.

שרון דינור:

פה?

איציק שוויקי:

כן, אבל זה לא 3 שורות, זה ...

(מדברים ביחד)

עודד בריק:

לא, ... קודם היה כמה שורות.

איציק שוויקי:

ארד, זה לא שלוש שורות, ארד. אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע.

עודד בריק:

תראה להם, תראה להם את,

איציק שוויקי:

זה לא הדוגמה. זה לא הדוגמה.

זאב ארד:

אני אסביר למה זה,

עודד בריק:

תראה את הבניין שלנו ואז הם יבינו.

זאב ארד:

אתה צודק. אתה צודק ולא צודק. זה שבע שורות, אתה צודק, אתה לא צודק כי השפה האדריכלית שם זה תמיד יש איזשהו פס ואחריו שתי שורות ואחרי זה גג רעפים.

יוחנן וייצמן:

זה, זה תוספת? זה לא המקורי, מה שאנחנו רואים פה?

עודד בריק:

חלק מקורי וחלק תוספת.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד שבעיניי זה לא דוגמה טובה. אולי תעברו, כאילו, זה לא דוגמה שימורית טובה, אז אולי תעברו לדוגמה יותר טובה.

עודד בריק:

תראה את סמאטס, את כרמיה 5, כרמיה 5, יותר טוב.

אורית לנדסברג:

אני חושבת שזה ממש פגיעה בפרופורציות,

שרון דינור:

רגע, בוא נראה, בוא נראה,

אורית לנדסברג:

בצורה ניכרת.

שרון דינור:

זה לא.

זאב ארד:

אני רק רוצה להעיר שמבחינת, כשהיינו שם, שרון,

שרון דינור:

כן.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לא, זה בשבילי, היא מנסה לפתוח לי את הזום. היא שומרת לי על הצוואר.

שרון דינור:

זהו, בדיוק רציתי להגיד.

עודד בריק:

תראה את כרמיה 5. זה דוגמה יותר טובה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, עוד שניה.

זאב ארד:

אני רוצה רק להעיר שכשהיינו שם בסיוור ניסינו להבין, באמת יש את השאלה, גם שרון שאלה איפה התוספת כי זה נראה מאד טבעי, גם מבחינת הביצוע, מבחינת האבן וכן הלאה. מה שרק, להערה של,

אורית לנדסברג:

אבל זה חמש שורות. אתם נמצאים בשלוש או ארבע,

איציק שוויקי:

זה שבע.

זאב ארד:

אנחנו רוצים פחות,

איציק שוויקי:

זה שבע.

זאב ארד:

אנחנו רוצים פחות, אנחנו לא מבקשים את ה... אני מסכים שפה יש,

יוחנן וייצמן:

אתם מבקשים 1.20 מטר.

עודד בריק:

1.20 מטר.

זאב ארד:

אנחנו מבקשים 1.20 מטר, פה יש יותר. אנחנו בהחלט מבקשים,

יוחנן וייצמן:

אתם מבקשים 1.20 מטר, עד תחילת המדלפות.

זאב ארד:

כן, כן, זה מה שאנחנו מבקשים, אנחנו לא מבקשים לעשות איזה משהו דרמטי. אנחנו מבקשים להיות, אנחנו באמת, הבקשה מאד מינורית. לא מבקשים משהו דרמטי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ...

דני ליבמן:

מה שהם כתבו, ...

יוחנן וייצמן:

מה שעו"ד ליבמן אומר,

דני ליבמן:

לדייק את הס"מ, אם אנחנו כבר כותבים את הס"מ, אז מה שהם ביקשו פה זה מאה ו-,

איציק שוויקי:

יש שמה מאה,

דני ליבמן:

ראיתי את זה, 124 ס"מ. ארבע שורות 124.

יערה שאלתיאל:

... 124 זה יותר בדרך כלל.

דני ליבמן:

זה מה שכתוב פה. 124 על ארבע שורות אבן, מה שמקובל, זה כנראה,

שרון דינור:

... להראות עוד משהו,

יערה שאלתיאל:

נדבך אבן בדרך כלל,

דני ליבמן:

30 ס"מ,

יערה שאלתיאל:

... סביב ה-, לא, 25, 27,

זאב ארד:

אני רוצה רגע,

דני ליבמן:

כן, אבל שמה כנראה זה קצת יותר.

זאב ארד:

אני רוצה,

דני ליבמן:

בוא נגיד, אני כתבתי,

דוברת:

לא, זה לא קשור.

דני ליבמן:

כ-120 ס"מ.

זאב ארד:

אני רוצה רק ...

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור לסוגייה של תת הקרקע.

זאב ארד:

אוקיי, זהו, אני רוצה לתת את ... זאת של סמאטס 5, כי בסמאטס 5 גם יש, אם אתם רואים, כל הקטע הזה הוא בתת הקרקע, אתם רואים פה את התמונה, כאן מרחוק, ... מעבר לגדר, ... אפשר לראות פה הגדלה של האזור הזה. יש בדיוק אותו פתרון שאנחנו ביקשנו. כאן יש חצר מונמכת מתחת. ובמקרה שלהם הם ... את תת הקרקע, הם בנו עד המפלס של קומת האפס אפס. זה מפלס קומת האפס אפס, כי בעצם רוב הבניינים האלה תמיד עלו אליהם במדרגות, וגם הבניין שמה עולים אליו במדרגות. אנחנו חושבים שזה פתרון יותר נכון לתת את ההגבהה גם, שזה ... מרפסת שיוצאת וזה הופך להיות חלק אינטגרלי מהבניין ויש בזה איזשהו היתכנות, איזשהו סדר פנימי והיגיון פנימי.

שרון דינור:

עכשיו חזרת לקומה התחתונה.

זאב ארד:

כן.

יוחנן וייצמן:

ביקשתי ממנו את הקומה התחתונה.

זאב ארד:

מאשר לקבור אותו ממש מתחת. יש לזה הרבה יתרונות. אבל אני אומר, יש פה דוגמה ממש טובה שממש זה עובד נכון. זה נמצא בצד האחורי גם, זה לא

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

תשמע, באזור של, בפרויקט שלנו,

עודד בריק:

... את המצגת.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני רוצה לראות את זה עוד רגע. תודה רבה.

אורית לנדסברג:

... סיטואציה כמו זאתי, שתיים ועוד חמש זה שבע.

איציק שוויקי:

זה פה עוד שניים.

יערה שאלתיאל:

זה עוד ארבע.

אורית לנדסברג:

... עוד ארבע.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

כן.

יערה שאלתיאל:

או עוד חמש, מה שהיה, כאילו, אתם מסתכלים על מה שהיה,

לורה ורטון:

אני ...

אורית לנדסברג:

ברור, ברור, ברור. אבל זה התמצית של ה-,

איציק שוויקי:

זה קטגוריית שימור מלא,

אורית לנדסברג:

זה הכי שימורי שאפשר ...

איציק שוויקי:

אסור להוסיף כלום.

אורית לנדסברג:

השכונה היחידה שעוד נשארה,

איציק שוויקי:

ואז, ואז,

אורית לנדסברג:

נקייה.

איציק שוויקי:

לא רק שהיא נשארה נקייה אלא כשעשו את התב"ע הזאת אז המחירים האמירו, כי התב"ע,

יוחנן וייצמן:

התב"ע עשתה שימור. זה אחת מהפעמים, אתה צודק, זה אחד מהמקרים הטובים שאנחנו לא מצליחים לשכפל אותם, שהשימור,

איציק שוויקי:

הכפיל את עצמו.

יוחנן וייצמן:

בירושלים העלה ערך.

איציק שוויקי:

העלה ערך.

שרון דינור:

כן, איך הוא מוריד ערך במקומות אחרים, אין, אני מסתכלת על המחירים של דבורה הנביאה ו-,

(צוחקים)

שרון דינור:

באמת, מה, 90,000 למ"ר זה באמת הגיוני. הגיוני.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה לא מבנים לשימור.

איציק שוויקי:

גם פה, גם פה.

יוחנן וייצמן:

בדבורה הנביאה, לא, זה 80, לא 90 דרך אגב. אני פשוט נכנס כל יום,

שרון דינור:

וכמה זה בשנלר?

יוחנן וייצמן:

אני כל יום לרשות המיסים נכנס. אבל שוב, זה לא מבנים לשימור.

לורה ורטון:

שנלר זה,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה :

לא הבנתי את ההומור שלך.

שרון דינור :

לא, אני אומרת, להגיד ששימור, והיה על זה החלטות של וועדות ערר גם של גלעד הס וגם של זלמנוביץ',

יעלה ביטון דה לנגה :

כן.

שרון דינור :

להגיד ששימור מוריד את הערך של זה, קביעה של שימור זה כאילו באמת הזיה,

יעלה ביטון דה לנגה :

...

שרון דינור :

כאילו לא יצאנו בחיים שלנו מחוץ לגבולות הקו הכחול של ירושלים, אנחנו לא יודעים מה קורה בימין משה ובשכונות אחרות שלנו ש-

איציק שוויקי :

לא, בתל אביב גם תיקחי, אותו דבר.

שרון דינור :

לא, כאילו, היו אנשים הרי שהתלוננו, בתל אביב, הגישו, אמרו שעצם הקביעה של השימור מורידה להם את הערך של הבניין.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה דרקוני, הדרישות, אבל,

שרון דינור :

אז זרקו אותם מהמדרגות, אמרו להם, זה לא נכון, כאילו,

דוברת :

שטויות.

שרון דינור:

טוב, סליחה.

עודד בריק:

אני רק אעיר,

זאב ארד:

לא, לא, אני אוהב, אני אוהב להציץ ולראות מה קורה ...

עודד בריק:

אפרופו מה שאמרתם, גם בשכונה הזאת עשו בניית הרבה יותר מאסיביות בבניינים ליד ממה שדיברנו עכשיו, זה באמת המינורי. זה האיזון, זה האיזון. יש זכויות בנייה, יש הסתמכות על מקרים דומים, ומנסים לעשות בנייה שהיא כמה שפחות פוגענית, זה האיזון שאפשר, ואני אומר לכם שתראו שם בסביבה, יש בניית הרבה יותר אינטנסיביות בבניינים קרובים.

זאב ארד:

אני רוצה לחזור לשאלה של וייצמן, לגבי הנושא של תת הקרקע. אנחנו מדברים על תת הקרקע באזור הזה, אפשר לראות אותו, אזור שהוא מופר, הוא כולו איזה דשא סינתטי ...

שרון דינור:

זה אמרנו כעיקרון בפעם הקודמת שאנחנו,

אורית לנדסברג:

שאין בעיה, נכון, אנחנו אישרנו רק ... ,

לורה ורטון:

זהו.

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

כולל גם קצת להרים,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אולי וייצמן מרגיש לא נוח איתו, אבל אני לא מכירה כאלה.

זאב ארד:

אני מדבר גם על הנושא שאם אפשר כן בכל זאת לתת, לא להיצמד כאילו ל... של המפלס, לשמור על מפלס הקרקע, אלא דווקא לתת, שלא יהיה ירידה כזאת גדולה, אולי לתת כאן 50 ס"מ, ... שהירידה תהיה הרבה יותר עדינה, ויהיה מרפסת ... שהיא חלק מ...

שרון דינור:

הוא רוצה שזה לא, אנחנו אישרנו קומה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

במפלס, שהתקרה שלה במפלס של הגינה,

דוברת:

נכון.

שרון דינור:

והוא רוצה קצת יותר כאן.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל השאלה שלי אליך זה, אתה מתחיל,

עודד בריק:

פה, פה. פה, כאן.

איציק שוויקי:

... את הקרקע.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא יותר רישויות. אני מנסה, באמת, אני אומר, הראש שלי פה הוא להיצמד להוראות הרישוי. זאת אומרת, לא להפחית לכם. אבל אני מדבר, אם אנחנו, אם נלך לפי הראש שלי אז זה מפסיק להיות קומת מרתף, אז אתה הגעת לבניין של 3.5 קומות כשהתב"ע מאפשרת לך 2.5 מעל מרתף.

זאב ארד:

תראה, אני לא בא ל... בפרשנות, זה פרשנות שצריך להיכנס אליה משפטית, אבל אני אומר, אם ...

יוחנן וייצמן:

לא משפטית, אני, יש לי עיניים, זאת אומרת, אני, אתה ראית שאני לא הכי טוב ...

זאב ארד:

לא, אבל קומת מרתף אם היא קצת מציצה מעל הקרקע היא כבר לא קומת מרתף. אני לא יודע מה
ההגדרה ... של קומת מרתף,

עודד בריק:

50 ס"מ מעל האדמה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

50 ס"מ זה הנושא?

זאב ארד:

כן.

עודד בריק:

כן, כן. ... שיהיה אפשרות גם לתאורה, חלונות למעלה, שיהיה,

זאב ארד:

50 ס"מ.

יוחנן וייצמן:

אני לא מדבר כרגע על משפטית, ההגדרה בעין,

זאב ארד:

אני מראה את זה,

יוחנן וייצמן:

... בעין, אני זורם איתך ש-50 זה עדיין,

לורה ורטון:

דני, יש איזה כללים מה, מתי משהו הופך למרתף?

זאב ארד:

נשאר את זה ברישוי, נשאר את זה ברישוי.

יערה שאלתיאל:

אבל 50 יש לך רק הרצפה והתקרה, כאילו, זה סדר גודל של 25 נגיד, 30,

יוחנן וייצמן:

בבניינים ישנים יותר בטח.

זאב ארד:

לא, לא, אני מדבר,

יערה שאלתיאל:

אז נשאר לך כאילו עד האדמה, ואתה צריך קצת בכל זאת, כאילו, אתה לא יכול לעשות את החלון,

שרון דינור:

אלף, אני לא הכרתי,

זאב ארד:

אני יכול להראות את הפרט.

שרון דינור:

את ה... הזאת עד לרגע זה ואתם יודעים מה העמדה שלי. אבל במקרה הזה אני חושבת שזה, אני ארשה לעצמי להגיד שאני חושבת שזה לא בסדר להתחיל להתערב עם השטחים המגוונים שהם אמורים להיות מלווים את, המרקם הוא לא בנוי, הוא ... גינה.

יוחנן וייצמן:

זה לא מגוון שם, זה דשא סינתטי עלוב, לא?

שרון דינור:

עכשיו הוא עלוב, אבל מה שאנחנו ביקשנו זה שהם יעשו אדמה מעל זה כדי שהגינה לא תיפגע. אם אנחנו מתחילים לעשות שטחים מבונים, ולמרפסת יש גדר ועל מרפסת עושים, זה כאילו, כבר אין לזה

סוף. כאילו זה, מתי שצריך להגיד, אתם, אני רוצה לספר לכם משהו רגע, אולי אתה, לא יודעת אם אתם מכירים את זה, אנחנו עובדים עכשיו על פרק השימור של תכנית מתאר החדשה לירושלים שכנראה לא תאושר בקרוב אבל הם רוצים לקדם את הפרק הזה בנפרד. עכשיו, אנחנו מנסים לעשות, להיות מאד פרגמטיים. הרי העיר הזאתי תחת פיתוח מאד אינטנסיבי, וגם בשימור אנחנו נותנים פיתוח. אתם מכירים את זה כי אתם הוועדה לשימור. יש מעט מאד שכונות שבהם אנחנו אומרים פה הכי הכי מוזיאון יש לנו. ימין משה למשל, ברחביה שום דבר, כאילו, אין לנו אף מקום שאנחנו אומרים ש-, כאילו, רחביה זה על בסיס רחובות מנדטוריים, פה. אבל פה ב... הזה שזה גם בית בובות, כאילו, בקטע הטוב של המילה, כאילו זה, לא צריך להתחיל לשחק עם זה יותר מדי. זה צריך להיות שמישהו הולך פה ברחוב, לא רק אנשים שגרים פה, כאילו, זה אוצר לאומי ובינלאומי, שהוא ירגיש את רוח התקופה שהייתה שם ולא תוצרים שמה שאתה מראה ליד הוא נורא נורא יפה, אבל הוא כבר הפך כמעט להיות משהו שהוא over done, כאילו אני בבית במלחה ולא ב-, שמלחה,

לורה ורטון:

החדשה.

שרון דינור:

יש שם וילות מדהימות, אבל כאילו, כן, מלחה החדשה. זה לא, אנחנו מנסים למצוא את הרוח האותנטית ולא לאבד אותה, ואנחנו בגלל זה גם איתכם מנסים לעשות איזה משהו שהוא מאוזן ולהגיד, אנחנו רוצים, קיבלנו תיאבון עכשיו, עכשיו אנחנו רוצים את הקומה שנתת לנו מתחת שתהיה כבר מעל וגם זה, זה כאילו, אני אומרת, וואו, כל שניה עוד משהו מתווסף לזה.

זאב ארד:

תראי, אנחנו לא נלך על זה לרב על הדבר הזה, אמרנו את זה כבר, ואני חושב, אנחנו ... כעת בדיון, קו המגרש נמצא פה על הקו הכחול, אפשר לראות אותו כאן. קו המגרש כאן, יש פה שדרה של עצים. אנחנו מדברים כולה על האזור הזה, כולה על הדבר הקטן הזה.

יוחנן וייצמן:

ולאיזה כיוון זה, חזית?

עודד בריק:

לא, לא, לא,

זאב ארד:

החזית היא פה, לא, לא, החזית היא פה.

עודד בריק:

מי שהולך ברחוב לא יראה את זה.

זאב ארד:

אנחנו מדברים כולה על טרסה שנמצאת פה בגובה הזה, זהו, טרסה כזאת בגובה של 50, דרך אגב, לא יהיה לה גם מעקה כי אנחנו בכוונה רוצים, עד גובה 60 ס"מ אנחנו לא צריכים לעשות מעקה לפי חוק התכנון והבנייה, ובגלל זה ביקשנו 50 ולא ביקשנו להעלות את זה לגובה של ה-00 שזה 1.20 מטר. בכוונה לא ביקשנו 1.20 מטר, בשביל להימנע מגדר. כי אנחנו לא רוצים גדר. 50 ס"מ נותן לנו אפשרות לתת אור, לתת אוורור, לתת אוויר. זה גם פותר לנו בעיות טכניות בקומה מתחת מבחינת החיבור בין הישן לחדש, אבל זה דברים שגם ... להסתדר איתם. אז אני חושב שבאיזון הזה זה משמעות מינורית. הבקשה לסגת היא בקשה מאד מינורית מכל ההיבטים שלה.

איציק שוויקי:

זה יהיה יחידה אחת או שזה,

זאב ארד:

מה?

איציק שוויקי:

היחידה למטה היא יחידה אחת או ש-

זאב ארד:

כן, כן, היא יחידה קיימת כבר.

איציק שוויקי:

לא,

אורית לנדסברג:

כרגע.

איציק שוויקי:

היא יחידה נפרדת, נכון?

זאב ארד:

כן, כן.

איציק שוויקי:

לא באותו בניין. זאת אומרת, באותו בניין אבל,

יוחנן וייצמן:

אותו בניין, קומת מרתף.

זאב ארד:

היא נפרדת, זה יחידה נפרדת, זה יחידה נפרדת רשומה בטאבו נפרדת.

איציק שוויקי:

משפחה אחרת,

זאב ארד:

כן.

איציק שוויקי:

בית אחר.

זאב ארד:

יחידה נפרדת. בטאבו היא נפרדת.

איציק שוויקי:

... את היחידה.

זאב ארד:

ברשותכם,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

זאב ארד:

יש פה שלוש,

יוחנן וייצמן:

תמתינו שתי דקות. אה, בסדר, יש לך משהו?

זאב ארד:

יש פה שלוש נקודות שהעלתה מחלקת שימור, אני רוצה להתייחס אליהן, ...

שרון דינור:

כן.

זאב ארד:

יש פתח לצד הצפון מערבי, זה הפתח הזה. הוא נמצא על הרחוב. כנראה שבזמנו, בזמנו עשו כאן חניה או משהו כזה, אני מניח ש... עשו את הדבר הזה בזמנו, ככה זה נראה לפחות בעין. אתם מבקשים פה לשקם אותו. אני לא יודע אם שיקום זה הדבר הנכון במקרה של ...

שרון דינור:

אתה יכול להפנות אותי לסעיף שאתה רוצה שאני אתייחס אליו?

עודד בריק:

סעיף 5. אה, ב ... ?

שרון דינור:

5?

יוחנן וייצמן:

התחלתם מהסוף להתחלה, אתם אומרים.

שרון דינור:

לא, מה ה-,

זאב ארד:

סתם זה יצא ככה, כן? כי זה ה

עודד בריק:

זה בסעיף האחרון.

זאב ארד:

אנחנו היינו שמחים פשוט אולי,

עודד בריק:

... עוד סעיף אחד, האחרון.

(מדברים ביחד)

עודד בריק:

6.

אורית לנדסברג:

אה, לא, סליחה, זה לא 6.

שרון דינור:

לרבות זיקת שטח בגדר צפונית,

יוחנן וייצמן:

התב"ע, מה 2154, אתה יודע שאני מנסה להיצמד אליה, אומרת על גדרות?

זאב ארד:

אני לא בטוח שהיא בכלל דנה בגדרות.

דני ליבמן:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

לא, זה התקופה שדיברו על גדרות.

זאב ארד:

לא, לא, זה, תב"ע 2154 זה לפני.

איציק שוויקי:

... בעבודה שלי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

דני ליבמן:

לך לקרוא את התקנון.

יוחנן וייצמן:

... בתקנון.

איציק שוויקי:

אני חושב שבתקנון יש גדרות, כי אני זוכר שעשיתי עבודה על גדרות.

דני ליבמן:

רק רגע.

איציק שוויקי:

... גובה הגדרות לא יהיו מעל,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם הגדרות לשימור. לא, גובה גדרות זה אחד, אני לא דיברתי על זה. אתה מדבר על מופע כלפי הרחוב, אני שאלתי האם הגדר היא לשימור.

עודד בריק:

אבל אני אגיד לכם, המצב,

יוחנן וייצמן:

כרגע היא הרוסה, אני רואה את התמונות, זה בסדר.

לורה ורטון:

זהו.

זאב ארד:

אני רוצה להציע הצעה שהיא הצעה,

עודד בריק:

כן.

זאב ארד:

אני כן מקבל את מה שאתם אומרים, ... חשובה, המופע הזה בטח שנראה רע, אין ספק בזה שהוא צריך לעבור איזשהו תיקון.

שרון דינור:

למה צריכים אותו אבל?

זאב ארד:

זה כניסה לחניה שפרצו בזמנו,

שרון דינור:

אה, זה בצד ה-,

עודד בריק:

זה לפני מי שעכשיו, זה ...

יוחנן וייצמן:

בסדר, ...

עודד בריק:

כן, כן.

זאב ארד:

אנחנו מציעים פשוט לייצר מופע של לקחת,

שרון דינור:

למה, אתם עושים חניה, משאירים שם ... ?

דני ליבמן:

הגדר היא לשימור?

זאב ארד:

... את יודעת, חניה באזור הזה, ...

דני ליבמן:

הגדר היא לשימור, ...

אורית לנדסברג:

אתם רוצים לעשות עוד פעם שער כזה? לא, לא,

זאב ארד:

לייצר,

אורית לנדסברג:

לא,

זאב ארד:

לייצר שער,

אורית לנדסברג:

ממש לא. ממש לא.

לורה ורטון:

לא מה?

זאב ארד:

או כל פתרון שימורי אחר,

לורה ורטון:

לא לשחזר?

זאב ארד:

שישמור את זה.

אורית לנדסברג:

זה היה פעם מפלס אחד. הם רוצים לעשות עוד פעם את שני העמודונים. זה לא, יש כניסה אחת לבית, יש את העמודונים,

איציק שוויקי:

לא, לא הם רוצים, הם רוצים להשאיר את זה קיים.

זאב ארד:

יש הרבה בתים שיש בהם כניסה לבית ויש את הכניסה לחניה.

יערה שאלתיאל:

לא,

אורית לנדסברג:

אבל הם ביקשו לעשות,

יערה שאלתיאל:

לא, לא, אבל רגע, רגע,

אורית לנדסברג:

את הכניסה.

יערה שאלתיאל:

הם לא רוצים לעשות את העמודים,

איציק שוויקי:

לא רוצים את זה.

דני ליבמן:

לא,

יערה שאלתיאל:

הם מדברים על מסגרות רק, אם אני מבינה,

לורה ורטון:

תסביר, סליחה,

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

אני אסביר.

לורה ורטון:

תסביר עוד פעם מה אתם רוצים מהגדר הזאת.

יערה שאלתיאל:

תסבירו מה אתם רוצים.

לורה ורטון:

לא הבנתי.

זאב ארד:

אני אסביר, אני אסביר. אני חושב, קודם כל, ויש, זה לא המקום היחידי שיש גם כניסה לבניין להולכי רגל וגם כניסה למה שהיה פעם לכרכרות או לזה, זה לא מקרה יחידי פה, זה לא יוצא דופן, יש עוד מקרים של שתי כניסות לבניין עם גדרות שונות מצדדים שונים. מה שאנחנו מבקשים זה אם אפשר, הוועדה תסכים לשמור את הפתח. אנחנו חשבנו שנכון יהיה אולי להציע הצעה שפשוט לשחזר, לשחזר שני עמודים כאלו, לתת תחושה שזה,

אורית לנדסברג:

לא, לא, לא,

זאב ארד:

אם לא, אפשר להציע גם כל פתרון אחר שוועדת שימור תמצא לנכון שהוא משאיר את זה פתוח ונותן איזשהו פרט נכון. אנחנו נשמח. זה לא דבר שהוא בשמים, אבל זה יכול לעזור כי מצוקת החניה שם היא מטורפת. אם אפשר אפשר, אם לא אפשר, אז לא.

עודד בריק:

אז לא.

זאב ארד:

אבל אם אפשר אז אפשר.

איציק שוויקי:

אם הוא עשה את זה והוא לא משמש כחניה,

איציק שוויקי:

הוא משמש,

איציק שוויקי:

... לספוג את זה חזרה,

זאב ארד:

הוא משמש כחניה.

איציק שוויקי:

הוא יכול להחזיר את המקום לקדמותו.

זאב ארד:

לא, לא, הוא משמש כחניה.

עודד בריק:

הוא משמש כחניה. זה עשרות שנים שם כבר, הפתח הזה, אבל הוא מכוער, כמו שאמרתם.

איציק שוויקי:

אז מה אתה רוצה לעשות?

לורה ורטון:

לכן?

זאב ארד:

ליצור פרט,

עודד בריק:

מה שוועדת שימור,

זאב ארד:

ליצור פרט, ...

לורה ורטון:

או שלשים שם עמודות כאלה,

איציק שוויקי:

לא, ואז זה מרחיב והורס את הגדר עוד יותר, כי הוא מרחיב את הכניסה לאוטו.

יערה שאלתיאל:

לא, זה גם לא היה,

אורית לנדסברג:

לא, זה לא היה.

יערה שאלתיאל:

כאילו, זה, אנחנו משחזרים משהו ש-

איציק שוויקי:

לא היה.

אורית לנדסברג:

נכון.

יערה שאלתיאל:

הוא לא היה,

אורית לנדסברג:

ממציאים היסטוריה שלא קיימת.

זאב ארד:

אבל אני רוצה להגיד גם שהיום יש לי פרויקט ברחוב הל"ה, ויחד בסיור עם מחלקת שימור לוקחים, יש תפיסה כזאת שלוקחים אבנים וסוגרים וזה. יש איזשהו משהו היום בעיר שאומר לא רק לשמר אלא, אני אומר עוד פעם, זה דיון מורכב, ואני מקבל מה שאתם אומרים. אבל יש גם, יש גם סיטואציה שהשימור אומר, בואו תיקחו אבנים מהבניין ותשימו אותם על החזית של הזה. יש דבר כזה.

דני ליבמן:

סעיף 19 ה',

איציק שוויקי:

נו, תקרא מה כתוב.

דני ליבמן:

הגדרות המסומנות בתשריט בסימן בצבע אדום לא ייהרסו.

איציק שוויקי:

... זה מסומן באדום והרסו אותה.

דני ליבמן:

זה מסומן ...

לורה ורטון:

השאלה מה עושים עכשיו.

עודד בריק:

כן, זה עשרות שנים לפני,

זאב ארד:

זה עשרות שנים.

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

זה נהרס.

דני ליבמן:

של הנספח.

זאב ארד:

זה הרוס עשרות שנים.

דני ליבמן:

זה כנראה סומן באדום בתשריט, ובנספח זה מסומן ב-,

יוחנן וייצמן:

במרוסק.

דני ליבמן:

בנקודות,

זאב ארד:

לא,

דני ליבמן:

אבל זה כנראה אותן גדרות.

זאב ארד:

כן.

אין ספק, אין ספק שהגדר הזאת נהרסה שלא בהיתר,

דני ליבמן:

הסעיף על הגדר הוא מופיע בסעיף הדרכים של התכנית.

זאב ארד:

אה, הבנתי.

דני ליבמן:

הגדרות המסומנות בתשריט בסימן בצבע אדום לא ייהרסו.

לורה ורטון:

אבל הם נהרסו,

דני ליבמן:

בעת השיפוף יש להקפיד על סוג האבן הקיים והכחול. בתוך הדרכים הכניסו את הנושא של הגדרות
ושל סוג האבן והכחול, לא יודע למה.

זאב ארד:

כתוב על השיפוף את סוג האבן והכחול, אולי זה גרם לזה ש שחזור או כזה . לא חשוב, בקיצור,
מה שתחליטו.

איציק שוויקי:

בקיצור, שחזור זה לעשות את הגדר חזרה.

עודד בריק:

מה שאנחנו אומרים, בקיצור, אנחנו מעדיפים,

שרון דינור:

תגידו, יש אדריכל שימור גם ש-?

זאב ארד:

כן, וודאי.

שרון דינור:

מי זה?

זאב ארד :

... להיתר.

שרון דינור :

מי זה?

זאב ארד :

ערן.

שרון דינור :

אה, ערן, איך קוראים לו?

זאב ארד :

בן דב.

שרון דינור :

בן דב.

זאב ארד :

יש אדריכל שימור, ואם אתם תחליטו לשחזר את זה אז אנחנו נעשה את זה ... מה שאפשר, ויהיה ליווי כמובן כי היום כל דבר מלווה במה שצריך.

שרון דינור :

יש לך ... ?

דני ליבמן :

מה זה בעת השיפוץ באמת, שאלה טובה.

זאב ארד :

חזית הבניין שלנו?

דני ליבמן :

זה תב"ע לשימור? זה לא,

זאב ארד :

החזית הזאתי,

עודד בריק:

היא מאפשרת, שיפוץ ברור שאפשרי.

דני ליבמן:

לא, אבל אני אומר, בדרך כלל תכניות לא מדברות על שיפוצים. פה פתאום הכניסו שיפוצים.

זאב ארד:

זה נקודה ש-,

יוחנן וייצמן:

טוב, תמתינו שתי דקות בחוץ.

זאב ארד:

... לקונה לבתכנית.

יוחנן וייצמן:

תמתינו שתי דקות. אם לא קראנו לכם 120 שניות, עופו מפה.

זאב ארד:

120 שניות?

דני ליבמן:

אנחנו, לא, אנחנו יכולים לשחרר אותם.

שרון דינור:

מה, באמת?

דני ליבמן:

תמתינו בחוץ,

יוחנן וייצמן:

לא, תמתינו, כן.

דני ליבמן:

או שנקרא לכם או ש ...

זאב ארד :

600 שניות. אוקיי.

דני ליבמן :

אני לא רוצה עוד עשר שנים שתבואו לפה.

שרון דינור :

תקשיבו, יש פה טכנולוגיה, אני יכולה לכתוב לכם בכל רגע.

זאב ארד :

... עוד כמה דברים, אבל,

עודד בריק :

אפשר עוד שתי דקות? היו עוד כמה דברים,

איציק שוויקי :

... יבוא יום אחר, יגיד,

יוחנן וייצמן :

אה, אז את המצגת, נחזור אליה.

עודד בריק :

כן, לא, ...

איציק שוויקי :

ירצה לשים בריכת שחייה או ירצה לשים, כמו שהוא אומר, זה, מקווה. ירצה לשים מקווה.

זאב ארד :

יש פה, סתם, כמה דברים קטנים. הנושא של ה-, אתם ביקשתם להעביר את הממ"ד מכאן לכאן.

יוחנן וייצמן :

עוד פעם?

זאב ארד :

ביקשתם להעביר את הממ"ד מפה לאזור החדש.

יערה שאלתיאל:

... בגלל קמרונות.

זאב ארד:

זה בעיה מאד קשה, שוב, מהסיבה הפשוטה שאז הממ"ד, אלף הממ"ד לא מקבל חלון.

לורה ורטון:

אלף מה?

זאב ארד:

כי זה תת קרקע. כאן אנחנו משקיעים את החלון בתוך פתח קיים, אז זה אפשרי. כאן המשמעות היא שאין חלון לממ"ד, וגם מבחינת ה-,

יערה שאלתיאל:

העניין הוא ששמה זה קימרון.

זאב ארד:

כן, אבל אתה שם את החלון, החלון ממ"ד כאילו, ...

יערה שאלתיאל:

איך אתה עושה ממ"ד בתוך קימרון?

זאב ארד:

אני,

יוחנן וייצמן:

הלך הקימרון, נו, זה ברור.

זאב ארד:

לא, לא, לא, לא, לא בטוח,

יערה שאלתיאל:

אתה יוצק אותו בבטון?

זאב ארד:

אפשר לצקת אותו בבטון, זה לא פחות חזק,

יעלה ביטון דה לנגה:

... חיצוני הוא נשאר, פנימי.

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו, בגלל זה ביקשנו שהחדר מחוזק ...

יוחנן וייצמן:

רגע, ואיפה הממ"ד של הדירה מעליה?

זאב ארד:

זה חדר מחוזק, מעל זה מחוזק. זה ממ"ד, הוא לא יורד. הוא לא יכול לרדת, זה שימור, אין שם, יש לי שם חדר מחוזק למעלה. אז זה דבר אחד. וגם, שלא נדבר על זה שלדחוף פה גוש בטון הורס את כל האיכות של הדירה הזאתי, אבל זה אני יודע שפחות ...

עודד בריק:

... לגבי המחסנים גם.

זאב ארד:

המחסנים, טוב, זה לא,

עודד בריק:

לא, תחזור שניה לזה,

זאב ארד:

אתה רוצה להגיד על זה משהו?

יוחנן וייצמן:

תחזור לדף של ההערות שלכם.

עודד בריק:

כן, בדיוק. בקומת המרתף יש שם שני מחסנים שביקשתם להפוך אותם לשטח עיקרי.

שרון דינור:

כן.

עודד בריק:

אז זה שני מחסנים. כמו שאמרנו את זה, גם בבית המשותף זה גם רשום כמחסנים, זה משמש כמחסנים,

זאב ארד:

הגובה של זה הוא כמחסנים. בקיצור, זה מחסנים, הם יורדים, הם בכלל יורדים מהצד השני. הוא לא קשור לדירה בכלל, הוא שייך לדירה שלמעלה, ואין ירידה, אין מדרגות שיורדות למטה בין שתי הקומות.

עודד בריק:

מבקשים שזה יישאר כמו שזה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זאב ארד.

זאב ארד:

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

זה השמאלי. וזה שעומד, איך קוראים לך?

עודד בריק:

עו"ד עודד בריק.

יוחנן וייצמן:

עודד בריק.

שרון דינור:

יופי, תשאירו את ה ... , רק תביאו לי את העכבר, שאני לא סתם ...

יוחנן וייצמן:

תחזרי שוב ל-, שיהיה לנו את ההערות,

שרון דינור:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר את דעתי, באמת, זה לא, אני חושב, שוב, לכתחילה אין ספק שהמחלקה צודקת, היה עדיף לראות את הבניין הזה כמו שזה. אבל זה סוג של איפה ואיפה, זה לא יעבוד. מה שאחרים קיבלו ומה שהוא קיבל לפני עשר שנים אני לא רואה איך לא לתת לו. זאת אומרת, זה לא יעבוד. הוא ייקח אותנו לעררים והוא יצליח.

איציק שוויקי:

זה מה שלפני עשר שנים דיברנו.

שרון דינור:

אני סבורה שאתה לא צודק,

איציק שוויקי:

אם אתה נותן להם אז זהו, אתה פותח,

שרון דינור:

כי אני נמצאת כל היום בעררים והייתי לא מזמן בערר בחזקיהו, בניין הרבה פחות יפה מזה, כאילו, הרבה פחות ערכי מזה, ובבניין היה לו זכויות מאושרות.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

והיא אמרה לו בדיון, יושב ראש וועדת ערר, בבניין לשימור לפעמים לא מנצלים את כל הזכויות. באם אתה לא מגיע לתוצאה שהיא משביעת רצון,

דובר:

נכון.

שרון דינור:

לא מנצלים את כל הזכויות. עכשיו, הבן אדם פה קיבל המון זכויות למטה. ואם אתם חושבים שזה טריוויאלי שהפכנו את הקומה למטה, הקומה למטה, לא סתם שאלתי מה אתה בוחר.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

כאילו, לא בגלל שאני רוצה להעמיד אותו זה, אלא כי באמת נתנו לו הרחבה משמעותית שאנחנו לא נותנים בדרך כלל, למטה, כדי זה.

יוחנן וייצמן:

זה לשתי משפחות נפרדות. כן.

שרון דינור:

עכשיו, אגב, גם קומת המחסנים שהוא אומר, אני אחזיר אתכם לתיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל התב"ע השימורית מאפשרת את ההגבהה הזאתי. אנחנו לא, זה לא איזה שהוא בא ואומר, זה לא שהוא בא ואומר סימן שאלה. יש לי תב"ע נקודתית חדשה, פה זה לא תב"ע חדשה, זה תב"ע אזורית על תב"ע שימורית שהיא כפופה למתאר, זה לא המקרה שבא בן אדם ואומר, איפה אני מוצא את אחוזי הבנייה שרשמתי בטבלה,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

כמו שאת יודעת, אדריכלית ... זה לא המקרה. הבן אדם בא עם התב"ע, עובד בעצם בלשון התב"ע, התב"ע מאפשרת את הגבהת הגג, התב"ע מאפשרת את הכשרת קומת המרתף. זאת אומרת,

שרון דינור:

הוא הרבה יותר ממכשיר קומת מרתף, הוא גם לא מכשיר את כל קומת המרתף שהם שטחים שהוא טוען שהם מחסנים, אני ביקרתי שם. השטחים הם חלונות, שיהיו בוודאות, ובכיף גם, אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

שיהיו קליניקה, חדרי עבודה, הוא ישכיר אותם למישהו

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הם לא בגובה.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא טוען שהם לא בגובה.

שרון דינור:

הם יכולים להיות בגובה, כאילו, זה לא, להגיד,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז הוא יכול לחפור.

יעלה ביטון דה לנגה:

אמרתי ... לא רק ה-,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רוצה להכשיר.

שרון דינור:

לא, מה זה לא רוצה? אז אני אומרת, כאילו, זה לא,

אורית לנדסברג:

מבחינת פרופורציות זה פשוט, זה גם לפגוע במשהו,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל התב"ע מאפשרת את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

... הכיוון המהותי, לא לאשר לו את מה שמותר לו בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

את הדבר הזה שהוא מבקש, הסעיף בתב"ע מאשר לו.

שרון דינור:

אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

שרון דינור:

אתה יכול להקריא את הסעיף בתב"ע?

דני ליבמן:

זאת הייתה הפרשנות.

יערה שאלתיאל:

כן.

שרון דינור:

זה רק פרשנות. זה לא,

איציק שוויקי:

זה רק פרשנות.

שרון דינור:

אתה יכול להקריא את הסעיף בתב"ע ש-,

איציק שוויקי:

תראה, בכל מקרה,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

יש כזה דבר, סעיף בתב"ע שאומר שאפשר,

יעלה ביטון דה לנגה :

אז שרון, מה את,

יוחנן וייצמן :

אני מקריא ממה שאת כתבת.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מבינה את הטיעון ה-,

שרון דינור :

הטיעון שלי זה שיש מעט מאוד היום בירושלים שכונות שהם לשימור קום איל פו, כמו ש-, בול כמו שזה, ועליהן צריך לשמור. וזה שמישהו עשה תקדים בשנות השמונים או לא יודעת מה, היה פה לפני זה, כאילו, אני רוצה שזה ייהנה וזה לא יהיה חסר, ובגלל זה אישרנו לו שטחים בתת הקרקע, אבל כלפי מי שהולך ברחוב חשוב לשמור לפעמים בכמה נקודות בירושלים בדיוק בדיוק את המצב המקורי.

יוחנן וייצמן :

יש פה את ה-,

שרון דינור :

אז אני,

יעלה ביטון דה לנגה :

תודה.

שרון דינור :

זה הטענה שלי.

יוחנן וייצמן :

יש פה את הבניין עם הפסים? הבניין עם הפסים, אני מקריא ממה שאת כתבת.

דני ליבמן :

לא, לא,

איציק שוויקי :

יוחנן, יוחנן,

דני ליבמן:

לא, יוחנן, הבניין ...

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן,

אורית לנדסברג:

רגע, בוא, מה כתוב? תקריא.

לורה ורטון:

אתה יכול להקריא את זה?

דני ליבמן:

זה הבניין. הבניין השני הוא בניין עם ...

יוחנן וייצמן:

אה, הבניין הזה לא על ... ? אז הוא לא יכול לעשות את זה.

דני ליבמן:

אני אומר, הוא לא יכול לעשות את זה, אבל אז ... לי שהוועדה המקומית פירשה, גדולים וחכמים, אז גם הייתי פחות וותיק,

איציק שוויקי:

אבל הם לא יכולים לעשות את זה ...

שרון דינור:

פחות וותיק, אם דני אומר את זה הוא כנראה היה ...

דני ליבמן:

שפירשו את זה ככה, והייתי בוועדה המקומית איתם.

שרון דינור:

אז מה, אז עשינו פעם אחת החלטה לא נכונה אז עכשיו נדבק בה כשזה ברור שזה,

דני ליבמן:

זה לא פעם אחת. לא, אבל היו מודעים לזה. זה לא שבמקרה עשו איזה טעות או משהו. זה מה שאז,

שרון דינור:

אבל תקשיבו, אני רוצה להגיד לכם,

דני ליבמן:

אני לא אומר שאני,

שרון דינור:

שהחלטות שנלקחו אפילו לפני עשר שנים,

דני ליבמן:

אני לא מתווכח עם זה.

שרון דינור:

אני מדברת על תקופות שאני עבדתי בהם בעיריית ירושלים ועברנו פה תהפוכות, כי העולם של השימור
עבר תהפוכה בגלל הפיתוח. כשיש פיתוח מאד אקסטנסיבי בעיר צריך להשאיר מקומות שבהם
אומרים, לא.

יוחנן וייצמן:

בסדר. בוא, מה אתה אומר?

חיים כהן:

אני חושב שההערה של דני היא נכונה.

אורית לנדסברג:

מה ההערה?

חיים כהן:

מה שהוא אמר, שלפני עשר שנים,

אורית לנדסברג:

אני חושבת אבל ששרון צודקת. אני הייתי פה בשנות ה-80,

חיים כהן:

אני,

אורית לנדסברג:

לא הייתה לא וועדת שימור,

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו.

אורית לנדסברג:

אני הייתי גם שימור, גם תכנון, גם,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

תנו ... לסיים לדבר, אנחנו כל הזמן קוטעים.

דוברת:

כן.

חיים כהן:

אני,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא שמעתי מה הוא רוצה לדבר.

חיים כהן:

כשאת תדברי, תדברי, אני לא אפריע לך.

אורית לנדסברג:

סליחה.

חיים כהן:

אני עוד לא התחלתי לדבר. אני רק אומר שיש כאן מושג גם כן שזה צריך להיות ערניים לתקדימים, ואם עכשיו אנחנו נקבל את ההחלטה כמו שאנחנו נקבל, זאת אומרת שאנחנו מוחקים את העבר ומכאן

ואילך כך אנחנו צריכים לנהוג. ואני לא, אין לי את כל התמונה מה היה אז לפני עשר שנים כשהחליטו את מה שהחליטו, אלא את מה שדני אומר, שאז הוא השתתף בישיבה ואז הוא היה חלק מהישיבה, ועל בסיס זה הוא חושב שניתן לכאורה לאשר. אז אני לא רואה למה לא לאשר את זה.

שרון דינור:

אז אני,

חיים כהן:

עכשיו מספרים לי שאז לא היה, לא היה. אני לא יודע, אני לא יודע מה היה אז.

שרון דינור:

אבל אני יודעת.

חיים כהן:

אני סומך על מה שדני אומר.

שרון דינור:

אבל אני יודעת, כי אנחנו היינו פה.

חיים כהן:

אבל אז, ועם כל זה את לא הצלחת לא לאשר.

שרון דינור:

לא, אני לא עבדתי אז בשימור, אבל אני רוצה להגיד שני דברים. בהקשר,

חיים כהן:

בסדר, אבל זה הוועדה המקומית הוא אומר.

שרון דינור:

רגע, אני אגיד שני דברים. קודם כל, הוועדה המקומית נאלצה להתמודד עם דברים אחרים. היום אנחנו נמצאים בגל של בינוי אינטנסיבי, ובגלל זה אני אומרת שהסיטואציה היא לא אותו דבר. אנחנו נמצאים במקום שבו אנחנו צריכים לתת איזשהו מענה גם לשימור לצד הפיתוח הזה, חלק מההצדקה לפיתוח במקומות אחרים זה שיש שכונות שאנחנו שומרים עליהם as is.

יעלה ביטון דה לנגה:

אין הרבה,

שרון דינור:

והדבר השני שהשתנה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אין הרבה שאנחנו שומרים.

שרון דינור:

זה שאני אומרת שאנחנו, ככל שאנחנו מתקדמים,

יעלה ביטון דה לנגה:

כל הצביון של העיר משתנה.

שרון דינור:

עוד מה שקרה מאז זה ש-2154, אותה תכנית לשימור, חיים, אותה תכנית לשימור עברה תיקוף מחדש
עכשיו, עוברת בימים אלו, כשאנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא מכיר את זה.

שרון דינור:

מה? אני אומרת אבל,

יוחנן וייצמן:

תשמעי, אני רוצה לדבר על הנושא הזה דקה. יש תכנית לשימור,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני, היה פה בחירות לפני שנתיים וחצי, גם לפני שבע שנים.

שרון דינור:

איזה תכנית לשימור יש? 2154?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, מי שעושה ומתכנן ועושה דברים כעת, ספרים. אני רוצה שזה יהיה ברור ואני אומר את זה לפרוטוקול, כמה זה נעים וטוב שעו"ד ליבמן פה. היה פה בחירות. החוק קבע שהעירייה תפעל באמצעות ראש עיר, ראש העיר נתן לי את הסמכויות שלו לענייני שימור. לא מהנדס העיר, דרך אגב אני רוצה להגיד לך את זה גם, את לא כפופה של מהנדס העיר, עם כל הכבוד לו, היה תיק אחר שאמר מהנדס העיר,

שרון דינור:

אני כפופה שלך?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני לא מכירה את זה. אני ...

יוחנן וייצמן:

אז תדעי, זה החוק. את כפופה שלי.

שרון דינור:

... תנחה אותי. אני לא אכפת לי למי, תגידו, אני לא,

יוחנן וייצמן:

את לא, מהנדס העיר לא אמור להגיד לך ... ,

שרון דינור:

אני יודעת שאני כפופה ל-,

יוחנן וייצמן:

בפרט אם זה נגד דעתך המקצועית.

חיים כהן:

לא, היא יכולה,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לבוא לפה להצביע.

חיים כהן:

סליחה, היא יכולה להגיד את הדעה המקצועית שלה,

יוחנן וייצמן:

לא, הדעה המקצועית שלך זה בסדר.

חיים כהן:

זה ברור.

יוחנן וייצמן:

חלילה, תאמרי את דעתך המקצועית.

יעלה ביטון דה לנגה:

האם אתה מתכוון שהיא כפופה לך לענייני וועדת השימור?

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

לא.

יוחנן וייצמן:

לענייני השימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל סליחה,

יוחנן וייצמן:

תיק השימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

קודם כל כפיפויות מנהלתיות, על פי פקודת העיריות היא כפופה לדרג המקצועי שלה,

יוחנן וייצמן:

לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

נטו,

יוחנן וייצמן :

היא לא כפופה לדרג המקצועי.

יעלה ביטון דה לנגה :

שניה, תן לי, אתה לא בחרת,

שרון דינור :

אני פעם ראשונה שומעת את זה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני רוצה, אני ממש,

יוחנן וייצמן :

אני קיבלתי סמכויות ראש עיר לזה.

יעלה ביטון דה לנגה :

רגע, אני יודעת שאתה מומחה, אבל היא כפופה, היא שואבת את סמכותה המקצועית,

חיים כהן :

יושב פה,

יעלה ביטון דה לנגה :

גרידא.

יוחנן וייצמן :

יופי,

יעלה ביטון דה לנגה :

רגע,

חיים כהן :

...

יוחנן וייצמן:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז בסדר,

חיים כהן:

שיגיד.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז בבקשה,

חיים כהן:

שיגיד, בבקשה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז גם אני למדתי את זה,

דני ליבמן:

כן.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אגב, אני רוצה להגיד,

יעלה ביטון דה לנגה:

היא שואבת את סמכותה,

שרון דינור:

יש לי הרגשה שעצבנתי פה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מראש העיר בדיוק כמוך.

שרון דינור:

אז אני, כאילו, לא יודעת למה ...

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, הפוך,

שרון דינור:

כי אתה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רציתי לדבר דווקא על משהו אחר.

שרון דינור:

אתה רצית להגיד,

יוחנן וייצמן:

דווקא על מקרה אחר. לא, לא, אני רציתי לדבר על מקרה אחר.

דוברת:

כן?

יוחנן וייצמן:

טוב שהנושא הזה עולה. בוא לא ... , היה תכנית שאת חשבת משהו מסוים,

חיים כהן:

יוחנן, סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

ומהנדס העיר אמר לך לעשות אחרת,

חיים כהן:

סליחה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

ותמכת בעמדת מהנדס העיר.

חיים כהן:

יוחנן, אני חושב שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

מקצועית אחרת ממך.

חיים כהן:

אני חושב שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

וזה לא היה בסדר.

שרון דינור:

אני לא יודעת על מה ... ,

יוחנן וייצמן:

עכשיו דיברתי על מדיניות השימור. עושים מדיניות שימור. ככל שאני לא חלק ממנה, אני אמור להתוות מדיניות, אני לא אמור להתערב בשיקולים המקצועיים שלכם,

שרון דינור:

לא, לא, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

ממש לא,

שרון דינור:

רגע, שניה,

יוחנן וייצמן:

מקצועי זה את והכפופים שלך.

שרון דינור:

אני רוצה רגע,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

מדיניות השימור, אני הבאתי אותה,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

הפרוטוקול וההקלטות לא יבינו ...

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

נכון.

חיים כהן:

רציתי להגיד,

דני ליבמן:

יוחנן, מחכים לנו בחוץ.

חיים כהן:

אז בואו,

יוחנן וייצמן:

נשאיר את הדיון, נשאיר את זה להודעות יושב ראש,

חיים כהן:

עכשיו אני, בסיום דבריי,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אני שואל שאלה את דני. בכנות, אני אומר לך בכנות. אני הרי לא הייתי לפני עשר שנים, אתה כן היית, וברוך השם אתה זוכה גם להיות היום, כשאנחנו נמצאים.

דני ליבמן:

כן.

חיים כהן:

אתה יושב על הכיסא שלי, מה היית עושה?

דני ליבמן:

טוב, אז אני,

חיים כהן:

שואל אותך שאלה, מה, אתה במקומי עכשיו יושב, מה היית עושה?

דני ליבמן:

אני אומר, כיוון שראינו את ה-, שהדיון כבר עלה לפני עשר שנים, לאור הפרשנות של הוועדה המקומית שאני הבנתי שאני, גם אם חשבתי אחרת אני מקבל אותה, אני מקבל אותה גם היום, אז זאת כרגע הפרשנות.

חיים כהן:

שמה?

דני ליבמן:

שאפשר לתת את ההגבהה של ארבע שורות אבן כדי למצות זכויות בנייה.

חיים כהן:

אוקיי, אז זה העמדה שלי.

דני ליבמן:

שאפשר.

חיים כהן:

יוחנן, זה העמדה שלי.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

זה שאפשר,

לורה ורטון:

הוא אומר שאפשר.

שרון דינור:

אפשר, הרבה דברים אפשר,

לורה ורטון:

אפשר כל מיני דברים.

שרון דינור:

השאלה אם ממליצים על זה.

דני ליבמן:

בסדר. זאת שאלה אחרת.

לורה ורטון:

אפשר גם לאשר את הכל.

דני ליבמן:

אבל כל אחד והתחום שלו.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

יפה, עכשיו תתקדם.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אני רוצה כן אבל להגיד אבל,

חיים כהן:

רגע, היא רצתה להגיד משהו.

שרון דינור:

שאני נתתי את הדוגמה של פרק השימור והזהות לא כדי להרגיז את היו"ר פה,

חיים כהן:

סליחה, מה השם שלך? מה השם שלך?

יוחנן וייצמן:

אה, פרק השימור ... הרגיז אותי. זה האמת.

שרון דינור:

לא, ולא כדי, אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהרגיז אותי. שיהיה ברור.

שרון דינור:

שניה רגע, אני רוצה להסביר. לא הצגנו את זה עוד ל-,

חיים כהן:

אדוני היושב ראש, אורית רצתה להגיד.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אז אני רק אסיים את המשפט.

יוחנן וייצמן:

רגע, תן לה לסיים, כן.

שרון דינור:

אמרתי את זה, לא הצגנו את זה לא למהנדס עיר עדיין, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אתה יכול להרגיש נוח עם ה-, לא עשינו, אני רק מנסה להגיד שהתמונה שמתקבלת כרגע כשאנחנו עושים ניתוח של כל השכונות וכל הבינוי בעיר זה שיש המון פיתוח, אני לא צריכה לספר לכם את זה. ושההמצב להגיד שיש כמה מקומות שבהם, אסור לגעת בהם דווקא לאור הפיתוח הזה. זה מה שרציתי להגיד.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים עם מה שאת אומרת.

שרון דינור:

אין פה שום אמירה, לא דיברתי על מע"ר צפון,

יוחנן וייצמן:

עם מה שאמרת כעת אני מסכים.

שרון דינור:

אז רק רציתי שלא תרגיש כמו הילד הלא מקובל מחוץ לזה שלא משתפים אותו, אנחנו לא שמה בכלל,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

לא הצגתי את זה עוד לאף אחד. תודה.

אורית לנדסברג:

אני רציתי להגיד שאני הייתי דווקא פה, עבדתי פה, בשנות ה-90, ואני בדיוק הייתי אחראית על השכונה הזאת. ואני אישרתי דברים, לא הייתה וועדת שימור, אני הייתי הכל.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה היה הטייטל שלך?

אורית לנדסברג:

אני הייתי אדריכלית בכירה במחלקת תכנון, והיה את הבניין שנמכר לא מזמן ב-10 מיליון, שלא רק שהוגבהו איזה ארבע שורות, שמה עשו את בית המקדש השלישי על הגג. אבל זה היה במסגרת, אני הייתי אדריכלית, הייתה את הוועדה המקומית, לא היה בכלל את העניין של שימור. השכונות היחידות שהיו לשימור עם ממש, שהייתה תכנית, זה היה את,

איציק שוויקי:

ימין משה.

אורית לנדסברג:

ימין משה, לא, וגם הייתה את נחלאות,

יעלה ביטון דה לנגה:

עין כרם, ...

אורית לנדסברג:

שהם גמרו, מחלקת תכנון עיר עשתה את כל נחלאות ונחלת שבעה, כי זה התחיל עוד משנות ה-70, והמושגים באמת מאד מאד השתנו בעולם בעשרות שנים האחרונות, 30 שנה האחרונות, זה שמים וארץ.

יעלה ביטון דה לנגה:

גם המודעות,

אורית לנדסברג:

וירושלים זה גם,

יעלה ביטון דה לנגה:

וירושלים זה גם, וראש העיר אפילו בעצמו, שאתה מצטט ואוחז בו,

אורית לנדסברג:

התיירות בירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא מדבר על זה שדווקא על רקע זה שהוא דוחף מגדלים ובנייה צפופה על דרך הרק"ל, אדרבה הוא מדבר על שימור ועל שימור שטחים פתוחים. כאילו, הוא חייב,

יוחנן וייצמן:

נכון, ברור.

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא מבין שהוא לא יכול מצד אחד,

יוחנן וייצמן:

בסדר. בוא נגמור את זה,

יעלה ביטון דה לנגה:

וההיפך, ... את זה, אבל לא לתת מס,

שרון דינור:

ואני מזכירה שאנחנו נותנים להם המון שטחים.

יעלה ביטון דה לנגה:

ודווקא בזה הוא מאד רגיש.

יוחנן וייצמן:

ד"ר ורטון, דעתך?

לורה ורטון:

אני,

יוחנן וייצמן:

כמו המחלקה.

לורה ורטון:

אני עם שרון.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אני גם אגיד שאפשר, לפעמים לומדים, פעם היו מוכרים סיגריות בכל מיני מקומות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אורית לנדסברג:

נכון.

לורה ורטון:

והבינו שזה לא, לא טוב, ועכשיו מגבילים. אז גם פה עם שימור,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואם נדבר במושגים,

לורה ורטון:

פעם היו נותנים לבנות בכל מיני מקומות,

אורית לנדסברג:

נכון.

לורה ורטון:

דברים בכל מיני צורות, והבינו שזה לא טוב, שאנחנו מזיקים.

שרון דינור:

וגם יש עוד,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

ואם נדבר במושגים של התלמוד.

יוחנן וייצמן:

... לאשר את הגג, את המרתף גם אפשר לאשר. חוקית.

איציק שוויקי:

... לאשר את הכל.

יוחנן וייצמן:

לא, את ההפחתה אני רוצה שהוא ישב, את ההנמכה אני רוצה שהוא ישב עם המחלקה. אני לא רוצה
לאשר לו.

שרון דינור:

תכתבי שיש פה הצבעה, כי אנחנו לא נגיע פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אתה רוצה לאשר את הגג? כי אז בזמנו אתה אמרת שאתה תנמיק אותו, זה מה שאמרת בדיון הקודם.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, מה שנתנו לאחרים ומה שנתנו בפעם הקודמת, אני לא רואה אחרת.

יערה שאלתיאל:

אחרים זה אחד?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני לא בדקתי כמה שורות אבן, ...

יערה שאלתיאל:

אחרים זה מבנה אחד משנות ה-80.

דני ליבמן:

הוא אמר שיש עוד כמה.

איציק שוויקי:

יוחנן, השכונה הזאת,

יערה שאלתיאל:

זה מה שהביאו לנו כדוגמה.

איציק שוויקי:

יוחנן, השכונה הזאת זה שכונת ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, למה?

איציק שוויקי:

מי שקונה את הבתים,

יוחנן וייצמן:

את הסוג הגבהה הזאתי, אי אפשר להתווכח אם היא יפה או לא, אישרנו כבר.

איציק שוויקי:

יוחנן,

דני ליבמן:

לבית הזה אישרנו לפני 20 שנה ...

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן, תן לי לדבר. השכונה הזאת,

שרון דינור:

אני אראה לך כל מיני דברים שאישרנו בעיר שהם זוועתיים, בכל העיר.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים.

שרון דינור:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

מסכים, מסכים.

אורית לנדסברג:

שרון, שרון, הוא רוצה לדבר.

איציק שוויקי:

יוחנן, אתה לא נותן לי לדבר.

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

יוחנן, אתה שם לב שאתה לא נותן לי לדבר?

שרון דינור:

סליחה, זה אני הייתי. סליחה.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, די, בזה גמרנו.

איציק שוויקי:

אני רציתי לדבר. תן לי לדבר, אתה לא נותן לי לדבר.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, אתה רוצה לומר משהו?

איציק שוויקי:

כן, אני רוצה להגיד ואתה כל פעם סוגר אותי וסוגר.

יוחנן וייצמן:

לא סוגר אותך, סליחה, מתנצל.

איציק שוויקי:

אני אומר, התחלתי להגיד ככה. השכונה הזאת זה,

יוחנן וייצמן:

מהתיק הבא מדברים שעון. בסדר? האדריכלית דינור ושעון.

איציק שוויקי:

מה שאני רוצה לדבר, השכונה הזאת זה שכונה ייחודית. כמו שאמרתי מההתחלה, כשהפחיתו את הזכויות, השכונה מחירה עלה. מה שאני גם רואה פה, אני רואה פה ניצול של המבנים האלו, שעל מנת שישפצו אותם וימכרו אותם במיליונים ועוד כמה מיליונים. כי מה שאנחנו רואים פה זה מה שנראה שדרוג הבניין על מנת למכור אותו לטובת הון פרטי או משהו לא. הבית שווה מיליונים, והבית איך שהוא שווה מיליונים, אז צריך לשמור על הייחודיות שלו. אנחנו נותנים לו לבנות במרתף, אין לי בעיה במרתף, אבל ברגע שאתה משנה את הצורה שלו ואת ה... כמו שראיתי שם, זה לא אותו דבר בכלל. זה לא אותה שכונה וזה לא מה שרצו. רצו את מושבה גרמנית להשאיר מושבה גרמנית, התכנית אמרה שימור מלא. מה זה שימור מלא? לא להוסיף כלום. ואם נתנו למישהו כי הוא היה תחמן והיה מקורב למישהו, ואנחנו יודעים את זה, יוחנן, אנחנו יודעים שמקורבים קיבלו כל מיני דברים, ושילמו להם. אז אני חושב,

חיים כהן:

זה אתה יכול לדבר בשמך,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, שוויקי,

איציק שוויקי:

לא, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא חולק עליך,

חיים כהן:

אל תגיד אנחנו.

יוחנן וייצמן:

זה תואם תב"ע ...

איציק שוויקי:

לא אמרתי אנחנו.

חיים כהן:

יודעים את זה אתה אומר, אני לא יודע. אתה יודע.

איציק שוויקי:

בסדר,

יערה שאלתיאל:

זה דברים שקרו לפני הרבה זמן.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה אני יכול להגיד לך?

יוחנן וייצמן:

אבל זה תואם תב"ע במלואו, מה אני אעשה?

איציק שוויקי:

יש תיק, בוא אני אספר לך סיפור שאתה לא יודע. בעיריית ירושלים נעלמו תיקים, נעלמו תיקים שהם תכניות, בתים לשימור שנעלמו. אתה יודע מה זה נעלמו? או שהוחזרו עם חתימות מזויפות. בעירייה.

אורית לנדסברג:

נכון.

איציק שוויקי:

אבל, וזה קרה. אז אתה לא יודע, אז אני אומר לך שזה כן קרה.

חיים כהן:

אני לא אמרתי שזה לא,

איציק שוויקי:

אז אני אומר לך,

חיים כהן:

אתה אומר אנחנו.

איציק שוויקי:

לא, לא, חס ושלום, אתה לא,

חיים כהן:

אני לא יודע,

איציק שוויקי:

ואני לא, והוא לא. ואני לא רוצה להגיד מי זה.

אורית לנדסברג:

אני יודעת.

איציק שוויקי:

זה לא, זה קרו. אני חושב ששכונה ייחודית,

אורית לנדסברג:

חדשות לבקרים הייתה פלישת משטרה לעירייה. היו שנים.

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור. אף אחד לא אומר ש ...

לורה ורטון:

ועוד יהיו כנראה.

איציק שוויקי:

אני חושב שאנחנו צריכים ל ...

יוחנן וייצמן:

אבל זה תואם תב"ע במלואו בתיק הזה.

איציק שוויקי:

אני לא מדבר על התב"ע, אני אומר, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריכים להיות זהירים הרבה יותר ממה שאתה חושב.

איציק שוויקי:

אני חושב ש-,

אורית לנדסברג:

אתם יודעים מתי,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, דרך אגב, השכונה הזאתי, להבדיל ממע"ר צפון כמו שאמרה מקודם האדריכלית דינור, היא מכלול לשימור בתמ"א 35, היא מכלול לשימור בתמ"א 1/30. זאת אומרת, זה המקום הכי רגיש בירושלים, ימין משה, משכנות שאננים והמושבות.

איציק שוויקי:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אני איתכם, אני לא,

איציק שוויקי:

אז למה לתת לו את הקוקיות האלו?

יוחנן וייצמן:

כי זה התב"ע.

איציק שוויקי:

אני לא חושב שהתב"ע,

אורית לנדסברג:

אין לנו כאן הגדרה, ...

איציק שוויקי:

ההגדרה היא לא נכונה כי ההגדרה אומרת שימור מלא.

יוחנן וייצמן:

התב"ע נותנת ...

איציק שוויקי:

שימור מלא זה שימור מלא, אני יודע מה זה שימור מלא. גם לא תוספת סנטימטר.

יערה שאלתיאל:

יש סעיף שמגדיר את זה?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

את ההעלאה של הגג?

שרון דינור:

לא.

איציק שוויקי:

אין, אין דבר כזה.

לורה ורטון:

לא ... ההעלאה על הגג.

איציק שוויקי:

זה שימור מלא.

יוחנן וייצמן:

שימוש בגג רעפים.

איציק שוויקי:

לא, אין.

יערה שאלתיאל:

שימוש יש לו גם היום. שימוש יש לו גם היום.

דני ליבמן:

אנחנו מדברים עכשיו לא על שימוש בגג, מדברים על הגבהה,

יוחנן וייצמן:

על הגבהה.

דני ליבמן:

בארבע שורות אכן. זה לא מופיע בתב"ע.

שרון דינור:

זה לא מופיע.

אורית לנדסברג:

זה לא מופיע.

יוחנן וייצמן:

זו הפרשנות של הוועדה המקומית.

שרון דינור:

מה, כי עורך דין עשה פעם טעות, אז עכשיו הכל על הראש שלו?

(מדברים ביחד)

יערה שאלתיאל:

להשתמש בגג הוא יכול גם היום, אף אחד לא אמר לא להשתמש.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אז דני אמר להם שלא.

דוברת:

אה, יופי.

שרון דינור:

אני חושבת, אגב,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעבור לסעיף,

שרון דינור:

גם לגבי וועדת ערר, אני חושבת שאם היה לנו קול שלא מגמגם ואומר, אתם יודעים, מה שהיה, עכשיו אנחנו בראי התקופה אומרים זה המקום שבו, במכלול לשימור, ב ... של קונצנזוס בכל העיר וכל העולם, אז אפשר, גם וועדת ערר,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

... לא לחרוג, ככל שהוא היה מדבר, היה מבקש הקלות אני לא הייתי נותן.

יערה שאלתיאל:

יערה שאלתיאל.

יעלה ביטון דה לנגה:

ותפקידך?

יערה שאלתיאל:

אני,

שרון דינור:

אגב, יוחנן,

יערה שאלתיאל:

אני מרשות העתיקות, אבל זה נציגות,

יוחנן וייצמן:

היא חברת וועדה.

שרון דינור:

יוחנן, לכל הפחות,

דני ליבמן:

חברת וועדה,

יעלה ביטון דה לנגה:

חברת וועדה?

דני ליבמן:

כנציגת ציבור.

יעלה ביטון דה לנגה:

נציגת ציבור.

שרון דינור:

אם אתה כל כך רוצה לאשר לו את זה, לכל הפחות תגיד שניצול הזכויות יתבטא קודם פה ורק בסוף שם. זה גם אני חושבת, שגם אם, אני לא בדקתי זכויות, זה שהוא אומר שיש לו וזה, אני לא יודעת. הרישוי יבדקו ויגידו שיש לו רק זה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה שתי משפחות אחרות.

שרון דינור:

אבל אני אומרת, מה? מה הקשר עכשיו?

אורית לנדסברג:

מה הקשר?

שרון דינור:

יש זכויות שצמודות לחלקה. אם הם מיצו אותם אז אין לו זכויות. זה עניין משפטי, נכון? אבל אם יש לו זכויות, קודם כל איפה ינצל אותם? קודם שם, ורק אחר כך שמה. זה גם אמירה. כאילו, וזה אמירה שאמרנו פה בהמלצה שלנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל בלי המחסנים והדברים האלה, בלי.

שרון דינור:

בסדר, בלי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא,

שרון דינור:

אבל זה, אם אתם רוצים, זה בלי לגרוע מהסעיף ...

יוחנן וייצמן:

תעלי למצגת את הדף של ההערות שלהם. אז בוא נראה איך. כן.

שרון דינור:

שטח מיגון בתחום הרחבה, טוב, זה הבנתם את הערה 1?

יוחנן וייצמן:

זה 2.2 ... גובה.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד משהו בקשר להערה שהוא, אתם הבנתם את הסעיף הראשון פה? הסעיף הראשון, הוא מתנגד לזה שאנחנו ביקשנו שהחדר המוגן יהיה בשטח המופר.

יוחנן וייצמן:

כן, אני חושב,

שרון דינור:

ולא בתוך הקמרונות. עכשיו, תקשיבו, אם הוא לא היה מציע בכלל הרחבה אנחנו היינו מפרים קימרון, אבל אם הוא מציע הרחבה וגם ככה, בואו,

יוחנן וייצמן:

ובהרחבה לא יכול להיות לו חלון?

שרון דינור:

מה? יכול להיות לו חלון, הנה, הוא יכול לעשות חצר אנגלית לזה.

יוחנן וייצמן:

אז למה הוא טען שאין לו חלון?

שרון דינור:

אני לא יודעת למה הוא,

יוחנן וייצמן:

... זה בטוח נשאל אותו.

שרון דינור:

זה, אפשר לעשות לזה חצר אנגלית פה.

חיים כהן:

לא, הוא לממ"ד שאין לו חלון.

יוחנן וייצמן:

למה הוא טען, זה מה ששאלתי.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לממ"ד עצמו יש לו,

יוחנן וייצמן:

הוא טען, תעלי שניה את ה-,

יערה שאלתיאל:

מה יש,

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא הוריד את זה למטה כאילו.

חיים כהן:

איפה שהוא שם אותו יש חלון,

יערה שאלתיאל:

רגע, רגע, תגידי,

חיים כהן:

איפה שהם רוצים שיהיה, אין.

יערה שאלתיאל:

שרון, תגידי, מה יש פה?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא יהיה לו חלון.

יערה שאלתיאל:

מה יש בחלק הזה? זה קימרון?

שרון דינור:

זה תוספת שהוא, לא, לא, זה לא קימרון. זה לא קימרון.

יעלה ביטון דה לנגה:

הימני, ...

יערה שאלתיאל:

אני רואה שזה פחות או יותר אותו גודל, וזה לא יפריע לו לחלל החדש. יהיה לו חלל חדש אטום,

יוחנן וייצמן:

אז מה באמת אכפת לו? אני מנסה להבין אותו.

יערה שאלתיאל:

וששים את זה פה.

דני ליבמן:

כנראה שהוא,

שרון דינור:

אני אגיד לך למה, כי זה השטח שהוא עושה מין סלון כזה רחב, אז הוא לא רוצה שייתקע לו.

יערה שאלתיאל:

לא, אז ששים את זה פה.

אורית לנדסברג:

בחדר הקטן, נכון.

יערה שאלתיאל:

... הזאתי.

שרון דינור:

לא יודעת מה להגיד לך. בוא נשאל אותו.

יערה שאלתיאל:

אם זה לא קימרון.

יוחנן וייצמן:

הקמרונות פה הם לא לשימור סטטוטורי.

אורית לנדסברג:

כי זה אמבטיה ושירותים לחדר שינה.

יוחנן וייצמן:

זה בית פרטי, זה לא,

אורית לנדסברג:

99%. אז שיעשה אותם בצד השני.

דני ליבמן:

... לשפץ אותו. לא, כתוב ...

שרון דינור:

עוד פעם, אני אומרת, אם הוא לא היה מקבל תוספת שטח אני,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני,

שרון דינור:

הייתי אומרת להפר קימרון. אבל אם יש לו,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאיר את זה שניה פתוח. אין לאשר, אז אנחנו כותבים לאשר את הזה.

אורית לנדסברג:

על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

את סעיף 2 לאשר.

אורית לנדסברג:

בכל ... אין עובש, אז אני אומרת לך שזה עניין ...

שרון דינור:

הנה, תראה.

יוחנן וייצמן:

ולרשום, ולרשום,

שרון דינור:

הנה, הנה, הנה, הנה,

(מדברים ביחד)

יערה שאלתיאל:

מה, עובש וכאלה?

אורית לנדסברג:

בשירותים. רק במדינת ישראל יש עובש בשירותים. כל אירופה השירותים בתוך חללים בלי חלונות, אין עובש. נורא מוזר.

יערה שאלתיאל:

לא, זה פשוט דורש, נכון. זה דורש פרטי איטום, העניין הוא,

אורית לנדסברג:

פרטי איטום ועבודה.

יערה שאלתיאל:

שאיטום בדרך כלל זה מקום שפחות ויזואלית רואים את פרטי האיטום, ולכן קבלנים מרשים לעצמם לחפף שמה חבל על הזמן. וזה מקום,

איציק שוויקי:

כן, אבל זה בית היסטורי,

יערה שאלתיאל:

שנורא נורא קשה אחרי שכבר עשית, מאד קשה,

אורית לנדסברג:

לתקן.

שרון דינור:

נראה את השינוי שעשיתי עכשיו, אם זה מולך, נראה לי שזה, אני עדיין סבורה כמובן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה,

לורה ורטון:

אפשר להגדיל קצת?

שרון דינור:

כאילו, אני מבקשת שיהיה פה הצבעה, כן?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה, אז אני אכין הצעה ונצביע על שתי הצעות?

דני ליבמן:

כן, תכין הצעה ונצביע עליה ונשחרר אותם.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר מה, אתה יודע מה? אני אכין אותה אחרי זה, רק בואו את העקרונות. אנחנו מאשרים את הבנייה בגג, אנחנו, את הממ"דים, את הנמכת החצר אנחנו נשאיר ברמת לבחון. בסדר? אני אומר את ההצעה שלי.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני אערוך את זה אחרי זה כי מתחיל להיות מאוחר.

מורן בן זיו:

כן, אנחנו ...

יוחנן וייצמן:

אני אומר את העקרונות של ההצעה שעליה נצביע, אחרי זה אני אנסח אותה. מאשרים את הגג, את ההנמכה של החצר שכתבתם לא אנחנו נשאיר את זה לבחינה חוזרת שלכם איתנו. עכשיו, נרשום, נוסיף סעיף שאומר שמבקשים להוסיף קודם את קומת הקרקע. לא נבקש את ההכשרה של ה-, תעלי שוב את הבקשה שלו. לא לבקש את ההגדלה של ה-, את המחסנים לעיקרי.

שרון דינור:

בסדר, אני מסכימה עם זה.

יוחנן וייצמן:

ונושא הגדר אנחנו נבקש לבחון את זה רישוית, לדעתי הוא לא יוכל ... רישוית אין פה בעיה.

דני ליבמן:

אבל לא את הגדר.

יוחנן וייצמן:

לא את הגדר, את החניה. הכניסה לחניה.

דני ליבמן:

הגדר היא לשימור.

יוחנן וייצמן:

הגדר היא לשימור. שישחזר אותה, שיביא אותה למצבה הקודם. בסדר? מי בעד ההצעה שלי? שתיים, בעד המחלקה שתיים, משתמש בקול כפול, עוברים לתיק הבא.

איציק שוויקי:

בקיצור, כל מה שאמרתי שווה לריק.

יוחנן וייצמן:

לא, לא שווה לריק כי זה יכול להיבחן מחר בוועדות ערר,

שרון דינור:

אני לא יודעת אם הם יגיעו,

אורית לנדסברג:

אבל הם לא יגיעו בוועדת ערר,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

... אנשים שיבדקו את זה. ... הוועדה המקומית תשתמש בזה. זה לא, עמדת מיעוט זה לא לריק. לא, זה לא פשוט נכון.

איציק שוויקי:

לא, אבל אם נפלה ...

יוחנן וייצמן:

אתמול ישבתי יום שלם בוועדה מקומית, שש תיקים ביקשתי הצבעה, כשידעתי שאני בעמדת מיעוט. מה קרה?

איציק שוויקי:

תשמע, היום אתה מחליט,

שרון דינור:

אם אני כפופה אליך, אפשר לבקש תוספת?

יוחנן וייצמן:

לא, רשום בפירוש שלא. אני אשלח לך את הסעיף. לא, לא, לא, אל תצחקי, לא להתגלגל מצחוק, אני לא יכול לפטר עובדים, אני לא יכול בתנאי משכורת,

שרון דינור:

תשלח לי את זה שאני אבין על מה אתה מדבר, כי אני באמת לא בתוך האירוע.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אפשר גם לראות בעץ הארגוני של העירייה, את כפופה למהנדס העיר. אז,

יוחנן וייצמן:

לא, היא כפופה מחלקתית למהנדס העיר.

לורה ורטון:

כן?

יערה שאלתיאל:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אבל סמכויות נושא השימור הם אצלי.

שרון דינור:

מה זה אומר לגביי?

לורה ורטון:

מה זה סמכויות,

שרון דינור:

כאילו, לא הבנתי.

לורה ורטון:

את צריכה למלא את תפקידך,

יוחנן וייצמן:

אני אחראי על השימור בעיר.

לורה ורטון:

כממונה על השימור.

שרון דינור:

אתה אחראי, אבל מה זה קשור אליי? אני צריכה לתאם איתך משהו?

יוחנן וייצמן:

כן, ברור שכן.

שרון דינור:

את חוות הדעת המקצועיות שלי?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אז אני כן אומר, באמת. הנושא הוא די פשוט. הנושא של מדיניות השימור, זה אני צריך לעשות. הנושא המקצועי,

לורה ורטון:

מה, לבד? זה וועדה.

יוחנן וייצמן:

כמובן, אני לא עם המוח הקודח שלי, סליחה. ברור.

יערה שאלתיאל:

אני רוצה רגע להעלות בכל זאת איזושהי סוגייה לגבי הנושא הקודם.

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

כי בעצם, אוקיי, היו פה, אם אני מבינה נכון, אולי אני טועה. היה מבנה שאישרו אותו בשנות ה-80 או ה-90, לפני הרבה מאד זמן, והוא באמת עם ההגבהה הזאתי. היום, ברגע שקיבלנו את ההחלטה כן להגביה את הגג,

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

למבנה הזה, אנחנו בעצם פותחים פתח,

לורה ורטון:

לכולם.

יערה שאלתיאל:

לכל השכונה.

שרון דינור:

נכון. זה מה ש-,

יערה שאלתיאל:

אנחנו בעצם היום בהחלטה הזו,

יעלה ביטון דה לנגה:

עד ההחלטה הזאת,

שרון דינור:

... לצד השני, לא לבניין האחד, אלא לכל ה-100.

יערה שאלתיאל:

אנחנו אומרים שמרגע זה לכל השכונה אנחנו נאשר תוספות, כי מה שהיה בשנות ה-80 אנחנו עוד יכולים לעמוד ולהגיד למה לא. אבל על מה שקיבלנו היום, מחר לא נוכל להגיד כבר למה לא.

יוחנן וייצמן:

אבל זה התב"ע מאפשרת להם.

שרון דינור:

התב"ע לא אומרת את זה בצורה,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה, בפרשנות הוועדה המקומית התב"ע מאפשרת.

שרון דינור:

התב"ע לא אמרה ... ,

יערה שאלתיאל:

אנחנו חיים עם זה בשלום? עם זה שפתחנו עכשיו בעצם פתח,

יוחנן וייצמן:

עשינו,

יערה שאלתיאל:

לכל השכונה?

יוחנן וייצמן:

אז להיות יותר רע, דבר שאני כועס עליו, סליחה, אני לא כועס, אני הייתי חלק ממנו ואני יודע שטעינו. 9988, את שואלת אותי באמת, במבט לאחור אחרי עשר שנים, נתנו תוספת מוגזמות,

שרון דינור:

אז אתה חושב שצריך לחרב את האזורים השמורים שלנו?

יוחנן וייצמן:

טעינו, טעינו.

שרון דינור:

אבל למה אתה אומר שנשכפל את הטעות? למה?

יוחנן וייצמן:

אבל פה מדובר על חצאי, על רבעי קומות.

יערה שאלתיאל:

אבל אתה מבין שאנחנו עכשיו בהחלטה הזאתי פתחנו פתח,

יוחנן וייצמן:

אבל זה התב"ע מאפשרת.

יערה שאלתיאל:

לכל השכונה.

יוחנן וייצמן:

התב"ע,

שרון דינור:

התב"ע לפי פרשנות של יועץ,

יוחנן וייצמן:

התב"ע לפי פרשנות,

שרון דינור:

שאומר, אולי עשיתי טעות, ואמר פה לוועדה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע לפי פרשנות, מאפשרת. בסדר? לפי פרשנות. אני לא, אני לא אכנס ל ...

לורה ורטון:

... הכל אבוד.

אורית לנדסברג:

אבל למה לא להביא את זה שיעבור באמת את מבחן וועדת ערר, שזה יעזור לנו לכאן או לכאן?

יוחנן וייצמן:

אני לא אכעס.

אורית לנדסברג:

לא, להגיד שלא נותנים ואז הם ילכו לוועדת ערר, ואז אנחנו נעשה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל השאלה מה העמדה שתהיה בפני וועדת ערר.

יערה שאלתיאל:

ואם וועדת ערר, הכי הרבה, אז אנחנו עשינו, אנחנו יודעים שעשינו את המקסימום בשביל על השכונה.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה, אני בעד, אני בעד שזה ייבחן בערר. זאת אומרת, ... שנינו, אני לא,

אורית לנדסברג:

כי השינוי המהותי,

יוחנן וייצמן:

זה לא הדברים שאני חושב שהם ...

אורית לנדסברג:

רק שניה, השינוי,

לורה ורטון:

אבל עדיף ש-,

איציק שוויקי:

מי יגיש ערר אבל? מי יגיש ערר?

לורה ורטון:

והם יבדקו את זה. מי יגיש ערר? מי יגיש ערר?

(מדברים ביחד)

אורית לנדסברג:

הם יגישו, ואז,

יוחנן וייצמן:

את,

אורית לנדסברג:

כי צריך לעשות ...

יוחנן וייצמן:

את ו-, שניכם יכולים להגיש ערר ביחד, חוקית. אין בעיה, תגישו.

אורית לנדסברג:

... תגישו.

לורה ורטון:

טוב.

יערה שאלתיאל:

אבל אולי נעשה את זה הפוך?

לורה ורטון:

זה הרבה יותר פשוט, וזה גם נכון.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, להגיש אחרי החלטת וועדה ...

לורה ורטון:

זה וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו נצמדנו לתב"ע.

יערה שאלתיאל:

לתת להם את האופציה להגיש ערר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נצמדנו לתב"ע.

יערה שאלתיאל:

שהם יגישו את הערר.

לורה ורטון:

זרקנו את כל השכונה ...

יוחנן וייצמן:

נצמדנו לתב"ע, פרשנות, ... מה לעשות?

איציק שוויקי:

התב"ע אומרת שימור מלא. שימור מלא זה שימור מלא.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל התב"ע אפשרה את התוספות בגג. תסתכל בסעיפים על הגג.

יערה שאלתיאל:

אז אולי ניתן לוועדת ערר לעשות את הפרשנות הזאת ולא נמהר ונדבר בשמה?

יוחנן וייצמן:

אז הוועדה המקומית כבר נתנה את זה, הוועדה, אני לא צריך ללכת אחרת מוועדה מקומית ... , רק
אני אומר באמת, אם יגישו את זה בערר וערר יחשוב אחרת,

איציק שוויקי:

... לוועדת ערר, ...

חיים כהן:

אני חושב שאם זה יגיע לוועדת ערר וועדת ערר תחליט לא לקבל את ההחלטה בגלל שהיא סוברת כמו
ששרון סוברת, אז באותו רגע נפסק הרצף,

יוחנן וייצמן:

כן.

יערה שאלתיאל:

כן, רק,

חיים כהן:

של החשיבה שהיה קודם.

יערה שאלתיאל:

... האם לא יותר,

לורה ורטון:

כן, אבל עדיף, עדיף שזה יבוא מהוועדה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נקבל את זה באהבה ובשמחה.

לורה ורטון:

ולא מערער של חברת הוועדה.

חיים כהן:

אבל מכיוון שאני, אני מאד ...

לורה ורטון:

זה, אתם יכולים לעשות פה משהו כדי לשמור על השכונה.

חיים כהן:

נכון,

לורה ורטון:

שזה הייעוד של הוועדה הזאת.

חיים כהן:

אבל מכיוון שהכל מתחיל מלפני 10 שנים,

יערה שאלתיאל:

כן, אבל עזבו רגע את העשר שנים.

חיים כהן:

אז אני ביקשתי ממך שהיה לפני עשר שנים,

יערה שאלתיאל:

עזבו רגע את העשר שנים,

חיים כהן:

לא, אני, רגע,

יערה שאלתיאל:

העשר שנים יש סיבות ל-,

חיים כהן:

שניה, אז לכן אני ביקשתי ממך שהיה לפני עשר שנים, ממך שיושב כעת בוועדה, מה הוא היה עושה עכשיו במקומי והוא אמר בדיוק את מה שהוא היה עושה ועל בסיס זה,

לורה ורטון:

לא, הוא אמר שאפשר,

חיים כהן:

לא, הוא אמר,

לורה ורטון:

הוא לא אמר שזה,

חיים כהן:

זה מה שהוא היה עושה.

לורה ורטון:

הוא אמר שאפשר לעשות את זה.

חיים כהן:

שאלתי אותו, אם אתה תהיה במקומי, מה היית עושה?

לורה ורטון:

כשיחזור נשאל אותו.

חיים כהן:

אז הוא אמר לי,

לורה ורטון:

הוא אמר אפשר.

חיים כהן:

הוא אמר, לא שאלתי אותו מה אפשר. שאלתי אותו מה הוא יעשה.

יערה שאלתיאל:

והשאלה היא, האם בראי ההבנה,

לורה ורטון:

הוא מאד זהיר, והוא לא, הוא אמר אפשר.

יערה שאלתיאל:

אפשר לשאול אתו עוד פעם אחת האם בראי ההבנה שבעצם בהחלטה הזאתי אנחנו פותחים את כל השכונה,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

יערה שאלתיאל:

האם הוא עדיין חושב אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

הלאה, עברנו לתיק הבא. אכיש.

שרון דינור:

כן, הם צריכים לבוא להציג את זה,

מורן בן זיו:

כן, הם פה, אני קוראת להם.

שרון דינור:

אבל רק רציתי להגיד שזה תיק של שתי דקות, לעומת מה שהיה פה עכשיו. כי הוא, הכל תיקנו לשביעות רצוננו. זה לא הם, זה אחד אחר.

איציק שוויקי:

כן, זה ... חצי שעה.

שרון דינור:

זה לא אתה. התיק שלפניך הוא קצר,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נרוץ קדימה.

שרון דינור:

הוא עוד דקה, כאילו. אם הם לא פה אני אציג את זה כי זה באמת שניה,

אורית לנדסברג:

שרון, אבל לעניין המרפסות העוטפות האלה, עדיין זה נראה לך?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

פה? אלה, אלה,

אורית לנדסברג:

המרפסות, כן.

שרון דינור:

זה המרפסות שהוא עשה. תראו, יש פה אדריכל, אני,

אורית לנדסברג:

אי אפשר שהמרפסות ייכנסו, זאת אומרת, שיהיה בניין והמרפסות ייכנסו פנימה, אפילו,

שרון דינור:

הנה ה ... הנה, הנה, הנה.

יוחנן וייצמן:

כן. שלום.

לורה ורטון:

אז אני צריכה ללכת ויעלה עכשיו,

יעלה ביטון דה לנגה:

נסיעה טובה.

לורה ורטון:

כן, תודה.

יעלה ביטון דה לנגה :

תיהנו.

לורה ורטון :

אנחנו עוד לא נוסעים, יש לי פגישה ואז.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן. תיהנו.

לורה ורטון :

כן, לשלושה ימים יוצאים עם הילדים.

יעלה ביטון דה לנגה :

תיהנו ממש. תיהנו. רגע, לא קראנו להם?

שרון דינור :

אני לא מאמינה, מאז שאני ...

יעלה ביטון דה לנגה :

הם הלכו?

אורית לנדסברג :

צריך להגיד להם.

יוחנן וייצמן :

דני אמר, דני אמר שהוא יוצא.

איציק שוויקי :

הוא יצא, הוא יצא.

לורה ורטון :

יערה ואורית, אתם תהיו איתי אם נגיש ערר?

יערה שאלתיאל :

מה זה?

לורה ורטון:

אתם תהיו איתנו אם נגיש ערר באמת?

יערה שאלתיאל:

כן.

לורה ורטון:

לדעתי צריך להגיש ערר.

יערה שאלתיאל:

העניין הוא שאת מבינה שזה מגיע לוועדת ערר שהוועדה לשימור אמרה כן, ואז זה,

לורה ורטון:

זה בעייתי. זה פשוט,

יערה שאלתיאל:

זה פחות טוב.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

שתדע שחייבים לרסן את זה.

לורה ורטון:

זה גרוע מאד.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שהיה זה לא מה ש... מי כמוך יודע. מי כמוך יודע. ועכשיו בכלל, עם השינויים הגרנדיוזיים שקורים בעיר. אז זה התפקיד שלנו, לזה היא קיימת הוועדה הזאת.

לורה ורטון:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

היא לא קיימת כדי לאשרר את הוועדה המקומית.

יערה שאלתיאל:

בדיוק. ואז, אם וועדת ערר תחזיר אותנו אחורה, נגיב.

דני ליבמן:

מה הייתה השאלה?

איציק שוויקי:

חוות הדעת שלך שנתת היא חוות דעת הרסנית.

דני ליבמן:

היא?

איציק שוויקי:

הרסנית.

דני ליבמן:

לא,

יערה שאלתיאל:

לא, ורצינו לשאול אותך עוד שאלה,

איציק שוויקי:

חוות הדעת שנתת, הפרשנות,

יערה שאלתיאל:

רצינו לשאול,

יעלה ביטון דה לנגה:

הכשרת שרץ הוא מתכוון. הנה, אני נחמדה.

איציק שוויקי:

הפרשנות שלה תהיה לפתוח את כל הבתים ב-,

יערה שאלתיאל:

אנחנו, מה שרצינו לשאול אותך,

דני ליבמן:

אני אסביר. כן.

איציק שוויקי:

לא, לא, אתה,

דוברת:

... לגופו של עניין,

(מדברים ביחד)

יערה שאלתיאל:

אתה אומר שאתה דבק בהחלטה שהתקבלה לפני עשר שנים.

יוחנן וייצמן:

למה עשו ... ?

דני ליבמן:

כן?

יערה שאלתיאל:

אני שואלת,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, ... כי לפעמים יש ... הסתערויות וזה,

יערה שאלתיאל:

המשמעות של לקבל היום את ההחלטה הזאת,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לקבל ... ,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

אפשר לנסות לשכנע.

יערה שאלתיאל:

היא שבעצם כל המושבה הגרמנית תתפרש לפי ההחלטה הזאת.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון.

דני ליבמן:

שמה המשמעות שלה?

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה עושה תקדים.

יערה שאלתיאל:

שלכולם יסכימו, נצטרך להסכים עכשיו לפתוח את הגג ולהגביה.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה תקדים מסוכן.

דני ליבמן:

אם הם יצטרכו לעשות את זה כדי לממש את זכויות הבנייה שיש להם.

חיים כהן:

כן.

יערה שאלתיאל:

אבל הוא מממש זכויות בנייה, יש לו עוד זכויות בנייה שם, הוא לא חייב דווקא את הגג. ואנחנו,

דני ליבמן:

בסדר.

יערה שאלתיאל:

ההחלטה הזאת עכשיו, אחר כך היא תבוא כתקדים לכל המושבה. ואם אנחנו מדברים על זה שיש לנו מעט מאוד שכונות שאנחנו שומרים עליהם בצמר גפן בגלל ש-,

דוברת:

באופן שמרני.

יערה שאלתיאל:

חלקים גדולים בעיר משחררים אותם לפיתוח אינטנסיבי, האם ביחס לכל ההחלטות האלה אתה עדיין חושב שזה ...

חיים כהן:

אז אני שואל אותך. לפני עשר שנים הייתה החלטה, ולא ראיתי שנפרץ. עשר שנים עבר, פתאום ... עכשיו?

יערה שאלתיאל:

אבל אנחנו יודעים שהיום,

חיים כהן:

אז פתאום עכשיו זה יתפרץ?

יערה שאלתיאל:

היום, כי אנחנו יודעים,

חיים כהן:

עשר שנים כבר היה החלטה.

יערה שאלתיאל:

כי אנחנו יודעים ש-,

דני ליבמן:

אני אסביר, אז אני אסביר.

חיים כהן:

עשר שנים, עשר שנים היה שקט, פתאום עכשיו יתפרץ?

יערה שאלתיאל:

כי אנחנו יודעים,

חיים כהן:

מה אנחנו יודעים?

יערה שאלתיאל:

שהפיתוח רק הולך וגדל.

חיים כהן:

אז כל דבר יש לגופו של עניין.

יערה שאלתיאל:

מה המאמץ של הצרכים.

חיים כהן:

כל תיק מגיע לפה, וכל דבר יידון לגופו של עניין, מה?

יערה שאלתיאל:

אבל זה לא יקרה, אתם כבר היום נותנים תשובות,

דני ליבמן:

אבל זה לא כבר היום.

חיים כהן:

לפני עשר שנים פה.

יערה שאלתיאל:

מתוך זה שנתנו תשובות,

דני ליבמן:

לא, אני אגיד לך,

יערה שאלתיאל:

שהיו תקדימים.

דני ליבמן:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר. בוא נעזוב את התיק הזה, ...

שרון דינור:

טוב.

דוברת:

יאללה, הלאה.

אורית לנדסברג:

אנחנו אכיש?

מורן בן זיו:

הנה העכבר, בבקשה.

חיים כהן:

אתה מוכן לזה? מי מציג?

יוחנן וייצמן:

השופר אצלם.

יובל תיאודור:

אני אשמח להציג את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו ב-2?

יוחנן וייצמן:

כן, ב-2.

שרון דינור:

אני רק אומרת שבגלל שחוות הדעת שלנו תומכת בבקשה המתוקנת שלכם, בבקשה אם אפשר במטותא,

יוחנן וייצמן:

תציגו את ה-,

שרון דינור :

שתקצרו, כי אנחנו באיחור.

יעלה ביטון דה לנגה :

תציגו גם את שמכם.

שרון דינור :

רק תראו את השינויים,

חיים כהן :

לפרוטוקול.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני לא מכירה. גם הוא צריך, ...

יוחנן וייצמן :

אה, זה תמ"א. זה תמ"א, כן,

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא כל הזמן שואל אותי, ואני,

יובל תיאודור :

אדריכל יובל תיאודור.

יוחנן וייצמן :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן?

מרדכי גאנו :

מרדכי ג'אנו.

יניב :

יניב טולדנו.

יעלה ביטון דה לנגה:

יניב טולדנו.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתכם, דבר.

יובל תיאודור:

זה המצב הקיים היום, הבניין נמצא ברחוב מאד תלול יחסית. זה מבט מלמעלה, זה ... לחזיתות של הרחוב. כתבתי פה, הבניין הוא שלוש קומות על עמודים, ... יש שם מחסנים.

יוחנן וייצמן:

איך הוא ייראה אחרי?

יובל תיאודור:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

איך הוא ייראה אחרי?

יובל תיאודור:

איך הוא ייראה אחרי?

יוחנן וייצמן:

כן.

יובל תיאודור:

עם תוספת של,

יוחנן וייצמן:

לא, אם יש לך את ההדמיה, כיאלו,

יובל תיאודור:

כן, כן, כן, הנה, זה תכנית קומת קרקע,

שרון דינור:

לא, תכנית קומת קרקע שיניתם, זה מדהים,

(מדברים ביחד)

יובל תיאודור:

כן, כן, כן, תיכף. הדמיה, אין לנו הדמיה חדשה, ... העקרונית שעשיתי של השינויים ש...

דובר:

שרון, הכל היה מתואם איתכם?

שרון דינור:

כן.

יובל תיאודור:

ועל פי בקשתכם ...

יעלה ביטון דה לנגה:

כל הבניין עובר ... ?

איציק שוויקי:

נהרס ונבנה מחדש.

שרון דינור:

כל הבניין עובר תמ"א? כן.

איציק שוויקי:

נהרס ונבנה מחדש.

יוחנן וייצמן:

לא, תמ"א 1.

יעלה ביטון דה לנגה:

תמ"א 1?

יובל תיאודור:

תמ"א 1, כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקיי.

יובל תיאודור:

לפי בקשתכם, בישיבה הקודמת, מה ששרון הדגישה, להקטין את הדירוגים, ... אותם מטה. זה מה ש-, עשינו את השינוי הזה.

אורית לנדסברג:

מה אמרת? להקטין את הדירוגים?

יובל תיאודור:

לצמצם את הדירוגים. הדירוג היה 3 מטר והקטנו אותו ל-2.5.

מרדכי גאנו:

תן חזית לרחוב. זה החזית.

יובל תיאודור:

זו החזית לרחוב. ואת המעקות שינינו וארגנו בהתאם לבקשתכם ולבקשת מחלקת השימור. את החניה הזזנו ככה שהיא תהיה בצורה כזו, החתך שאתם רואים פה בחניה הוא חתך שמסתכל כאילו מכיוון הבניין לכיוון הכביש. כלומר, החלק הנמוך שפה מצד ימין, בפועל הוא בצד שמאל, בצד שמאל של התכנית. ובצורה הזו הגענו למצב שהכניסה לחניה, אני אחזור לתכנית קומת הקרקע,

שרון דינור:

זה חשוב. תסתכלו איזה יופי.

יובל תיאודור:

תראו מה שקורה פה.

אורית לנדסברג:

הו, משאירים את,

שרון דינור:

את זוכרים מה היה קודם,

דובר:

שאתה יכול לגשת.

אורית לנדסברג:

כן, כן, כן,

שרון דינור:

שהיה כניסה ויציאה כזה שכל הגינה הלכה? אז,

אורית לנדסברג:

כן.

יובל תיאודור:

קיבלנו בשמחה את הרעיון שלכם לבטל את שתי הכניסות, את הכניסה הכפולה. יש עכשיו כניסה אחת, רכב נכנס פנימה, חוזר ברברס למתקן ויוצא מהמתקן ישר החוצה לרחוב, בלי רברסים ובלי הסתכנויות. את הכניסה להולכי הרגל לבניין הזזנו באמת ככה שהיא תהיה כניסה רחבה, מרווחת ונוחה ללא קשר עם המכוניות, ללא מפגש עם המכוניות, וכל השטח שמעל מתקני החניה, יש לנו מספיק אדמה, למעלה ממטר גובה אדמה, שאפשר לגנן שמה ולעשות שטח ירוק ויפה.

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא גם היקפי, אני רואה.

יובל תיאודור:

וכל המערכת נראית עכשיו פתאום נחמד ויפה.

איציק שוויקי:

הקומה השישית היא קומה גבוהה, נכון? היא לא,

דובר:

סליחה? אין קומה שישית.

איציק שוויקי:

הקומה האחרונה היא קומה כפולה, הקומה האחרונה היא קומה כפולה.

מרדכי גאנו :

קומה וחצי.

יובל תיאודור :

לא כפולה.

איציק שוויקי :

קומה וחצי. מה אתה אומר לי לא?

יובל תיאודור :

לא, הנה. קומה רגילה.

איציק שוויקי :

לא, תהפוך את ההדמיה שניה, תחזיר את ההדמיה הקודמת.

יעלה ביטון דה לנגה :

אבל אין לו קומה שישית,

איציק שוויקי :

לא, לא, לא. חמישית.

יעלה ביטון דה לנגה :

שלישית.

אורית לנדסברג :

והמדרגות,

איציק שוויקי :

זה ההדמיה שראיתי את הבניין.

שרון דינור :

יש, יש ...

איציק שוויקי :

הקומה האחרונה היא לא גבוהה יותר,

יובל תיאודור:

לא.

איציק שוויקי:

משאר הקומות?

יובל תיאודור:

לא.

איציק שוויקי:

אז ההדמיה לא נכונה.

יובל תיאודור:

ההדמיה נכונה לגמרי.

איציק שוויקי:

לא זאת, לא זאת.

יובל תיאודור:

איזו הדמיה?

איציק שוויקי:

אני מדבר,

יעלה ביטון דה לנגה:

מה בנסיגות?

איציק שוויקי:

מה שראיתי מקודם.

יובל תיאודור:

זה?

איציק שוויקי:

לא, לא, לא זאת, לא זאת.

יובל תיאודור:

אגב, ... של המעקה שראיתי שמאד יפה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מאד יפה.

איציק שוויקי:

בסדר.

יובל תיאודור:

עשו ברחוב אברבנאל.

איציק שוויקי:

אוקיי.

אורית לנדסברג:

שאלה, יש אפשרות, מכיוון שהבניין כמו שהוא והבניינים בכלל שם, יש בניין ומרפסות. פה המרפסות הפכו להיות מקצה לקצה, זה נראה לי פשוט, פשוט לא השפה. הלך ועטף את הבניין, אתם עוטפים את הבניין עם כל ה-,

יובל תיאודור:

לא עוטפים אותו, החזית שלו היא חזית ש-,

אורית לנדסברג:

אבל ככה זה נראה. זה עטוף, מקצה לקצה,

יובל תיאודור:

ממש לא עטוף.

אורית לנדסברג:

כולל לוקח את הפינה, שכל המרפסות שם אם זה הבניין, הם מתחילות קצת פנימה, יש להם הגדרה, רואים אבן כחזית ומרפסות. פה זה הפך להיות אלמנט עיצובי שבעיניי הוא לא בשפה של המקום הזה.

יובל תיאודור:

אני לא מקבל את הדעה הזו.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מזכיר יותר את המבנים החדשים,

מרדכי גאנו:

תשים בבקשה את החזית.

יעלה ביטון דה לנגה:

המגדלים והבניינים,

אורית לנדסברג:

נכון, נכון, נכון,

יעלה ביטון דה לנגה:

הבנייה החדשה במבשרת,

אורית לנדסברג:

זה פחות, פחות ירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

פחות,

מרדכי גאנו:

הרעיון של המעטפת והיא רק בחזית זה מכיוון שיש שמה מרפסות שקופצות, ואנחנו כאילו מכסים את המרפסות הקופצות ואז זה נראה משהו אחר. אחרת יהיה ... בעניין מרפסות סוכה, שאנחנו יוצרים לשישה דיירים אפשרות גם למרפסות סוכה.

אורית לנדסברג:

ויש, ויש,

מרדכי גאנו:

אז בעצם אנחנו מכסים את זה, שזה לא ייראה ...

יוחנן וייצמן:

זה אלמנט עיצובי.

אורית לנדסברג:

ויש מצב שהמרפסות שהם לכל האורך, במקום שהם ייקחו את הפינה הם ייכנסו טיפה פנימה ואז,

מרדכי גאנו:

המרפסת לא עוברת את הפינה. זה רק האלמנט הזה. האלמנט הזה אפשר לקצר אותו, זה כן.

אורית לנדסברג:

אז,

מרדכי גאנו:

המעקה הוא כאילו עוטף ...

אורית לנדסברג:

אנחנו בירושלים רגילים לראות אבן, את הבניין אבן, והמרפסת תמיד נכנסת. זה ירושלים.

מרדכי גאנו:

נכון.

אורית לנדסברג:

מקום אחר, סיפור אחר. אז אם אפשר לכבד את האירוע הזה ולעשות מרפסות כאלה, זה מה שאני שואלת.

שרון דינור:

הו, זה מה שרציתי לראות. הנה, תראו, תראו, שניה.

אורית לנדסברג:

... את האוזניים האלה.

יוחנן וייצמן:

אני מעל דרך הולך על מה שאמרת, לא מעל דרך לא אכפת לי.

שרון דינור:

תראו את ההדמיה, את ההדמיה. את ההדמיה היפה שעשיתם.

אורית לנדסברג:

זה אחד הבניינים הנוראים שיש.

יובל תיאודור:

זה אחד מהבניינים הכי נוראים שיש. ודרך אגב,

שרון דינור:

אבל למה אתה מראה לנו אותו?

דובר:

למה אתה מראה אותו? תגיע להדמיה,

אורית לנדסברג:

זה בדיוק מה שראיתי.

שרון דינור:

זה יפה. אוקיי, בוא,

יובל תיאודור:

זה בניין ממול באותו ...

שרון דינור:

של נומה או של פרי?

יערה שאלתיאל:

זה הבניין,

יניב:

בוא רק תגיע להדמיה של הבניין.

יובל תיאודור:

זה הבניין שבנו ... במקום זה בנו את זה.

שרון דינור:

אוקיי, בסדר.

יובל תיאודור:

זה בנו במקום ה-,

אורית לנדסברג:

אתה מראה לנו ...

יניב:

יובל, תגיע להדמיה של הפרויקט.

יובל תיאודור:

זה רחוב ... זאת ההדמיה הראשונה.

שרון דינור:

אוקיי. הנה. רגע, לא, מה,

יעלה ביטון דה לנגה:

תראה את הקודם.

שרון דינור:

למה הוא קופץ? שמישהו ירסן אותו. תביא לי את העכבר.

יעלה ביטון דה לנגה:

תראו את הקודם. שרון, תראי את השקף הקודם.

שרון דינור:

את זה, כן.

מרדכי גאנו:

האוזניים האלו, אפשר להוריד אותם.

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם היה אחד יותר מופנה אלינו.

מרדכי גאנו:

אין שום בעיה, אפשר לעשות את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה.

אורית לנדסברג:

מזעזע.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה, זה בניין,

יובל תיאודור:

זאת ההדמיה הישנה,

יעלה ביטון דה לנגה:

... על הבניין הזה?

דובר:

ישנה.

יובל תיאודור:

זאת ההדמיה הישנה לפני ... הקודם.

איציק שוויקי:

היא לא תהיה, היא לא תהיה.

יובל תיאודור:

פה אנחנו צמצמנו את האוזניים. את כולם, את כל הדברים האלה ביטלנו.

איציק שוויקי:

אין, ביטלו את זה.

אורית לנדסברג:

ביטלתם? אוקיי.

שרון דינור:

אי אפשר, אי אפשר לעמוד,

יובל תיאודור:

... לבקשתכם.

אורית לנדסברג:

אוקיי.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואז זה מתחבר ממש לדופן של הקיר,

איציק שוויקי:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

שצמוד לדלתות הזזה, כן?

יובל תיאודור:

לא, זה לא ...

יעלה ביטון דה לנגה:

אין את הנסיגה הזאת מהצד, את הבליטה הזאת.

מרדכי גאנו:

יובל, אין שום בעיה לעשות גם כניסה של 15 ס"מ שזה לא יושב על הקצה ואז זה ייראה הרבה יותר יפה,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן. כרגע זה נראה קצת רכבת.

מרדכי גאנו:

יובל, בוא,

דוברת:

אפשר, אפשר.

מרדכי גאנו:

אין שום בעיה, ... שתעשה את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

יהיה יותר יפה, זה יותר יפה.

מרדכי גאנו :

גם אמרנו את זה.

יעלה ביטון דה לנגה :

מה שאתה מציע יהיה יותר יפה.

מרדכי גאנו :

כן, כן, זה גם,

יעלה ביטון דה לנגה :

וזה מסתדר גם עם מה שאורית אמרה.

מרדכי גאנו :

כן, כן, אני מקבל את מה שהיא אומרת. לא צריך את האוזניים האלה, הם סתם,

יעלה ביטון דה לנגה :

אני חושבת שכדאי.

מרדכי גאנו :

עוד ברזל על הבניין.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה יפה, בסך הכל יפה מאוד.

אורית לנדסברג :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

נראה טוב.

שרון דינור :

אני חושבת שאין מה להשוות בין הדברים. טוב, כן, סליחה.

יעלה ביטון דה לנגה :

המעלית היא עד למעלה, ממש עד הגג?

מרדכי גאנו :

המעלית?

יעלה ביטון דה לנגה :

היא עד הגג?

מרדכי גאנו :

לא, היא יכולה להיות עד הקומה,

יעלה ביטון דה לנגה :

כרגע עדיין הבניין הוא ארבע קומות?

מרדכי גאנו :

שלוש קומות.

יעלה ביטון דה לנגה :

שלוש עדיין?

מרדכי גאנו :

שלוש קומות על עמודים.

יעלה ביטון דה לנגה :

וזה ממש עד הגג, המעלית?

יובל תיאודור :

המעלית עולה לקומה העליונה, היא לא עולה לגג.

יעלה ביטון דה לנגה :

לקומה השלישית.

יובל תיאודור :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

לבני אדם.

יובל תיאודור :

ממפלס ... האחרון של המעלית צריך 4 מטר גובה שזה תקן של מעליות.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני רוצה לדעת כמה זה עולה,

יובל תיאודור :

זה עולה מהרצפה האחרונה 4 מטר.

יעלה ביטון דה לנגה :

כי גם אני רוצה לעשות מעלית בבית.

יובל תיאודור :

בסופו של דבר,

שרון דינור :

זה לא, אבל זה לא בחלק שעולה לדיון היום.

יובל תיאודור :

בסופו של דבר עשינו את כל השינויים כפי שדובר עליהם בפעם הקודמת. להכניס את הבניין לתוך המסגרת ש ...

אורית לנדסברג :

למה בחזית יש חלון אחד בצד שמאל ואין בצד ימין?

מרדכי גאנו :

זה טעות ב-, זה הדמיה ...

יובל תיאודור :

לא היה שמה, הם שינו,

מרדכי גאנו :

והם עשו את זה,

יובל תיאודור:

על איזה חלון את מדברת? לא הבנתי.

אורית לנדסברג:

למעלה למעלה.

יובל תיאודור:

אה, ...

מרדכי גאנו:

למעלה מצד שמאל ואין מצד ימין, ... באמצע. עכשיו בתכנית החדשה יש גם באמצע חלון של חדר המדרגות, וגם ... חלון בצורה סימטרית. תשים את החזית ואל תעביר.

יעלה ביטון דה לנגה:

הנה.

אורית לנדסברג:

את החזית.

יובל תיאודור:

הנה, נוסף פה חלון בחזית.

מרדכי גאנו:

זה לא חזית, זה דלת יציאה, ...

שרון דינור:

הסיכום שלי הוא פה, אנחנו אישרנו את הבקשה שלכם, אז אפשר כאילו, יניב:

אנחנו יכולים להתקדם?

יובל תיאודור:

יופי, אז אפשר להגיע,

שרון דינור:

זה הוועדה מחליטה, אני רק ממליצה.

יובל תיאודור:

אפשר אם ככה להגיד תודה רבה ולהתקדם.

דובר:

כן.

שרון דינור:

תודה רבה.

מרדכי גאנו:

אחלה רעיון של הרברס, אנחנו יישמנו אותו. זה יצא לטובה, באמת.

שרון דינור:

תודה שהייתם קשובים לזה.

מרדכי גאנו:

תודה רבה.

יובל תיאודור:

תודה רבה.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

יפה, תודה.

דובר:

להתראות.

יובל תיאודור:

תודה, להתראות.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה רבה, בהצלחה.

יוחנן וייצמן:

יאללה, תיק הבא?

שרון דינור:

כן, התיק הבא,

יעלה ביטון דה לנגה:

מאד אהבתי.

שרון דינור:

התיק הבא, רק שתדעו לכם שהנה משהו שוועדת שימור באמת הייתה, עשתה פה שינוי משמעותי וחיובי, כי החניות על הרחוב, זה שהוא צמצם אותם זה כבר משמעותי. טוב, התיק הבא זה הל"ה 24. בל"ה 24 היה לנו בעבר תכנית, יש כאן בניין לשימור, הנה הבניין. אתם רואים את הקשת הזאתי שיש בו על עמודים? הבניין הזה כבר קיבל תוספות בתכנית מאושרת שהיא תכנית מלפני כמה שנים, רגע, 2015, לא, לא 2015,

איציק שוויקי:

זה היה בית ציבורי.

שרון דינור:

הנה, 19503,

איציק שוויקי:

זה היה בית ציבורי, לא?

שרון דינור:

תב"ע מ-2018. היה ארבע קומות מעל המבנה לשימור. עכשיו הם עושים תכנית בסמכות מקומית, אוקיי? הם כבר נמצאים בהליך של, הם כבר הראו לנו את התכנון ההיתרי שלהם שרק מחכה לאישור של השינוי בסמכות מקומית. השינוי שלהם הוא לשינוי קווי בניין. בשינוי קווי בניין הם הכניסו עוד דברים שהוא שינוי עיצוב שהם לא הכניסו אותו בשורה הראשית וביקשתי מהם לא להתבייש ולהגיד את זה, שזה תוספת קומה מעבר לארבע קומות, כלומר, תוספת קומה חמישית, ותוספת קומה מתחת לבניין לשימור. את כל הדבר הזה עכשיו הם יציגו לנו. הבניין לשימור נשאר לשימור, הם גם עשו שינוי קווי בניין כאמור למרפסות. אנחנו, התקשיתי במשהו אחד, חשוב לי לציין, שהתייעצתי על זה עם אמי, אני לא ... לפתור את זה. אני ביקשתי שהם יסירו את נספח הבינוי. למה? כי בנספח הבינוי שלהם הם, משהו שסומן לשימור בתכנית בסמכות המחוזית, עכשיו כבר לא מסומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

אי אפשר.

שרון דינור:

הורסים אותו.

יוחנן וייצמן:

אין סמכות.

שרון דינור:

אז בגלל זה אמרתי, אני לא, אין לי סמכות עם הדבר הזה, אני לא יודעת מה לעשות עם זה, פשוט תסירו. עכשיו, ברור לי שאם הם חופרים מתחת לזה הרצפה לא נשמרת והם לא יכולים לשמור עליה, אבל אין לי סמכות כאן, אמרתי, אולי תורידו את נספח הבינוי בכלל והם הציעו, בואי, וענבר בטח יגיד את זה עכשיו, הוא אמר, בואי נגיד שהתקנון גובר על ה-, כאילו, אנחנו עובדים לפי התקנון של התכנית המאושרת שהוא גובר על נספח הבינוי,

יוחנן וייצמן:

אבל התקנון שולח לנספח בטח לגבי הצבע הסגול.

שרון דינור:

אני, בואו נשמע אותו כאילו כי אני לא יודעת איך לצאת מזה.

יוחנן וייצמן:

זה טענה משפטית, אבל,

שרון דינור:

נכון, הנה, יש לנו יועץ משפטי.

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שהוא צודק.

שרון דינור:

בוא נשמע אותו וננסה, הוא הכין פה מצגת וכו', סך הכל הבקשה היא, אתם רואים, לא נתנו להם יותר משלוש הערות. זה,

יעלה ביטון דה לנגה :

גדולות אבל.

שרון דינור :

גדולות.

יעלה ביטון דה לנגה :

תגיד, זה שאת מבקשת להוציא זה רק בגלל אי ההתאמה בין המצב המוצע למצב שהיה פעם?

שרון דינור :

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, זה לא לעניין.

שרון דינור :

הוא יסביר. הנה. קרסני יבוא.

ענבר קרסני :

מי זה הוא? מי זה, אני?

שרון דינור :

יעלה ויבוא.

ענבר קרסני :

בוקר טוב.

יעלה ביטון דה לנגה :

תציג את עצמך לפרוטוקול.

שרון דינור :

לא מכירים את ה... זה ענבר קרסני.

ענבר קרסני :

ענבר קרסני.

דובר:

מה השם?

ענבר קרסני:

ענבר קרסני. אם תתנו לי להתחבר לזום ואני אצטרך להציג אז,

שרון דינור:

אני לא, למה אתה צריך?

ענבר קרסני:

לא,

שרון דינור:

החומרים שלך פה, הם מחוברים כבר,

ענבר קרסני:

אה, יופי, מעולה.

שרון דינור:

כאילו, לא שלחת לנו משהו לפני הוועדה.

ענבר קרסני:

לא, ... זה בסדר.

שרון דינור:

אני אסביר ברשותך רק. הנה, זה התכנית המאושרת, למי שרצה לראות. התכנית המאושרת, יש לנו את החזית הזאתי, אתם רואים, של הבניין לשימור עם הקשת הזאתי, ומעליה אחת, שתיים, שלוש ארבע וקומה ... בנסיגה. והתכנית החדשה,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תחזרי, תחזרי ל-,

שרון דינור:

רגע. הנה.

יוחנן וייצמן:

מה לשימור פה? תקשקשי לי.

איציק שוויקי:

הבית הזה לשימור.

שרון דינור:

החזית הזאתי שמודגשת, רגע, אולי יש פה,

יוחנן וייצמן:

קומה ראשונה, כן.

דוברת:

קומה אחת.

שרון דינור:

רגע, הנה,

יוחנן וייצמן:

היות וזה לא סגול לכן שאלתי.

שרון דינור:

לא, לא, לא, הנה, הנה, יש פה צבע אחר. הנה. סוג של, זה השימור פה. בוא נראה רגע. אוי, סליחה, אני מתנצלת. רגע. הנה, פה, אתה רואה בחתך?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

כן. אוקיי. ועכשיו הבינוי החדש, זה הבינוי, עליו אני מניחה שענבר גם יסביר אז אני נותנת לו את רשות הדיבור איך הוא שיפר ומה השתפר וכו'.

ענבר קרסני:

טוב, בגדול זה תכנית קודמת, תכנית שהוגשה על ידי אדריכל אהוד כהן לפני משהו כמו שנתיים, עברה וועדה, גם ועדת שימור וגם עברה וועדה מקומית, ואנחנו קיבלנו לידינו את התיק וחשבנו שאפשר

לשחרר את האדריכלות. הייתה לנו לפני כשנה פגישה במחלקת שימור עם קארין ועם שרון והצגנו את הרעיון לתכנון החדש, וסך הכל בכותרת אני אגיד שקיבלנו רוח גבית. אני חושב שהוא באמת יצא טוב עם הבניין, עם המבנה, עם החיבור בין הבינוי החדש לבין ה-,

שרון דינור:

בוא ננסה, אולי אני אנסה רגע,

ענבר קרסני:

לבין השימור.

שרון דינור:

לשים אותם אחד ליד השני ואז, סליחה.

ענבר קרסני:

אוקיי, אין בעיה.

שרון דינור:

כדי שנראה. תסתכלו על החזית הזאתי, אני חייבת להסכים עם ענבר שהיא, החזית הנוכחית היא הרבה הרבה יותר טובה.

ענבר קרסני:

יכול להיות שיש הדמיות בשני התיקים ואז אפשר,

שרון דינור:

הנה, תראו. כאילו, זה, תראו את ה-, נו,

אורית לנדסברג:

הבנו.

ענבר קרסני:

כן.

שרון דינור:

אתם רואים את ה-, אני לא רוצה להגיד קיטש כזה, שכאילו הרפטיביות,

אורית לנדסברג:

כן, כן.

שרון דינור:

דווקא,

יערה שאלתיאל:

כן, הרבה יותר טוב.

שרון דינור:

נכון נושמים לרווחה יותר כש-,

יערה שאלתיאל:

לגמרי.

אורית לנדסברג:

כן, כן.

שרון דינור:

בסדר, תודה.

ענבר קרסני:

כן. וזהו, עכשיו, כשמשנים תכנון אז היו כל מיני אילוצים, אחד מהם זה הסיפור של מרפסות ומרפסות סוכה שהיום מהוות חשיבות גדולה לקהל שרוכש את הדירות, ולכן בעצם זה העניין של הבקשה במסגרת התב"ע הנקודתית, שעיקרה שינוי קווי בניין לעניין של מרפסות סוכה. זהו, זה האירוע. אני חייב להגיד שיש לנו באמת, אני אגיד רגע מילה טובה פה על קארין ממחלקת שימור, יש לנו שיח באמת מאוד מאוד טוב.

שרון דינור:

המנהל שלי, אם אפשר לתת לה העלאה בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אמרתי לך,

שרון דינור:

היא מהממת, ובאמת כאילו,

יוחנן וייצמן:

אלף אני איתך, רק אני מצאתי כעת את כתב ההסמכה מראש העיר לא לעניין פיטורים ולא לעניין העלאת משכורת.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא רק זה, אני אומרת לך, זה כאילו אני אגיד שסטיבן כפוף אליי,

יוחנן וייצמן:

ברור שכן.

יעלה ביטון דה לנגה:

או לורה תגיד שאורלי, ממש לא.

יוחנן וייצמן:

ממש כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

בשום צורה ועניין.

יוחנן וייצמן:

אז את לא יודעת.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אשלח לך את לשון החוק, וליבמן יחזק אותי.

חיים כהן:

ממה את נבהלת? מה את ... ?

יעלה ביטון דה לנגה:

אני בכלל לא נבהלת, אני רק רוצה,

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

הלואי והוא היה ממונה עליי, אתה לא מבין? אני מעדיפה אותו מאשר את הממונים עליי.

חיים כהן:

בסדר, אבל הוא לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם אותך אני מעדיפה,

חיים כהן:

אבל הוא לא,

יעלה ביטון דה לנגה:

אלף מונים אני מעדיפה. בוא, בוא נהיה, תפסיקו, אל תשנו, באמת, תראה, תראה,

יוחנן וייצמן:

מה לעשות? יש חוק. יש חוק בארץ.

יעלה ביטון דה לנגה:

תקשיב, יש לך משהו הרבה יותר חזק מלהיות הממונה שלה.

יערה שאלתיאל:

נכנסת ל-,

יוחנן וייצמן:

לא,

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לך ווטו.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

זה, זה הסיפור, בוא.

חיים כהן:

מה זה קשור לאדון שמציג פה את התכנית?

יעלה ביטון דה לנגה :

סתם, ...

חיים כהן :

הוא כבר התלהב, גם הוא רוצה העלאה.

יעלה ביטון דה לנגה :

חיים, לפעמים אתה מרשה לנו קצת לחרוג, לפעמים.

חיים כהן :

נכון? גם הוא רוצה העלאה.

יעלה ביטון דה לנגה :

תמיד חיים שומר על ה-,

דובר :

סדר.

ענבר קרסני :

על הסדר. כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

על השורה.

חיים כהן :

משתדל.

יעלה ביטון דה לנגה :

בהרבה דברים.

דובר :

נכון.

איציק שוויקי :

יאללה, בסדר.

ענבר קרסני:

אז זהו, זה עניינה של התב"ע. קראנו את המלצת המחלקה וסך הכל היא באמת תואמת לדברים שזה הייתה איזושהי הערה אחת שיצא לנו להחליף מילה עליה, שהם מבקשים להחליף את נספח הבינוי. זה לא עושה לנו טוב, אנחנו חשוב לנו להשאיר את נספח הבינוי. נספח הבינוי מדייק כל מיני אלמנטים שאנחנו לא רוצים שאחר כך נגיע אליהם,

יוחנן וייצמן:

הוא לא משנה הוראות שימור מתב"ע קודמת?

ענבר קרסני:

לא, לא, לא, הוא לא משנה.

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור,

שרון דינור:

לא, אני הסברתי להם, אני הסברתי. תראו רגע, נספח הבינוי פה שהתקנון שולח אליו הוא מראה פה, אני מנסה לראות איפה זה נמצא. אתם רואים? את השימור של הרצפה ואת התקרה, וברור לנו שזה לא יכול לקרות פה. ואם אתה תסמן פה את, אני לא יודעת איך יוצאים מזה, באמת, אני מצטערת ש- , יש פה יועץ משפטי, אולי ננסה להיעזר בו.

ענבר קרסני:

אז אני הצעתי איזה,

שרון דינור:

אני לא יודעת איך אפשר לצאת מזה, רק שתבינו את הדילמה, כי הרצפה והתקרה פה בתכנית של ענבר הם לא שמורים, הוא לא יכול לשמור עליהם כי הוא עושה קומה מתחתיהם. רגע, אני מגיעה לשם.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה, יש קומה מתחת לקומה לשימור? זה מה שאת אומרת?

שרון דינור:

זה עכשיו מה שהם מציעים,

יעלה ביטון דה לנגה:

מה, בתת קרקע? כאילו חופרים?

ענבר קרסני:

לא, בוודאי,

שרון דינור:

עכשיו מציעים מתחת לקומה, הנה, הנה, מצאתי את ה-,

ענבר קרסני:

גם קודם היה.

שרון דינור:

הנה, תראו רגע. זה, אתם רואים? זה, יש פה קומה, בוא ננסה עוד פעם לשים את זה אחד מול השני. רגע. אוקיי. כן. אתם רואים שפה היה מילוי אדמה מתחת? ואז הרצפה נשמרה והתקרה נשמרה. עכשיו בתכנית החדשה אנחנו, יש לנו קומה מתחת, של חניון, והרצפה והתקרה לא נשמרות. אוקיי? עכשיו, כאילו, אני רוצה ללכת איתו בנושא השימור, כאילו, מבחינת התוכן, אבל אני לא יודעת טכניקה איך עושים את זה, ולכן הצעתי לבטל את הנספח.

ענבר קרסני:

אז אני הצעתי איזשהו,

דני ליבמן:

רגע, רגע, אני מנסה ... התכנית הקודמת שקבעה את זה לשימור, זה התכנית שהייתה בסמכות וועדה מקומית?

שרון דינור:

מחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא,

דני ליבמן:

מחוזית.

יוחנן וייצמן:

אמרת שהיה היה מחוזית.

דני ליבמן:

לא, כי היה כתוב לי פה, הסתכלתי פה בסדר יום, אני רציתי ...

שרון דינור:

לא, הנה, אני פותחת אותה.

יוחנן וייצמן:

המבחן הוא די פשוט, משנים או לא משנים, זה השאלה.

דני ליבמן:

התכנית מאושרת 195032, זה תכנית של וועדה מחוזית?

יוחנן וייצמן:

אני בודק אותה.

דני ליבמן:

ועכשיו הם רוצים בסמכות מקומית.

שרון דינור:

הנה, כתוב שזה תכנית מחוזית,

דני ליבמן:

אה, אוקיי.

שרון דינור:

ובוא נראה רגע לגבי המסמכים, בינוי ופיתוח,

יוחנן וייצמן:

כן, אני שקט.

שרון דינור:

נספח הבינוי מחייב לעניין גובה הבניין, מספר הקומות, מפלסי פיתוח ושימור.

ענבר קרסני :

הצעתי איזושהי הצעה, תגיד לי אם היא יכולה לעבור. הצעתי שנרשום הוראה שלפיה השימור שבתב"ע המאושרת גובר על נספח הבינוי של התב"ע החדשה. אוקיי?

שרון דינור :

שמה? איך, עוד פעם.

ענבר קרסני :

גובר, לרשום שהשימור, הוראות השימור שבתב"ע גוברות. זאת אומרת, אם יש לנו איזושהו קושי. אני אגיד רגע, אתם יותר מנוסים ממני לעניין הזה. אנחנו בסופו של דבר בהיתר מבקשים להרוס, והיה לנו איזושהו שיח על זה גם עם היועמ"ש, מבקשים להרוס את תקרת השימור לטובת הבינוי. במסגרת ההיתר שאנחנו כבר מגישים שצריך להיות נדון בוועדה, אנחנו הורסים את תקרת השימור. עכשיו, אתם אומרים,

יוחנן וייצמן :

התקרה הזאת היא לשימור סטטוטורי?

ענבר קרסני :

לא.

שרון דינור :

אני לא יודעת להגיד את זה,

ענבר קרסני :

לא.

שרון דינור :

... מה שדני יגיד.

יוחנן וייצמן :

תוכיח לנו, תפתח את נספח הבינוי של התב"ע הקודמת ותגיד לנו, תראה לנו את זה.

שרון דינור :

הנה, נספח הבינוי הקודם הוא פה, הראיתי לכם.

ענבר קרסני :

אנחנו פשוט ... , היא הייתה להריסה רק להקמה באותו גובה.

יוחנן וייצמן :

איפה זה כתוב בתקנון, את המשפט שאמרת כעת?

ענבר קרסני :

נו, מופיע בנספח בינוי. בוא נגיד אחרת,

יוחנן וייצמן :

בנספח הבינוי כתוב, כתוב באיזה מקום שזה להריסה ולבנייה מחדש? אני איתך, אני מנסה רק לראות שזה,

ענבר קרסני :

כתוב, כתוב, כתוב בהוראות, אני, אין לי לפניי את התקנון.

שרון דינור :

הנה, ההוראות מולנו, אבל תגיד לי, תכוון אותי.

יוחנן וייצמן :

ברור, אני מנסה.

ענבר קרסני :

אני מתאר לעצמי שהיה כתוב, בתיאום עם מחלקת ה-,

יוחנן וייצמן :

בתיאום, אין להם אבל סמכות. למה כתוב בתיאום? הם לא יכולים לאשר בכלל להרוס, למעט אם כתוב שלעשות את זה נקודתי על זה.

ענבר קרסני :

אתה אומר במסגרת תב"ע או במסגרת היתר?

יוחנן וייצמן :

תב"ע.

ענבר קרסני :

תסביר לי מה אתה אומר.

יוחנן וייצמן :

אני אומר שאם יש הוראה בתב"ע,

ענבר קרסני :

נו?

יוחנן וייצמן :

שמשוהו לשימור, אז לאף אחד אין סמכות לשנות את זה.

אורית לנדסברג :

כתוב לגבי המעטפת, היה שם סעיף על המעטפת,

יוחנן וייצמן :

לא תותר הסטתו של מבנה, פגיעה באופי האדריכלי. בוורוד זה שימור, אסורה הריסתם.

שרון דינור :

הנה, כאילו, זה, 4 מפריע לי. אני לא יודעת, כאילו, לא תותר העתקת בניינים או חלקי בניינים המיועדים לשימור, פירוקם או פירוקם או הרכבת מחדש.

ענבר קרסני :

... ההתייחסות היא לחזיתות,

שרון דינור :

האמת היא אבל מסומנים בוורוד בנספח הבינוי כמבנים שאסורה הריסתם, זה הסעיף שאני,

יוחנן וייצמן :

זה הבעיה.

שרון דינור :

מתקשה איתו.

ענבר קרסני :

כן.

שרון דינור:

את זה אני לא יודעת, כאילו, אין לי בעיה אגב, אין לי בעיה, אני אומרת את זה פה לוועדה, שהוועדה פה תאשר את הזה ושיגידו, תפתור את זה משפטית ב-,

דני ליבמן:

לא, זה יגיע לבדיקה של הייעוץ ... אם זה תכנית יכולה להיות בסמכות מקומית יגידו לך שלא.

ענבר קרסני:

דיברנו, בסדר, דיברנו,

יוחנן וייצמן:

זה לא יעבור, הם לא יאשרו לך את ה-א.א.

ענבר קרסני:

לא, רגע,

דני ליבמן:

אתה לא רוצה לוועדה המחוזית,

ענבר קרסני:

לא.

דני ליבמן:

אתה רוצה וועדה מקומית.

ענבר קרסני:

לא, כי וועדה מחוזית ...

דני ליבמן:

אז זה בעיה לשנות הוראה,

ענבר קרסני:

... בתיק כזה קטן.

דני ליבמן:

הוראת השימור של הוועדה המחוזית, היועצת המשפטית של הוועדה המקומית לא תאשר להם לאשר את זה בסמכות מקומית.

ענבר קרסני:

לא, תעזור לי רגע, דני, מה שדיברנו, הרי דיברנו על התיק הזה, בהקשר של ההיתר.

דני ליבמן:

כן.

ענבר קרסני:

אוקיי. לכן אני אמרתי, אנחנו יודעים לפתור את זה בהיתר. אז אני אומר, לא אכפת לי את הגחל בוער הזה, לגלגל אותו,

דני ליבמן:

מה זה איך פותרים? היה איזה מעמד שהראו שמבחינה הנדסית הוא לא יכול להחזיק ממ"ד בשום אופן.

יוחנן וייצמן:

ממ"ד?

דני ליבמן:

לא, מעמד.

יוחנן וייצמן:

מעמד.

דני ליבמן:

שלא רואים את זה מבחוץ ולא כלום. אז, ונתנו להם כאילו תכנית לבנות את זה, אבל בפועל ה לא מסתייע. אז מבחינת הגמישויות, השימור אומר, לי זה לא מפריע ומבחינה הנדסית אין אפשרות אחרת, אז אתה, הולכים עם המחלקה על דבר כזה ולא שולחים אותם בשביל איזה קטע עכשיו לעבור תב"ע. אבל אם הם עושים תב"ע חדשה ואתם רוצים לשנות דברים כאלה, כללים, אז, אתה מבין? זה משהו אחר. מנסים למצוא פתרונות שהשימור מסכים יאתם והם לא משהו שרואים אותו ולא משהו קריטי. כי לא תמיד, הרי בתב"ע אתה לא חושב ... על כל בעיה הנדסית שתהיה.

ענבר קרסני:

יש עוד חתך, דרך אגב, שמראה את החניון מתחת לבינוי,

דני ליבמן:

כן.

ענבר קרסני:

שמשו בו ... זאת אומרת, זה כמעט,

יוחנן וייצמן:

אבל זה ורוד, מה נעשה עם זה?

שרון דינור:

אולי הם יכולים להשאיר את זה.

דני ליבמן:

ההיתר, התכנית הזאת לא מספיקה לכם, אתם רוצים יותר, אז פה כבר יש בעיה.

ענבר קרסני:

לא, אבל תראי רגע שהתכנית מראה שאנחנו חופרים מתחת לשימור, זה כאילו, אי אפשר לקיים,

יוחנן וייצמן:

חופרים מתחת זה בסדר, ומשמרים.

ענבר קרסני:

מה?

יוחנן וייצמן:

חופרים מתחת ואתה עושה עץ חיים. לא, אני, תראה, מישהו עשה את ה-, תסלח לי שאני אומר את זה, כי אני לא רוצה להעביר ביקורת סתם על אדריכלים.

ענבר קרסני:

אוקיי.

יוחנן וייצמן:

זה קורה יותר, אתה יודע מה? לא אצל אדריכלים ברמה של זה שעשה את זה, אנשים מוציאים תב"ע שאי אפשר להוציא אותה בהיתרים.

ענבר קרסני:

אז תראה את הבניין הזה. כל הבניין בעצם צריך לעמוד באוויר, אוקיי? בניין שנבנה בתחילת המאה,

יוחנן וייצמן:

לא, אין טעם, אני מסכים איתך.

ענבר קרסני:

אז אני רגע אומר,

שרון דינור:

אז אני, שניה,

ענבר קרסני:

כולנו תמימי דעים, נכון? ... רק למצוא את הטכניקה. נכון?

יוחנן וייצמן:

טכניקה חוקית.

ענבר קרסני:

טכניקה חוקית.

יוחנן וייצמן:

משפטית.

ענבר קרסני:

בסדר. אז לעניין ההיתר, אם אנחנו, אנחנו כנראה יודעים לפתור את זה בהיתר, בסדר?

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח.

ענבר קרסני:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח. באמת, אני לא, גם הוועדה המקומית, היא לא יכולה לשנות בתמ"א מהוראת השימור.

שרון דינור:

בואו נעביר את זה לשלב הבא,

יוחנן וייצמן:

זה לא הריסה באמת, זה הרובד השני, זה בכל, אבל,

ענבר קרסני:

לא, השאלה אם אנחנו יכולים, יש לוועדה מנדט, אני אשאל רגע את השאלה הזאת, להיות טולרנס,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, אנחנו יכולים לאשר את זה ולרשום שיבחנו אם זה בסמכות מקומית או מחוזית?

דני ליבמן:

אנחנו יכולים להגיד ש-, כן, שאנחנו בעד ה-,

יוחנן וייצמן:

מבלי להידרש לנושא הסמכות, אנחנו מוכנים לאשר את ההריסה הקודמת,

אורית לנדסברג:

מוכנים.

על סמך ההמלצה של המחלקה.

דני ליבמן:

... באיזה וועדה. אבל,

יוחנן וייצמן:

והלאה אלוקים גדול.

דני ליבמן:

דרך אגב, גם הוועדה המחוזית לפעמים לוקחת תכנית שאמרנו זה בסמכות מקומית, היא אומרת, לא, זה בסמכות מחוזית, לא מקומית.

יוחנן וייצמן:

109.

דני ליבמן:

נכון שבנושא שימור הם לא עושים את זה, וכשאני אומר, כשאמרתי מקרים שזה סמכות שלהם, הם אמרו, לא, אנחנו לא רוצים סמכות שלנו, תדונו בוועדה המקומית.

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

אז גם זה קיים, אני לא יודע. אבל ברגע שזה, סימון כזה שוועדה מחוזית סימנה אותו, אז וועדה מקומית,

דני ליבמן:

ענבר קרסני:

אני רוצה רגע גם להגיד עוד דבר אם זה עוזר או לא. גם בהיתר הקודם שנדון בוועדה ונדון גם בוועדה מקומית, התקרה הזו שונה להריסה.

איציק שוויקי:

כן.

ענבר קרסני:

אוקיי? זאת אומרת, אנחנו פה בסיבוב שלישי של התכנית הזו, שגם בהיתר שהיה לפני שנתיים,

שרון דינור:

רגע, הוא אושר?

ענבר קרסני:

כן.

שרון דינור:

כאילו, יצא ... ?

ענבר קרסני :

לא,

אורית לנדסברג :

יצא היתר? יש לכם את ההיתר?

ענבר קרסני :

לא יצא היתר.

אורית לנדסברג :

למה?

ענבר קרסני :

לא, היה דיון לפני פחות משנתיים. היה דיון, שבדיון הזה נקבע שאפשר לקיים את התכנית ככה בתצורה שלה, והתכנית הזו מסמנת את התקרה להריסה. אוקיי? עכשיו, אני, לפעמים יש מקרים, לא יודע מה, שיש עץ שבועדה מחוזית סומן לשימור, ושנתיים אחר כך הוא כבר לא קיים. אז מה? בכל זאת לשמר את מה שלא קיים, או תקרה של שמטה ליפול, אז בכל זאת נשמר אותה על אף שהיא כבר לא שם? זאת אומרת, ... אני חושב שצריכים לגלות איזושהי גמישות,

דני ליבמן :

תראה, יש דברים שמגיעים אלינו, שאכן עברו תהליך ... הרבה שנים, ואז מתברר שיש איזה מגרעה שקוראים לה מיני קמרונות שהיא לא, אני רואה תמונה שלה, ואז אומרים, אי אפשר להשאיר אותה. היא לא תישאר.

יעלה ביטון דה לנגה :

בטוח שאתה עורך דין פה ב-?

דני ליבמן :

כן. אומרים דוגרי, היא לא תישאר התקרה הזאת. אז לשלוח אותם אחר כך עוד פעם ל ... לפעמים, אבל כשאתה בא ככה עם דבר כזה ואתה אומר, אני רוצה סמכות וועדה מקומית, אז מישהו, או שאני עוצר אותך פה או שאילנתי מיכאלי עוצרת אותך בשלב ה ... , או שהוועדה המחוזית לוקחת את התכנית אליה. אנחנו לא יכולים להתעלם מזה.

ענבר קרסני :

לא, אני שואל האם, אני רגע אשאל שאלה. האם תב"ע בסמכות מקומית, יש דברים שהיא יכולה לסתור תב"ע בסמכות מחוזית ויש דברים שהיא לא יכולה?

דני ליבמן:

לא, אבל בנושא,

ענבר קרסני:

יש דברים שכן, ... אנחנו בתב"ע, גם הכל היה ברור והתב"ע המחוזית לא הייתה ...

דני ליבמן:

אז יש רשימה מאד ארוכה של דברים שאפשר לעשות בסמכות מקומית.

ענבר קרסני:

אוקיי.

דני ליבמן:

זה כבר נראה פקודת מס הכנסה ... שזה מסובך. אבל בנושא של השימור זה די ברור.

ענבר קרסני:

השאלה אם אפשר לעשות התאמות שימור. לא מדבר עכשיו לסתור, החזיתות אנחנו לא נוגעים. אדרבה, עוד הוספנו.

דני ליבמן:

לא, ברור, ברור,

ענבר קרסני:

במסגרת התיאום הוספנו עוד שימור של גדרות שלא היו. בקיצור, מה שאני אומר, שאם אנחנו נוכל לאשר את המסמך לרשום את ההערה הזאתי כפי ש-,

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור? מה את אומרת?

שרון דינור:

אני חושבת שמה שחשבנו, סעיף 1 זה הנושא יהיה לבדיקת אגף תכנון עיר,

יוחנן וייצמן:

המעלה בנספח, החיסרון,

שרון דינור:

אמי אומר ש-, אני דיברתי איתו, הוא אמר שחייבים נספח.

יוחנן וייצמן:

יש לי פה הוראה חדשה... מבתי משפט, הוראה חדשה שחייבים נספח בכלל, נכון?

שרון דינור:

יש, אבל אני חושבת שרק להשאיר את זה לתקנון זה גם לא טוב, כי גם התקנון נורא. והראיתי לך את הסעיף, הוא אמר שכל מה שמסומן בוורוד חייב לשמר.

יוחנן וייצמן:

כן, הקראת אותו כעת.

ענבר קרסני:

בסדר, ... בסדר, אנחנו לא,

שרון דינור:

כאילו לא יודעת, זה לא, כאילו, אני בנושאים האלה כשאני אומרת שהתוכן הוא מוסכם, אז אני אומרת, יאללה, שזה יהיה בעיה של מישהו אחר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אין לי מה להגיד יותר מזה.

יוחנן וייצמן:

יאללה, סיימנו.

ענבר קרסני:

תודה.

שרון דינור:

תודה, תודה, ענבר.

ענבר קרסני:

תודה לכם.

שרון דינור:

שיהיה בהצלחה.

אורית לנדסברג:

לפעמים הקצר הוא מאד ארוך.

יוחנן וייצמן:

כן.

אורית לנדסברג:

עדיף ללכת בדרך המלך, להציף הכל, ...

ענבר קרסני:

לא, את לא יכולה לבוא עם תיק כזה לוועדה מחוזית, היא לא תטפל בה. זה אירוע של לא לבלוע ולא להקיא.

שרון דינור:

למה היא לא תטפל בו? סליחה?

אורית לנדסברג:

כי תבואי לוועדה מחוזית, יגידו לך, תעמוד בתור עכשיו שנתיים, יש לנו תכניות גדולות בעיר

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

אורית לנדסברג:

האמת שזה נכון.

שרון דינור:

יש להם חוק שהם צריכים,

(מדברים ביחד)

אורית לנדסברג:

זה נכון, זה נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, הם לא אוהבים את זה.

ענבר קרסני:

לא שינויים ולא, ניסיתי דרך יועמ"שית לשנות את זה. יש לי תיק במקום אחר, בשמעוני, שהיה עניין של, היינו צריכים לעשות תצ"ר של תלת ממד. אז אמרתי ... שכחתם רק בתב"ע לרשום את התלת ממד, שנוכל ללכת להוציא לתכנית, אז הם לא מוכנים לגעת בתב"ע. לך תוציא תב"ע חדשה, תעמוד שלוש שנים, ... שרואים שאנחנו, לפעמים קשה לי לבלוע אותה. חבר'ה, תודה רבה.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה לך.

שרון דינור:

תודה, ענבר.

איציק שוויקי:

הוא צודק.

אורית לנדסברג:

הוא צודק, וזה רע מאד.

איציק שוויקי:

הוא צודק.

אורית לנדסברג:

זה נורא.

איציק שוויקי:

אין מה שנקרא לא פתחו ... תב"ע,

אורית לנדסברג:

מסלול קצר.

איציק שוויקי:

מסלול מקוצר. אין דבר כזה. אתה בא, ... שמים אותם בסוף. עד שהוא מגיע, שנתיים.

יעלה ביטון דה לנגה:

עד כדי כך?

אורית לנדסברג:

כן. עד הרבה יותר מזה,

איציק שוויקי:

גם אני ...

אורית לנדסברג:

הרבה הרבה מזה. תתפלאי.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא חשבתי. הנה, אני לומדת עוד משהו. באמת, זה מטורף.

יוחנן וייצמן:

טוב, מה את מציעה אחרי ששמענו אותו?

אורית לנדסברג:

אני כבר לא מדברת על תקופת המלחמה, שזה היה שלוש שנים.

שרון דינור:

אני מציעה להשאיר את ההצעה שלנו כמו שהיא. היא אומרת בדיוק את זה, כאילו, לא הפתיע אותי בשום דבר.

איציק שוויקי:

טוב, יאללה, נמשיך הלאה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז מודיעים לו או ש-?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הוא הבין את זה מתוך ה-,

יעלה ביטון דה לנגה :

מה? כותבים לו?

איציק שוויקי :

לא,

יוחנן וייצמן :

הוא יקבל הודעה אבל הוא הבין את זה גם,

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא הבין את זה.

יוחנן וייצמן :

הוא מספיק מנוסה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני לא מנוסה. בפעמים הקודמות שהייתי אתם קראתם להם, לכולם, ואמרתם.

יוחנן וייצמן :

לא, אנחנו מבקשים להישאר רק אם יש לנו שאלות.

יעלה ביטון דה לנגה :

אהה. אוקיי.

יוחנן וייצמן :

לפעמים ... אני מנסה לעבד החלטה ולא הכל ברור לי.

יעלה ביטון דה לנגה :

הבנתי.

שרון דינור :

טוב, כן. אנחנו מגיעים,

איציק שוויקי :

מלכי ישראל.

שרון דינור:

לתיק של מלכי ישראל.

יוחנן וייצמן:

כעת יש שלושה תיקים מע"ר צפון, אפשר לאשר אותם, להמשיך הלאה.

שרון דינור:

אולי בכל זאת אבל אני אגיד,

איציק שוויקי:

... זה משה שפירא, זה לא,

שרון דינור:

אתם תעשו מה שאתם רוצים.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה אבא של ענר.

שרון דינור:

זה בדיוק מה שתמיד.

איציק שוויקי:

אני יודע, לא, אני אומר ששפירא הוא,

יוחנן וייצמן:

כן, משה שלנו. כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

בטח, אבא של ענר.

איציק שוויקי:

מה הוא, יזם?

שרון דינור:

רגע, משהו פה תקוע אצלי, אני לא יודעת למה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא יזם, הוא אדריכל שימור גדול.

איציק שוויקי:

לא, שם המבקש, ...

שרון דינור:

תנו לי רגע. יש לי איזה, אני צריכה רגע שניה לנסות לסגור את ה-PDFים.

יערה שאלתיאל:

זה יכול להיות על שם האדריכל, ההגשה.

שרון דינור:

אוקיי, הנה, אני מקווה שהצלחתי עכשיו, יופי. ככה, אנחנו נמצאים במלכי ישראל, זה אזור שיש לנו
בו הרבה תכניות שחלק מהם,

איציק שוויקי:

זה המע"ר, זה המע"ר.

יוחנן וייצמן:

אני מודה על האמת שאני נגד התכנית הזאתי ונגד כל התכניות שהיו בבלוק הזה. אני חשבתי שצריך
לעשות את כל הבלוק הזה ביחידה אחת ו-,

שרון דינור:

אוקיי. טוב.

יוחנן וייצמן:

דיברתי על זה כבר כמה פעמים אבל לא שמעו בקולי.

שרון דינור:

תקשיב, יש לו,

איציק שוויקי:

נו אז מה, יעשו את זה ... ?

יוחנן וייצמן:

עשו את זה עשר פרוסות,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

למה?

שרון דינור:

אבל הוא נורא נורא צר,

איציק שוויקי:

אבל אתה עשית את המע"ר, היית בישיבות של המע"ר. היית אומר,

יוחנן וייצמן:

אני בישיבות של המע"ר הצבעתי נגד. וועדת שימור לא אישרה את זה. הצבעתי נגד בשימור, במקומית, במחוזית,

חיים כהן:

מה רוצים לעשות?

יוחנן וייצמן:

לא הלך.

חיים כהן:

מה הוא רוצה לעשות, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

מה הוא רוצה לעשות?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה להוסיף פה קומות.

איציק שוויקי:

הוא רוצה תוספת, מה, מה אתה רוצה?

חיים כהן:

כן, אבל באיזה חלק?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

באיזה חלק?

איציק שוויקי:

על הגג, הוא מוסיף שלוש קומות.

יוחנן וייצמן:

על הבניין הזה.

חיים כהן:

לא, איזה?

יוחנן וייצמן:

זה 39, זה 37, זה 35. זה הבניין.

איציק שוויקי:

אתה רואה? זה קטן.

יוחנן וייצמן:

זה גרוסמן,

חיים כהן:

נו?

יוחנן וייצמן:

לא של גרליץ.

חיים כהן:

נו?

איציק שוויקי:

הוא רוצה להוסיף.

חיים כהן:

רק על החלק הזה?

איציק שוויקי:

כן.

יוחנן וייצמן:

על הטור הזה הוא רוצה להוסיף, על זה.

חיים כהן:

... במחנה יהודה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

נו, מה ההמלצה?

שרון דינור:

טוב, אני,

יוחנן וייצמן:

אין מה לעשות, כולם אישרו להם פה, מה.

יערה שאלתיאל:

עכשיו זה ייראה כמו שיניים כאלה?

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

לא, זה לא יהיה, זה מהר מאוד,

יוחנן וייצמן:

לא, בונים שמה כבר.

איציק שוויקי:

זה המע"ר, המע"ר.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

זה לא יהיה שיניים, זה אחד אחרי השני יעשה.

יערה שאלתיאל:

כמה, ... קומות? שמונה קומות על זה? או-אה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תראי, אני עובר כעת על הדברים ש-, האדריכלית דינור, אני עובר על דברים ש... הסעיפים ש... שהוא לא נתן לי, אני לא יכול לפטר עובדים, לא יכול להוסיף תקציב, לא יכול, אני אשלח לך את כל הסעיפים.

שרון דינור:

נו, מה יצא לי מזה? באמת.

יוחנן וייצמן:

אני יודע.

שרון דינור:

אני חוזרת ליואל, אבן, מצטערת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא יקום ולא יהיה.

שרון דינור:

סתם, סתם. טוב, בואו נסתכל רגע על התכנית שאנחנו מדברים עליה. יש פה בניין שהחזית שלו היא לשימור בתכנית מאושרת 2874, שימור סטטוטורי. והוא מציע פה תוספת של, כמו שאמרנו, עד שבע קומות, עם חזית לשימור, אתם רואים ... חזית לשימור.

יוחנן וייצמן:

מה יש שם חזית? אפשר לראות? אני לא זוכר שיש שם חזית בכלל.

שרון דינור:

יש שם חזית מנדטורית כזאת, אני אראה לך בתיק תיעוד, אבל היא לשימור בתכנית, אני מרגישה שאתה,

יוחנן וייצמן:

לשימור בתכנית, ב-2874, אני מכיר.

שרון דינור:

כן, הנה, זה החזית המנדטורית, זה לא איזה משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל לא עד למעלה. רק הקומה הזאתי לשימור.

שרון דינור:

שתי הקומות, שתי הקומות, שתי הקומות הם לשימור בגלל שהם, זאת אומרת, הם נבנו ביחד.

יערה שאלתיאל:

זה, יש שמה איזה מרפסת שיש שלד שמכסה?

שרון דינור:

זה כאילו סוג של חלונות טרמומטר של התקופה כאילו, שליוו את חדר המדרגות. זה בסדר, הם מציעים את זה לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

שרון דינור:

זה לא שאני, אני לא כופה עליהם את,

יוחנן וייצמן:

מה?

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מה שהיה פעם.

יוחנן וייצמן:

מטומטמים.

איציק שוויקי:

זה היה פעם.

שרון דינור:

אני רוצה רגע להגיד שכל ההערות שלנו פה הם לא, חוץ מהנושא שאנחנו אמרנו להתאים למע"ר צפון שזה לשש קומות, סתם ההערות הרגילות שלנו. אין איזה,

יוחנן וייצמן:

אז ככה, פה אני אומר ככה. מרפסות אני ממש נגד,

שרון דינור:

אתה לא רוצה קודם להכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר לך, באמת, אני רוצה, שוב, אני אומר את זה גם בכל מקום. מרפסות מעל דרך, לטעמי צריכים לכסות את כל הבניין בשביל להקל על הולכי הרגל. אם מרפסות בתוך בניין אפשר, בוא נתחיל להתמקח,

שרון דינור:

אני חושבת שיש לו מרפסות בסדר ואין, אני מורידה את הסעיף, לדעתי הוא סתם נתן, כי אתה רואה שהם נותנים פה את ה-, הם נתנו את מה שרצינו בלי שאמרנו, הם עשו,

איציק שוויקי:

הם עשו מרפסות סוכה,

שרון דינור:

הם עשו כאילו,

איציק שוויקי:

תסתכל, הכל סוכה.

שרון דינור:

הם עשו מרווח קטן, זה נחמד, זה בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה רע מאד.

חיים כהן:

למה?

יוחנן וייצמן:

כשירד גשם.

שרון דינור:

מאד רע. כי על ה-40 ס"מ האלה,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

בדיוק זה.

חיים כהן:

ומה עם הסוכה?

שרון דינור:

וייצמן, אני מסכימה איתך כל כך הרבה, אבל ללכת צמוד לחזית של מלכי ישראל, עם כל הכבוד, זה לא יקרה. אנשים מוציאים סחורות,

יוחנן וייצמן:

אני הולך.

שרון דינור:

לא, זה לא קורה.

יוחנן וייצמן:

אני הולך שמה כל יום,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

ובאים פקחים שמוציאים סחורות,

שרון דינור:

אבל תסתכל איך,

יוחנן וייצמן:

... 15 פעמים,

שרון דינור:

אתה,

יערה שאלתיאל:

תסתכל.

שרון דינור:

בשביל שזה יגן עליך אתה צריך ללכת על ארונות התשתית.

יוחנן וייצמן:

בבניין הזה היה ... ,

שרון דינור:

אבל אין,

יערה שאלתיאל:

לא, תראה, תסתכל את ה-

שרון דינור:

יש להם את הגגונים האלה וזה, באמת, שטויות, סליחה ש-

יוחנן וייצמן:

איכסה, גועל נפש.

שרון דינור:

מכל הדברים שאתה אומר זה לא סביר,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

פיזיקלית.

איציק שוויקי:

זה ממש ממש,

חיים כהן:

בוא, חוץ מזה, ...

יערה שאלתיאל:

זה 60 ס"מ.

חיים כהן:

וייצמן,

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן, זה המע"ר החרדי, ...

יערה שאלתיאל:

אולי לאנשים מאד מאד רזים.

איציק שוויקי:

וויצמן, זה המע"ר החרדי. כשרוצים לעשות שבע קומות במע"ר החרדי, אז עדיף ...

שרון דינור:

בואו נקרא להם,

יוחנן וויצמן:

בסדר.

שרון דינור:

כי סך הכל התכנית היא בתיאום, כאילו,

איציק שוויקי:

תגיד לי, כמה קומות? כמה קומות המע"ר החרדי?

יוחנן וויצמן:

נכניס אותם, בוא נגמור עם זה.

איציק שוויקי:

רגע, רגע, כמה קומות?

שרון דינור:

אני פותחת את החומר שלהם.

איציק שוויקי:

כמה קומות? כמה אתה חושב? לא, אני שואל אותו. כמה אתה חושב בגוש צריך להיות, כמה קומות?
שבע קומות או עשר קומות? למה לא עשר קומות? סתם שאלה, למה? למה לא?

יעלה ביטון דה לנגה:

עד עשר זה נחשב ... ,

איציק שוויקי:

ברחוב יפו עשית את זה, למה זה, זה מע"ר, זה אותו מע"ר.

חיים כהן:

עד 12.

איציק שוויקי:

לא, למה אתה עושה את זה? זה מה?

יעלה ביטון דה לנגה:

10, 12, לא מזיז.

איציק שוויקי:

הוא לא, הוא לא רוצה, שבע הוא רוצה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני יודעת ששרון לא תאפשר את זה, פניתי אליה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה?

יעלה ביטון דה לנגה:

בעקבות פניית ציבור, מרחוב יפו,

איציק שוויקי:

שמה?

שרון דינור:

על מה?

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שפה, על 10 ו-12, על מה שהסברת,

שרון דינור:

אה. זה לא קשור אליי, אני אומרת לך,

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שהסברת לי על רחוב יפו, על ה-,

שרון דינור:

עכשיו היה לנו משהו עם מהנדס העיר פה על מלכי ישראל, של משה שפירא, אתה יודע איפה זה, מול שנלר, שיש שם את המבנים ההיסטוריים גם כן.

איציק שוויקי:

של שנלר.

יוחנן וייצמן:

שקיבלו, יש להם תב"ע מאושרת.

שרון דינור:

כן, והם גם קיבלו שם על הראש זה.

יוחנן וייצמן:

מי קיבל על הראש?

שרון דינור:

אני לא הייתי בישיבה הזאתי, אבל האדריכלים, מה שהם עושים בשלב ההיתר. אז זה, לא נראה לי ש...

חיים כהן:

ממי הם קיבלו על הראש?

שרון דינור:

מהצוות של התכנון, כי אני לא יודעת, כאילו, מקפידים על האזור הזה, זה מה שאני רוצה להגיד לך.

חיים כהן:

מי זה מקפידים?

שרון דינור:

לא ממני, לא ממני, ממהנדס העיר.

חיים כהן:

בחשבון הם גם מקפידים? אני רוצה להבין.

שרון דינור:

חסבון? ...

חיים כהן:

בחסבון הם גם מקפידים?

איציק שוויקי:

הוא מלא.

חיים כהן:

בגת גם מקפידים?

איציק שוויקי:

למה, חסבון זה מלא, שימור מלא.

חיים כהן:

מה הקשקושים האלה, נו באמת.

איציק שוויקי:

חסבון זה קיבל את הזכויות על הבניין.

חיים כהן:

ובדיוק כשמגיע למע"ר צפון, כולם מקפידים? איפה כל העיר, מרכז העיר, מתפרעים על ימין ועל שמאל. אז ש ...

יוחנן וייצמן:

אתמול הגיע לנו, אתמול הגיע לוועדה המקומית,

איציק שוויקי:

חיים, חיים, ...

יוחנן וייצמן:

... ברחוב רש"י הטורים,

איציק שוויקי:

חסבון קיבל את הזכויות על הבניין.

שרון דינור:

רש"י הטורים זה מה שהיה פה בוועדה, לא?

חיים כהן:

עזוב את חסבון. וגת, מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

הוא היה בוועדה,

איציק שוויקי:

גת זה משהו אחר.

חיים כהן:

... משהו אחר.

איציק שוויקי:

לא, לא, זה לא משהו,

חיים כהן:

זה כפר בתוך ירושלים.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

נכון, אני התנגדתי ודיברתי,

חיים כהן:

מה זה הדבר הזה?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

מה זה?

איציק שוויקי:

... לעשות שמה מגדלים, כי זה שכונת גנים בכלל.

שרון דינור:

אישרתם להם?

יוחנן וייצמן:

תשע.

חיים כהן:

לא, אבל שמה פתאום אין מדיניות. שמה פתאום אין,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה יהיה במחוזית.

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

שמה אין שום דבר.

שרון דינור:

זה ההצעה שלה הייתה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לא, אה, לא, זה מלכי ישראל.

איציק שוויקי:

לא, אתה יודע מה, אבל,

יוחנן וייצמן:

את מדברת על,

איציק שוויקי:

אמרתי לו,

חיים כהן:

מה,

איציק שוויקי:

אין מדיניות.

חיים כהן:

מה,

איציק שוויקי:

לרק"ל, אין מדיניות.

חיים כהן:

בואו נדבר כשהנוכחים לא,

איציק שוויקי:

לא, אין מדיניות ברק"ל, ודיברנו על זה בישיבה הקודמת, שאין מדיניות רק"ל. כי כתוב במפורש שזה שימור, ואין שימור ברק"ל, אין. זה שכונת גנים, למה פתאום אישרו מגדלים? ודיברתי עם מהנדס העיר, הוא אומר לי, לא, רק במקום 700 יחידות, 1,000.

חיים כהן:

לא, כי הרק"ל אצלכם, לפי השיטה החדשה, כשהם רוצים זה מגיע עד הר נוף.

איציק שוויקי:

זה בדיוק. ...

(צוחקים)

נועם ועקנין:

טוב, אז בוקר טוב, נועם ועקנין. אנחנו מדברים על מלכי ישראל 35, זה רצף מ-,

חיים כהן:

שרון, התכנית הזאת תואמה איתכם?

נועם ועקנין:

כן.

שרון דינור:

היא בגדול מתואמת, כן.

נועם ועקנין:

כן, יש פה,

חיים כהן:

טוב, אז בוא תתקדם רק איפה שיש נקודות,

יוחנן וייצמן:

לנקודות, בדיוק. זה לא איזה דרמה התכנית.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אז רק אם יש לך משהו שאתה לא,

חיים כהן:

המבקשים.

יעלה ביטון דה לנגה:

הם המבקשים ממש?

יוחנן וייצמן:

הם אדריכלים, לא אדריכלי שימור.

שרון דינור:

כן.

נועם ועקנין:

אדריכל שימור משה שפירא. כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואתם מטעמו כאן?

נועם ועקנין:

אנחנו ביחד על התיק.

יעלה ביטון דה לנגה:

אתם עובדים איתו?

שרון דינור:

הם היזם.

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, הם היזם.

יוחנן וייצמן:

הוא לא היזם, הם מגישי תכניות. תגידי, את עושה את עצמך?

איציק שוויקי:

רגע, אתה עובד במשרד של משה,

נועם ועקנין:

אני עובד עם משה.

איציק שוויקי:

אה,

שרון דינור:

הוא לא עובד של משה, בגלל זה ...

נועם ועקנין:

בפרויקטים ספציפיים. לא מהמשרד של משה.

איציק שוויקי:

לא מהמשרד של משה. כן.

נועם ועקנין:

יש פרויקטים משותפים שאנחנו עושים אותם, טוב.

חיים כהן:

בוא נתמקד איפה שהנקודות וזהו.

דני ליבמן:

אנחנו מפרנסים כמה אדריכלים.

נועם ועקנין:

הרבה מאוד. מספקים הרבה עבודה ל-, טוב, הנקודות השעליהם אנחנו פה נדבר זה, אחת, הראשונה זה נושא הגובה. יש לנו פה איזה נקודה שהעלתה וועדת שימור לנושא הגובה של מבנה הגג, שאנחנו הצענו אותו כגג מוגבה במטר, גג רעפים, ומבחינתה זה נספר כקומה בעוד שהמדיניות באזור נותנת שש קומות וגג רעפים. הנושא שאנחנו תכננו אותו בצורה כזאת היה מבחינת ההיבט האדריכלי, הטמענו פה תב"עות מאושרות מימין ומשמאל וניתן לראות שהרחוב, אנחנו יורדים איתו כלפי מטה, וניתן לראות שהדירוג שומר על מקצב אחיד של איזה הפרש של 60 ס"מ בכל קפיצה, שאם אנחנו ניצמד למדיניות אז יהיה פה, מהבניין הימני שאנחנו רואים אותו פה יהיה פה נפילה של 1.30 מטר ואז אנחנו, כאילו יורדים למטה ואז שוב הבניין הזה משמאלנו שהוא עכשיו בשלבים אחרונים של אישור במחוזית קיבל גובה קומות משמעותי. אז הפרופורציות לא ייראו, לדעתי מבחינת חתך רחוב, לא ייראו טוב ולכן הצענו את ההגבהה הזאת, וזה עדיין גג רעפים והוא לא ... ,

איציק שוויקי:

הוא גג רעפים כפול אבל, אתה רואה ש-,

נועם ועקנין:

איד?

איציק שוויקי:

הוא גג רעפים כפול מקומה.

נועם ועקנין:

מה זה כפול מקומה, מבחינת הגובה שלו?

איציק שוויקי:

כן, מבחינת הגובה. למה הוא כל כך גבוה?

נועם ועקנין:

רק בשביל לשמור על האחידות הזו. אנחנו יכולים להנמיך אותו ולהתיישר,

חיים כהן:

בסדר, נו, תתקדם.

נועם ועקנין:

זהו, זה הנקודה ה-,

חיים כהן:

זה הנקודה?

נועם ועקנין:

זה הנקודה המהותית.

חיים כהן:

שרון, זהו זה הנקודה?

נועם ועקנין:

רגע, עכשיו יש פה נקודה של חזית מרפסות. יש לנו פה שתי מרפסות ברחוב מלכי ישראל שהם שימוריות,

שרון דינור:

המרפסות פה בסדר, אני אגיד שהם,

נועם ועקנין:

כן.

שרון דינור:

אני חושבת, בסדר, מה שהצעתם זה בסדר.

נועם ועקנין:

סגור.

שרון דינור:

אז אין,

יעלה ביטון דה לנגה:
איזה מספר זה, הבית?

שרון דינור:
רק כמובן שמה שצריך לפרק, סגירות מאוחרות וכאלה,

נועם ועקנין:
אה, זה ברור. לא, יש איזה נקודה, אם אתה רוצה שנחדד אותה, אם מבחינתכם היא תהיה מקובלת אז אדרבה. ביקשתם פה לשמור על ה...
שרון דינור:
מה שאתה מציג פה הוא בסדר.

נועם ועקנין:
נראה טוב?

שרון דינור:
כן, נראה טוב.

נועם ועקנין:
אוקיי, אז מקובל, סבבה. נושא הפתחים, יקובל מה שתחליטו. שיניתי פה בחזית הזאתי, היה פה קשתות,

חיים כהן:
בואו, חבל על הזמן. הדברים מתואמים, אז מה? בסדר? יש הערות, שרון?

שרון דינור:
אני לא הכרתי את השינוי אבל זה נראה,

חיים כהן:
בסדר, זה דיון פנימי. תודה רבה, להתראות, שלום.

נועם ועקנין:
תודה לכם.

דובר:

תודה רבה.

שרון דינור:

רק תביא לי את העכבר, אני אשנה רגע את ההחלטה.

יוחנן וייצמן:

כן, אני גם רוצה פה, ככה.

איציק שוויקי:

יוחנן, מה קרה לא דיברת ... ?

יוחנן וייצמן:

מה? את ב' להוריד. מה? את ב' אפשר להוריד.

שרון דינור:

שניה, שניה.

נועם ועקנין:

יום טוב.

אורית לנדסברג:

תודה.

חיים כהן:

אתם לא יודעים איזה כיף כשמגיעים מתואמים עם השימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון. משנה את ...

חיים כהן:

מגיעים מתואמים, יודעים,

שרון דינור:

הורדתי את ה-, תראה, שיניתי את שני הסעיפים האלה.

חיים כהן:

... סתם מלל מיותר. מה?

יוחנן וייצמן:

את ב', מה הורדת? ב' וה'?

שרון דינור:

ב' וה', ה' השארתי יש לסמן תוספת וסגירות ולא מאושרות לפירוק. שזה ברור מאליו.

יוחנן וייצמן:

נכון, את צודקת.

שרון דינור:

וזהו.

חיים כהן:

וב' נ, אז,

יוחנן וייצמן:

וב' ירד.

חיים כהן:

ב' ירד. גמרנו, שלום על ישראל. הלאה, מה עכשיו?

איציק שוויקי:

עכשיו יש לנו,

שרון דינור:

עכשיו יש את התכנית היחידה ש... לדחייה.

יוחנן וייצמן:

במע"ר צפון? את צוחקת עלינו.

חיים כהן:

מה, התכנית היחידה שמה?

יוחנן וייצמן:

בוס, אני, לפעמים אני עושה,

יוחנן וייצמן:

הנה, אני שולח לך. אני כעת עובר על פקודת העיריות סעיף סעיף, אני שולח לך מה אני לא יכול.

יעלה ביטון דה לנגה:

הנה, הוא התאים את עצמו

יוחנן וייצמן:

לא, כסף. רק כסף.

מורן בן זיו:

יש לנו עוד כמה דקות, את רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול לפטר ולא יכול ... כסף,

שרון דינור:

יש לנו עוד כמה דקות. יש לי שני נושאים קטנים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, אז איתך, כן.

שרון דינור:

שאני רוצה להכניס. אוקיי? הנושא הראשון הוא נכנס אמנם בהודעות יו"ר, הוא ממש ממש קטן. יש לנו תכנית ברובן 12, תכנית מאושרת, שזה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

... פרוטוקול,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה לא בפרוטוקול?

יוחנן וייצמן:

לא.

חיים כהן:

זה בהודעת יושב ראש.

מורן בן זיו:

זה לא בסדר היום.

יוחנן וייצמן:

בהודעות יושב ראש, זה משהו מקוצר מעל סדר יום.

יעלה ביטון דה לנגה:

מקוצר.

שרון דינור:

יש פה תכנית לשימור, אני מראה לכם רגע, יש פה תכנית שהיא תכנית, טוב, עד שהיא תעלה. בניין לשימור, הוא היה בעבר בית חולים, הוא מסומן לשימור, ובקצה של המגרש מאחוריו יש מבנה עזר קטן שסומן לשימור. עכשיו, מבנה העזר הזה, הם באו אליי ואמרו לי, תעזרי לנו, הוא מתפורר, הוא במצב, הוא קומה אחת, הוא לא מאבן, הוא ממש כאילו, כמו איזה משהו שפשוט מתפורר, תני לנו להרוס שתי חזיתות למרות שהוא מסומן לשימור בתב"ע. באתי לדני, ביקשתי ממנו, אמרתי לו, תקשיב, מבחינה שימורית אפשר להרוס, לבנות אותם מחדש אחרי זה, משחזרים אותם. אין לי כאילו, אין לי מה, מה נעשה עם הפירורים האלה? זה כמו לשמור על עוגת גבינה פירורים. אי אפשר, כאילו, אז,

איציק שוויקי:

להרוס את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לפעמים את אומרת,

שרון דינור:

אז אני אומרת, ההיגיון,

יעלה ביטון דה לנגה:

שעדיף להרוס ולשחזר או משהו,

שרון דינור:

ההיגיון, הוא אומר שבמקרה הזה זה גם לא הבניין המרכזי, כן? אני מנסה להראות לכם. הנה, זה, כן? הדבר הזה שמסומן פה לשימור, הוא, בקיצור, אז את הדבר הזה אני השארתי להם שתי חזיתות לפרק ולהרכיב מחדש. דני אמר לי שאני צריכה את האישור של מהנדס העיר שמסתמך על חוות הדעת ההנדסית שהדבר הזה הוא צרה צרורה. מהנדס העיר, ישבתי איתו, הסברתי לו, הוא אמר לי, אם את מסכימה אני סומך את ידיך, אישר לי את זה. אז אני מראה לכם את זה,

יוחנן וייצמן:

את רואה שהוא יותר טוב ממני, בסדר, כעת אני מבין.

שרון דינור:

מה זה?

אורית לנדסברג:

... אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

כעת אני מבין למה את רוצה לעבוד איתו ולא איתי.

אורית לנדסברג:

אי אפשר את הבניין בל"ה,

שרון דינור:

למה, אתה היית מה אומר? מה היית אומר פה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

שרון דינור:

זה לא זה. טוב, בוא נראה רגע רק בשביל שנראה את תיק התיעוד, שנראה על מה מדובר, שתראו כאילו את הזה.

אורית לנדסברג:

אם מביאים חוות דעת שאומרת שהוא לא יכול לשאת את הבניין, הוא לא יכול,

דני ליבמן:

לא, לא, פה אנחנו לא הורסים את המבנה הזה.

שרון דינור:

הנה, זה, הדבר הזה. זה אפילו, תבינו, זה לא אבן, זה דמוי אבן, זה כאילו,

אורית לנדסברג:

... התקרה.

דני ליבמן:

מצילים אותו,

שרון דינור:

פה. פה יש,

אורית לנדסברג:

אז גם הוא, את התקרה,

דני ליבמן:

לא,

אורית לנדסברג:

כדי שהיא תוכל לשאת.

דני ליבמן:

המבנה הזה הוא לשימור, הוא לא המבנה העיקרי בחלקה.

אורית לנדסברג:

הבנתי.

דני ליבמן:

ואז גם אמרו, תראו, המבנה הזה לא יחזיק מעמד וכולי, תאשרו לנו. אז אמרנו, אמרתי להם, אני לא יכול סתם ככה להגיד לכם תהרסו אותו, אבל כיוון שיש חוות דעת הנדסית שאומרת שהוא הולך וזה, בדרך כלל אנחנו פונים למישהו, מכריחים אותו לשפץ. פה הוא אומר, אני רוצה להציל אותו, אבל ההצלה היא פירוק והרכבה. אז יש פרוצדורה בחוק,

שרון דינור:

כן.

דני ליבמן:

שמהנדס העיר פונה לוועדה, נסמך על חוות דעת הנדסית,

יעלה ביטון דה לנגה:

לוועדה הזאת או לוועדה המקומית?

דני ליבמן:

הוועדה הזאת, לא וועדה מקומית, וועדת שימור נותנת בעצם הוראה איך להציל אותו מהרס ואיך לעשות את זה, ואז שולחים לו את זה ... מהנדס העיר.

יערה שאלתיאל:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה בניין שהוא סטטוטורי לשימור,

דני ליבמן:

הוא סטטוטורית לשימור, הוא מבנה עזר,

איציק שוויקי:

עזר, עזר, הוא לא המבנה.

דני ליבמן:

זה לא המבנה העיקרי.

איציק שוויקי:

זה כאילו החדר כביסה שהיה פעם.

יוחנן וייצמן:

כן, השומר.

דני ליבמן:

אז ככה אנחנו,

יערה שאלתיאל:

השומר, כן.

איציק שוויקי:

כן.

דני ליבמן:

ככה מצילים אותו, בוא נגיד.

איציק שוויקי:

העוזרת.

יערה שאלתיאל:

העוזרת. בסדר.

דני ליבמן:

הוא, על סמך על חוות דעת הנדסית.

יערה שאלתיאל:

זה נשמע סביר.

איציק שוויקי:

יאללה, ... נמשיך, מה השני?

שרון דינור:

טוב, תסתכלו בבקשה על עמוד 19 בסדר היום.

איציק שוויקי:

19. 19 בסדר היום? אין 19.

שרון דינור:

לא, 19 עמוד 19.

יוחנן וייצמן:

זה בית הספר לשוטרים, אונר"א.

שרון דינור:

בית הספר לשוטרים. אתם מכירים את הסיפור של אונר"א, נכון?

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

דני ליבמן:

לא, אנחנו מכירים את הסיפור של בית הספר לשוטרים ... גבעת התחמושת.

יעלה ביטון דה לנגה:

קודם כל, אני מה זה שמחה על זה.

איציק שוויקי:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני מה זה שמחה על זה, כי קיבלתי איזה 10 פניות ציבור רק בשבועיים האחרונים בנושא.

יוחנן וייצמן:

כן, אז יש לך מה לעדכן אותנו.

יעלה ביטון דה לנגה:

הייתה ועידת תיירות השבוע, בתל אביב, האקספו, ואיזה עשרה מורי דרך לבד באו, כל אחד, ארגון מורשת דרך,

שרון דינור:

מה הם אמרו?

יעלה ביטון דה לנגה:

כולם אמרו, יעלה, את עם היד על הדופק על בית ספר לשוטרים, שיבנו שם מבנים,

שרון דינור:

אז אוקיי. אז אני אומרת,

יעלה ביטון דה לנגה :

ואז הגיע אלון ולד,

שרון דינור :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

מגבעת התחמושת, הוא מדבר איתי, כי אנחנו רוצים לספח את זה לגבעת התחמושת, שזה יהיה נקודה, זה הרי לחצות כביש,

שרון דינור :

אוקיי.

יעלה ביטון דה לנגה :

חלק מהקרב התחיל שם. לא חלק, הקרב התחיל שם בבית הספר לשוטרים.

שרון דינור :

אלף, יש לי הרגשה שאני, אולי איציק וזה, אני סמכתי עליך פה שאתה בתור מישוהו שפשוט חי את ההיסטוריה, אולי תספר לי את מה שאני לא יודעת.

איציק שוויקי :

בית הספר לשוטרים,

שרון דינור :

רגע, רגע, אני אראה, עוד לא,

איציק שוויקי :

רוצה שאני אגיד לך?

שרון דינור :

Hold it. עכשיו רק לגבי מיקום, הנה אתם רואים, הנה הכביש שיעלה דיברה עליו וזה גבעת התחמושת וזה המתחם של אונר"א שנהרס, ובית הספר לשוטרים.

יוחנן וייצמן :

בית הספר לשוטרים זה הבניין המרובע?

אורית לנדסברג:

כן.

שרון דינור:

כן, עם החצר הפנימית.

איציק שוויקי:

כן, אבל זה הוא,

שרון דינור:

אז אני,

איציק שוויקי:

הבניין הזה הוא נוגש למעלות דפנה. זאת אומרת, הוא נמצא במעלות דפנה. הוא לא נמצא בגבעת התחמושת כמו שאת אומרת.

שרון דינור:

הוא בצד השני.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן,

שרון דינור:

הוא בצד השני.

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא בצד השני של הכביש.

איציק שוויקי:

זה רחוק אבל.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

זה לא רחוק,

איציק שוויקי:

הוא לא בסמוך.

יעלה ביטון דה לנגה:

בוא, איציק, זה לא רחוק. באמת.

שרון דינור:

אוקיי, אבל מה ש-,

איציק שוויקי:

... של תחנה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו עושים שם סיורים וטקסים, מה.

איציק שוויקי:

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני עוד עושה טקסים, ...

שרון דינור:

מה שקרה זה באמת שאונר"א נהרסה ועלו דחפורים על השטח, זה לא משהו שעיריית ירושלים הוציאה את הדחפורים האלה.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון.

שרון דינור:

ולכן מהר מהר דיברנו גם עם המוזיאון ועמיחי אליהו עצמו עשה לנו רשת, פנה שלא נהרוס, שלא ייהרס, לא אנחנו ולא מי שנמצא שם בשטח, את בית הספר לשוטרים.

חיים כהן:

מה הוא,

שרון דינור:

שר המורשת.

יעלה ביטון דה לנגה:

כי שרון דיברה איתו.

איציק שוויקי:

לא, אבל אין שום בעיה, זה בניין מנדטורי,

שרון דינור:

ואז הוא,

איציק שוויקי:

הוא לשימור. זהו, בעיר ההיסטורית,

שרון דינור:

הוא שלח לנו מכתב ובעקבותיו אני פונה לוועדה, בעקבות פניה של שר המורשת,

איציק שוויקי:

לא צריך אותו.

שרון דינור:

אני מספרת לכם. המחלקה ממליצה להכניס את המבנה של בית הספר לשוטרים בשכונת מעלות דפנה לרשימת השימור, שזה בית ספר שהוא היה הכי גדול, המבנה הכי גדול בירושלים בתקופה מסוימת.

איציק שוויקי:

תקופת המנדט.

שרון דינור:

נבנה לידו מצבור גדול של תחמושת,

יעלה ביטון דה לנגה:

1936 לדעתי הוא נבנה, ותקשיבו, זה היה מחובר בתעלה, מה שאנחנו קוראים התעלה הגדולה או הארוכה או לא יודעת מה, ואנחנו ממש מדריכים את זה כמורי דרך. זה אתר מאד מאד חשוב,

יוחנן וייצמן:

מאיזה שנה זה?

שרון דינור:

35'.

יעלה ביטון דה לנגה:

36', זה התקופה הבריטית, זה בית ספר לשוטרים.

איציק שוויקי:

שוטרים בריטים.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואחרי שהבריטים אז הירדנים החזיקו שם גם מפקדה וגם זה, דמוי בית ספר. אבל מה שחשוב, זה לא מספיק להכניס לרשימת השימור. יוחנן, הממונה על,

יוחנן וייצמן:

דקה.

יעלה ביטון דה לנגה:

מעכשיו אני קוראת לך הממונה על שרון.

יוחנן וייצמן:

לא, הממונה על שימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

The big boss. אניוואי,

דני ליבמן:

על שימור, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

על שימור.

שרון דינור:

סליחה, ממונה על שימור יש רק אחת.

יוחנן וייצמן:

סליחה, סליחה.

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע,

דני ליבמן:

קידמת את ...

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שלי,

דני ליבמן:

לא, אני לא יכול, אני אשלח לך את הסעיף בחוק.

יעלה ביטון דה לנגה:

יוחנן, אני אתחיל להעביר ריטלין אחד מעצמי אליך. רגע, אני רוצה לבקש,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לעשות את זה כעת?

יעלה ביטון דה לנגה:

כממונה על תחום התיירות,

דוברת:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם יושבת ראש הוועדה להנצחת נרצחי פעולות איבה, במקרה הזה זה לא חיילים אבל היה לנו גם נרצחים על התוואי של הזה, של קו התפר. אני רוצה להגיד שזה לא מספיק,

שרון דינור:

לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

לכתוב שזה ברשימת השימור. לא יודעת אם בסדר.

איציק שוויקי :

לא, זה מונומנט.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מדברת, לא להיכנס לדבריי כי אני נקטעת.

שרון דינור :

כן?

יעלה ביטון דה לנגה :

אני רוצה להגיד, ואני לא יודעת, באמת, לא יודעת אם זה בסמכות הוועדה, דן, תגיד. צריך גם לוודא שמאצלנו תצא המלצה, כי זה מה שישמור על המקום.

שרון דינור :

שמה?

יעלה ביטון דה לנגה :

החיבור לגבעת התחמושת כ-, כמו שאנחנו מספחים או ממליצים על כל מיני,

אורית לנדסברג :

רוקפלר.

יעלה ביטון דה לנגה :

רוקפלר ומגדל דוד. יש לנו עכשיו איזה מקום שבעוד שבועיים נפרסם אולי את זה, נצליח, אולי, לספח איזה נקודה על הר ציון במוזיאון כלשהו בעיר. זה ישמור על המקום וזה יהיה השימור. ויותר מזה, זה ישמור, אני רוצה שתקשיבו לזה, חיים.

חיים כהן :

שנייה.

יעלה ביטון דה לנגה :

שרון, זה מה שיגרום לזה שקבוצות יקבלו הצעה גם לגשת למקום, לעשות טקסים לזכרם. הרבה נפלו בבית ספר לשוטרים, או בתעלה, וצריך להבין את זה. ולכן אין משמעות רק להכניס את זה לרשימת השימור בלי שתהיה לנו המלצה לשמור את זה חי ושמור ומתפקד, שכל בית ספר שבא לגבעת התחמושת יקבל הצעה, שכל מורה דרך יבוא. אני אעשה את העבודה שלי.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד,

יעלה ביטון דה לנגה:

אין לזה משמעות,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד,

יעלה ביטון דה לנגה:

סתם רשימת שימור,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד כמה דברים.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה צריך להיות חי.

איציק שוויקי:

יוחנן, תקשיב עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כן, אני שומע כל מילה.

איציק שוויקי:

הבניין הזה זה בניין שבמסגרת,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה נורא חשוב, יוחנן, מה שאמרתי עכשיו.

יוחנן וייצמן:

שמעתי מה שאת אומרת.

איציק שוויקי:

רק רגע, הבניין הזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

יש פה אינטרס תיירותי,

איציק שוויקי:

רק רגע,

יעלה ביטון דה לנגה:

ממעלה ראשונה.

איציק שוויקי:

תן לי להגיד משהו. הבניין הזה הוא בניין שנבנה בתקופת, כשבנו את כל המשטרות, הבריטים. בכל הארץ.

יעלה ביטון דה לנגה:

הטיגארטים,

איציק שוויקי:

הטיגארטים וכל הדברים האלו,

יעלה ביטון דה לנגה:

במושב שגדלתי יש טיגארט.

איציק שוויקי:

מה שאני מציע, ככה. קודם כל זה לשימור, כולם אומרים שזה לשימור, כי זה בעיר ההיסטורית וזה מנדטורי וזה הכל. אבל צריך להחליט שהוא לא רק לשימור, הוא לשימור מלא. ולהפעיל שאי אפשר להוסיף עליו או לבנות עליו. אבל מה שאני עוד חושב,

יעלה ביטון דה לנגה:

איזה חצר יפה.

איציק שוויקי:

שאם אנחנו מכניסים אותו לתוך גבעת התחמושת שזה אתר לאומי של מורשת, שזה אפילו המדינה החליטה, שגבעת התחמושת המדינה מתקצבת את גבעת התחמושת בתור אתר לאומי, זה בניגוד לכל האתרים שאני מכיר, אין כזה אתר שהמדינה, הממשלה החליטה שזה אתר שממומן על ידי המדינה מלא, המקום הזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

אני חושב, מאחר ויש בגבעת התחמושת בית ספר לקצינים שבאים להכשרות שם, אני חושב שאת המקום הזה, אפשר לייעד אותו לאכסניה לטובת חיילים, או חיילים בודדים או חיילים, או אפילו מבקרים שבאים, יותר חיילים שבאים, חיילים בודדים, ולעשות את זה כאתר, אתר נספח לגבעת התחמושת אבל כבר לייעד אותו. ולא להגיד, תשמע, הוא לשימור, מחר ישבו עליו ויגידו, מחר אני עושה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה חוזר על דבריי. כל הכבוד.

איציק שוויקי:

מחר אני עושה,

חיים כהן:

אני מתחבר למה שאתה אומר ואני אוסיף עוד משהו, עוד שתי הערות. מכיוון שזה דבר שיש לזה היסטוריה לא פשוטה, אבל אסור לנו לזלזל במה שיש מאחורה. מאחורה יש מגרש אמנם, שברור ששמה הולך להיות גם בינוי וגם זה, אז אני חושב שכדי לשמר את הדבר הזה צריך להסתכל גם כן מה רוצים לעשות מסביב כדי שגם זה לא יפגע בשימור. ולכן, ולכן, אני חושב,

איציק שוויקי:

תגיד שזה,

חיים כהן:

אני חושב, ולכן אני חושב שדיון כזה, הייתי כן מבקש מהיושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן?

חיים כהן:

לקיים דיון מעמיק בכל הנושא,

יוחנן וייצמן:

נשב גם עם לייזר.

חיים כהן:

שנתייחס גם לדבר הזה, כדי שנוכל לעגן גם את מה שיש מסביב שיתאים למה שאנחנו באמת רוצים לשמר בדבר הזה. שלא יהיה מצב שאנחנו נדבקים נקודתי לזה, ובסוף מכיוון שכל מה ש-, הרי רוב,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, מתוכננת שם בנייה למגורים.

חיים כהן:

אני לא יודע מה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מתוכננת שם, כן, אני בדקתי.

חיים כהן:

... יקימו לך מגדלים כמו אני לא יודע מה, שלא יהרוס לך את כל הנושא של השימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

לכן,

חיים כהן:

אז אני רוצה,

יעלה ביטון דה לנגה:

לכן אנחנו נזעקים,

איציק שוויקי:

ראש העיר,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה :

חיים, אני רק רוצה להגיד,

חיים כהן :

רגע, רגע, רגע.

יעלה ביטון דה לנגה :

סליחה, סליחה.

חיים כהן :

מה שאני רוצה הוא לקבל החלטה מרקמית שהמקום הזה מסביבה תישאר גם כן, שלא יפגע,

יעלה ביטון דה לנגה :

שיהיה גובה מוגבל,

חיים כהן :

בדיוק.

יעלה ביטון דה לנגה :

יפה.

חיים כהן :

בוא נעשה משהו, תכנית,

יעלה ביטון דה לנגה :

יפה. כל הכבוד, חיים.

חיים כהן :

נכון תכנית רוחבית, שלא זה.

יעלה ביטון דה לנגה :

ואני רק, שניה,

חיים כהן :

בדרך כלל אוהבים לעשות את זה במע"ר צפון.

יעלה ביטון דה לנגה :

נכון.

חיים כהן :

בשכונות החרדיות.

יעלה ביטון דה לנגה :

נכון.

חיים כהן :

תמיד שמה מקפידים שהכל יהיה ככה, לפי המדיניות,

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אל תגזים. אתה מגזים.

חיים כהן :

ולפי זה. לא, אז גם פה, בוא נעשה משהו ככה יותר,

יעלה ביטון דה לנגה :

אני רק אציין שאתה עולה על נקודה ממש חשובה, לא רק בהקשר המרקמי השימורי. לשכת הגיוס העירונית עוברת מרחוב רש"י 103 לבניין הפרקליטות שצמודה לאונר"א.

איציק שוויקי :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

זאת אומרת, אז יש פה, קודם כל הגיוס, אתם יודעים, מתרחשים ממילא בגבעת התחמושת,

איציק שוויקי :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

למעט גיוסים קטנים שיוצאים מ-103, מרש"י. אבל כל לשכת הגיוס תעבור למבנה הגדול של הפרקליטות האזרחית שעוברת לקריית הממשלה, להבנתי, ולכן יש פה איזה, אפילו איזה תפיסת עולם. גבעת התחמושת, גיוסים, לשכת הגיוס וזה. מוזיאון צה"ל כבר אושר והוא יוקם בגן הבוטני,

חיים כהן:

בוא נחליף, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא יקרה.

חיים כהן:

למה?

יעלה ביטון דה לנגה:

זה אושר. כי זה אושר.

אורית לנדסברג:

מה אושר?

יעלה ביטון דה לנגה:

זה הוסכם עם שר הביטחון.

אורית לנדסברג:

שמה, שמה? שמה יוקם?

יעלה ביטון דה לנגה:

הגן הבוטני,

אורית לנדסברג:

נו, מה?

יעלה ביטון דה לנגה:

מאחורי מנדל המגעיל, אבל בצורה באמת מפצה, עם 80 מיליון שקל,

איציק שוויקי:

בונים אוטוסטרדה שם.

יעלה ביטון דה לנגה:

לשצ"פ ירוק, שאת רואה שם עכשיו ... ,

איציק שוויקי:

אבל עכשיו בונים אוטוסטרדה,

אורית לנדסברג:

כן, שמה יהיה שם?

איציק שוויקי:

אוטוסטרדה.

יעלה ביטון דה לנגה:

וחיבור רצף עד,

אורית לנדסברג:

למי, מי? מה יהיה?

יעלה ביטון דה לנגה:

מוזיאון צה"ל שישב בתל אביב הולך להיבנות פה, משהו. אז אולי יהיה בעוד עשר שנים,

שרון דינור:

מוזיאון צה"ל לא עובר לבוטני?

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מה שאמרתי.

אורית לנדסברג:

כן, זה מה שהיא אמרה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ולא להעלות את זה בשום צורה בהקשר של גבעת התחמושת, משום שכבר נחתם פה הסכם ברוב עם, פרסום וחשיפה,

איציק שוויקי:

כן, אבל ... הממשלה.

יעלה ביטון דה לנגה:

עם שר הביטחון, ויש בזה, אנחנו התנגדנו לזה בהתחלה אבל אימצו את מה שביקשנו, אפילו הופתענו קצת, כולל הדופן שתודבק. הדופן של זה היא לא, וזה לא ייעצר הרצף,

איציק שוויקי:

אבל יש אוטוסטרדה שמה שעוברת.

אורית לנדסברג:

... פארק הצבאים?

איציק שוויקי:

כביש חדש שבונים.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה זה קשור? המוזיאון הוא קודם כל משוקע, למטה. הוא צמוד למנדל המגעיל, שממילא שם, אי אפשר להרוס אותו, אבל לפחות שימרו את הרצף בין גבעת, בין עמק המצלבה דרך זה אל עמק הצבאים, מה שדרשנו. שנית, הגדילו לעשות, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

די, סיימנו עם זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ויצרו שצ"פ מצומת גבעת מרדכי שאתם מכירים שם את המבנה היפה, אל תוך הגן הבוטני,

יוחנן וייצמן:

טוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

80 מיליון שקל משרד הביטחון.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, בואו, הגיע הזמן, בואו נעבור לתיק הבא.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז יש גם דברים טובים.

יוחנן וייצמן:

זה נדון בפעם, מה, הם בחוץ?

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להציג?

שרון דינור:

כן, רק מילה.

יוחנן וייצמן:

התיק הזה אני מקבל את ההצעה שלכם,

יעלה ביטון דה לנגה:

תוסיפו את ההערה שלו ושלי, ...

יוחנן וייצמן:

... בסדר, נעשה את זה בוועדה הבאה,

יעלה ביטון דה לנגה:

בסדר, שרון?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לשבת,

יעלה ביטון דה לנגה:

תוסיפו את זה. זה ממש חשוב.

יוחנן וייצמן:

נשב קודם עם יושב ראש וועדה מקומית ונעשה את זה ביחד.

שרון דינור:

אפשר להזמין אותם.

איציק שוויקי:

שימור מלא, ...

יעלה ביטון דה לנגה :

שימור מלא, ואתר תיירות, אתר תיירות חינוכית ואתר תיירות בכלל.

יוחנן וייצמן :

כן.

אורית לנדסברג :

העירייה תקדם?

(מדברים ביחד)

דני ליבמן :

להעביר את זה לשיבה הבאה.

שרון דינור :

להעביר את זה לשיבה הבאה?

(מדברים ביחד)

יערה שאלתיאל :

שיהיה פונקציה בפנים, כדי שזה לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

אם ייפתח שם, אני שקטה. כי עושים מלא תכניות חינוכיות, יש להם גם תכניות לחיילים, לאזרחים.
אני מביאה קבוצות,

אורית לנדסברג :

זה קרקע של רמ"י.

דני ליבמן :

מה הייעוד, אם יש ייעוד.

יוחנן וייצמן :

יאללה, התיק הבא. אה, ... בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

מה זה קשור? רמ"י נגד שימור של בית ספר לשוטרים?

אורית לנדסברג :

כל השאר, ...

יעלה ביטון דה לנגה :

שיהיה בחכירה מצידי. לא יודעת.

יוחנן וייצמן :

... כן, נשב עם ליזר גם.

יעלה ביטון דה לנגה :

אל תזכירי ליד ראש העיר את המילה רמ"י, הוא לא יכול לשמוע את זה.

יוחנן וייצמן :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא בסכסוך איתם, הוא כל הזמן בסכסוך איתם.

איציק שוויקי :

כולם, כולם. כולם שומעים רמ"י,

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא לא יכול לשמוע את המילה.

איציק שוויקי :

ורוצים לפרק את רמ"י. תסתכלי שר האוצר מה אמר אתמול.

יעלה ביטון דה לנגה :

רק אומרים לו רמ"י, הוא אומר, טוב, תפנו ל ...

איציק שוויקי :

שר האוצר מה אמר אתמול,

חיים כהן:

היה לו זמן להגיד? כי הוא עסוק בחלב.

איציק שוויקי:

מה?

חיים כהן:

הוא עוד לא סיים את החלב. היה לו זמן,

איציק שוויקי:

הוא התעסק עם רמ"י אתמול. הוא אמר שצריך לפרק את רמ"י.

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא עוד מעט הולך להתחיל לבכות על חלב שנשפך.

יוחנן וייצמן:

יאללה, חבר'ה, יש לנו תיק באחת עשרה, בוא נעשה אותו.

שרון דינור:

התחלת להגיד משהו שאני תוהה אם הוא רלוונטי. אמרת, אני מקבל את ההצעה של חיים ש-?

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נדון בזה בוועדה הבאה,

חיים כהן:

צריך לקבל הצעה כוללת.

שרון דינור:

בסדר, בסדר גמור. אוקיי, התכנית,

יוחנן וייצמן:

בגדול ברור שחייבים פה לחשוב איך ומה.

אורית לנדסברג:

עכשיו אנחנו בר גיורא?

יוחנן וייצמן:

בר גיורא, כן. שוב מע"ר צפון.

שרון דינור:

אוקיי. התכנית הזאתי היא תכנית שנעשתה ללא תיאום איתנו. זה תכנית, רגע, אני מחפשת את המספר שלה. אוקיי. יש פה בניין, אני אפתח, אני אפתח אותו.

אורית לנדסברג:

זה פינת ...

יעלה ביטון דה לנגה:

את המספר רק את יכולה להגיד?

איציק שוויקי:

5.

אורית לנדסברג:

5.

שרון דינור:

אנחנו בעמוד 11 בסדר היום. הבניין הוא בניין במקור ברוך, אתם רואים שיש לו גם את שדרת העצים,

דובר:

כן, כן.

שרון דינור:

גם בניין מנדטורי קלאסי, די שמור אגב, תריסי ברזל, אבן טובזה, בוא נראה רגע, נסתכל את ה-, אני עוברת רגע, טוב לראות את ה-,

יעלה ביטון דה לנגה:

את מריצה את תיק התיעוד בעצם עכשיו?

שרון דינור:

אני רוצה להגיע לתמונות, כדי שתראו גם את מצב השימור שלו. גם יש לו את הסיפור הזה שהוא משחק בין כמה עיבודים של אבן, אתם רואים, אבן תלטיש, עיבוד יותר עדין, ואז אבן יותר גסה,

יעלה ביטון דה לנגה:

טובה.

שרון דינור:

טובה, ואת תריסי הברזל. ורציתי להראות לכם את חדר המדרגות, שנייה. בוא נראה. הנה. גם חדר המדרגות שהוא, אתם רואים את ה-, שהוא מיוחד, כאילו, הסליליות שלו וכו'. עכשיו, הם פשוט, ההצעה,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים ... את ירושלים מהבניין הזה ולבנות בניין מודרני וטוב.

שרון דינור:

כן, אנחנו פשוט חושבים שאפשר להיות, אתה יודע, אתמול קראתי על מתחם דיסקין, על בית היתומים דיסקין, שהאדריכל שבנה אותו, טבנצ'יק אני חושבת שקראו לו, הוא היה תל אביבי בכלל, והוא אמר שהסגנון היהודי האקלקטי, הוא מתחבר לשורשים שלו, אבל בטכנולוגיות של המאה ה-20. וזה היה משהו שהוא אמר בשנת 30 ו-, לא יודעת, ... נגיד. לא, אבל אני אומרת את זה כאילו שתבינו שכאילו, העניין הזה של לשמור על הזהות ולהמשיך איתה למאה ה-20 זה לא איזה המצאה של שרון דינור כמובן, זה מה שעושים בכל העולם.

חיים כהן:

תגיד, שרון,

יערה שאלתיאל:

גם זה, כאילו, בשביל זה התכנסנו פה, כאילו.

חיים כהן:

שרון, על הבניין הזה היה איזושהי תכנית בעבר או זה תכנית ... ?

יוחנן וייצמן:

חיים אומר שהוא זוכר איזה משהו.

חיים כהן:

אני זוכר משהו, היה איזה תמ"א או משהו בעבר?

יוחנן וייצמן:

תמ"א?

יעלה ביטון דה לנגה:

כתוב, 59.

שרון דינור:

לא, מתאר 62 זה הדבר האחרון שיש לי פה. לא היה לי שום דבר פה אף פעם. אולי ראיתי משהו דומה. עכשיו, כאילו, אני לא נכנסתי, אתם רואים, ההמלצה שלי היא קצרה כי פשוט, יש פה משהו ערכי, לא ניסינו לשלב עם שום דבר, לא ניסינו לבדוק אם אפשר לשמור על אלמנטים,

אורית לנדסברג:

שינסו ל-,

שרון דינור:

לא שמרנו על עצים, לא שמרנו, כאילו כלום, אתם רואים, חפירה של 100%.

יוחנן וייצמן:

לא הכנת plan B למקרה שאנחנו מאשרים הריסה?

אורית לנדסברג:

אבל למה שלא יהיה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית לנדסברג:

למה שלא ישבו לתאם את זה? הם לא תיאמו את זה, אפשר להיפגש,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה, אני ממש אשמח להרוס אותו.

איציק שוויקי:

אתה הכל ..., גם מאה שערים.

יוחנן וייצמן:

לא, מאה שערים לא.

איציק שוויקי:

לא?

שרון דינור:

חיים ווייצמן, אני הכנתי plan B,

אורית לנדסברג:

נוף ילדותי.

יוחנן וייצמן:

אה, הכנת plan B. בסדר.

שרון דינור:

הכנתי plan B, אבל בגדול אני אשמח אם האמירה שלכם תהיה, אנחנו בעד לקדם פה תכנון, אבל בואו תשבו רגע,

יוחנן וייצמן:

אבל למה לא תיאמתם.

שרון דינור:

תשבו רגע עם המחלקה, בואו ננסה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

כמו שעושים בהרבה מקומות אחרים. זהו, תודה רבה.

חיים כהן:

תקראו,

יוחנן וייצמן:

שייכנסו.

יעלה ביטון דה לנגה:

להגיד להם לבוא?

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

את יודעת, שרון, שבדרך כלל אני לא מהסס להגיד לא.

שרון דינור:

אז מה קרה עכשיו?

חיים כהן:

אני הולך גם להגיד לא.

שרון דינור:

אה, יפה. אז תודה.

יוחנן וייצמן:

סיכמנו שהוא הולך להגיד את זה.

שרון דינור:

לא, חשבתי שהוא אומר אבל, אבל.

חיים כהן:

לא, אני אומר לא אבל,

יעלה ביטון דה לנגה:

... עושה שכל.

דוברת:

חיים, חיים עקבי. אין מה להגיד.

חיים כהן:

את אומרת את זה כאילו שאני אף פעם לא אומר את זה. את אומרת,

שרון דינור:

אתה תמיד אומר את זה, אבל לפעמים אתה גם יוצא ...

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שעושה שכל עושה שכל.

דני ליבמן:

תשאל את העורכת ... היא מכירה את המחלקה.

איציק שוויקי:

בטוח שהיא מכירה. בטוח.

שרון דינור:

דמות חדשה, אנונימית, אסתי קליין.

דובר:

נו, מה, אתה לא מכיר?

שרון דינור:

אין לי פה איזה משהו ששלחת, ...

דני ליבמן:

שלום.

מורן בו זיו:

עכשיו שלחת לי?

אסתי קליין:

כן. לא, ... לפני עשר דקות.

שרון דינור:

לא ראיתי אותך המון זמן, מה שלומך?

יעלה ביטון דה לנגה:

מי זה האדון?

דובר:

...

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא היזם.

אסתי קליין:

שלום וברכה. זה לא הגיע אלייך?

מורן בן זיו:

רגע, רגע, הנה, עכשיו אני רואה.

אסתי קליין:

אה.

חיים כהן:

האדריכלית אסתי קליין, אני אגיד לך את זה, ... אני אומר לך את זה כבר פעם שנייה או שלישית. זה לא מקובל, עליי בכל אופן, באופן אישי אני מדבר, שלא מתאמים תכניות מול המחלקה.

אסתי קליין:

אז אני אענה.

חיים כהן:

את יודעת ש-, מסיבה מאד פשוטה, כי,

אסתי קליין:

בסדר, אז אני אענה על זה, אין שום בעיה, אני אענה על זה.

חיים כהן:

לא, אני אומר לך, וודאי שאת יכולה לענות. לא מקובל עליי מסיבה מאד פשוטה. כי ברגע שמתאמים, גם אם לא מסכימים, אז חברי הוועדה יש להם שיקול דעת כשמקבלים גם את הצד של המתכנן וגם את הצד של המחלקה, אז אנחנו יכולים להגיד, אוקיי, ... אבל מהרגע שאין תכנון, המחלקה לא מציגה איזשהו זה, ואז הכל נופל עלינו. ואז נוצר איזשהו מצב לא נעים מול המחלקה שכאילו אנחנו כן מתערבים בשיקול דעת, לא מתערבים בשיקול דעת, וזה מיותר.

אסתי קליין:

... יש את הדיון הזה,

חיים כהן:

לא, שניה, שניה,

אסתי קליין:

ואני אסביר מה שיש לי לומר.

חיים כהן:

תגידי, תגידי מה שיש לך. אז לכן אני מאד מבקש, לא משנה, גם אם את חושבת אחרת מהמחלקה, אני מבקש שתקפידי להביא, לעשות איזשהו תיאום לפני כל תכנית עם המחלקה. יכול להיות שיקבלו, יכול להיות שלא יקבלו, אבל שלא יהיה מצב שמגיעים אלינו, אנחנו צריכים להיכנס לפינות שאנחנו לא צריכים להיכנס אליהם. בסדר? עכשיו, את רוצה להגיב, תגיבי.

אסתי קליין:

כן, אני רוצה להגיב. אני דיברתי כללית על הנושא של הריסת מבנים באזור העיר ההיסטורית, אני מדברת על מקור ברוך, אני מדברת על כרם אברהם ועוד כל מיני, עם יונתן. יונתן אמר לי, מבחינתנו אין שום היתכנות. אז לא ראיתי עניין לדבר ספציפית על בניין כזה או אחר.

חיים כהן:

לא, לא,

אסתי קליין:

אז לכן,

חיים כהן:

זה לא שיקול, זה לא נכון.

אסתי קליין:

זה היה שיקול דעתי,

חיים כהן:

אני מבקש,

אסתי קליין:

כן.

חיים כהן:

את יודעת מה? אני נוגע גם כן על תכנית אחרת, קרלין גם כן אותו דבר. הורדנו מסדר היום כי, גם אם המחלקה,

יוחנן וייצמן:

רצינו תיאום.

חיים כהן:

גם אם המחלקה החליטה שלא מקובל, אני רוצה שיהיה תיאום. כמובן שבסוף הוועדה מתכנסת, מחליטה.

אסתי קליין:

אין בעיה. בסדר.

חיים כהן:

גם אם יגידו לך אין היתכנות, לא מעניין אותי מה מי אמר. עם כל הכבוד, מי שאמר לך הוא לא הסמכות. השולחן הוא זה שקובע בסופו של דבר. זכותם להגיד מה שהם רוצים, את תגיש, יגישו חוות דעת, אנחנו נחליט האם נקבל או לא נקבל. אבל להתעלם מהדבר הזה זה גורם לנו שאנחנו לא ניקח את ההחלטה האחרונה,

אסתי קליין:

זה לא ממקום של להתעלם כמו במקום של היכרות.

אברהם גוטסמן:

אבל סליחה שאני נכנס, סליחה שאני נכנס,

חיים כהן:

כן, מי כבודו?

אברהם גוטסמן:

אברהם גוטסמן.

חיים כהן:

כן.

אברהם גוטסמן:

מרגש אותי באמת לשבת פה, אני נזכר, עשיתי נראה לי ב-2008 פרויקט תמ"א 38 הראשון הריסה בירושלים לשימור, אז אני, אני ביצעתי אותו ובאמת הגיעו פה אז מהנדס העיר, נראה לי שרון הייתה פה,

אסתי קליין:

רחוב מלאכי.

אברהם גוטסמן:

אז לא היית בשימור, אז היית ב-,

שרון דינור:

אז הייתי בתכנון,

אסתי קליין:

בתכנון עיר.

שרון דינור:

אבל מלאכי אני זוכר,

אברהם גוטסמן:

בתכנון.

שרון דינור:

זה ... הדוקה כאילו.

אברהם גוטסמן:

כן.

שרון דינור:

כן.

אברהם גוטסמן:

ובאמת, אני שמח שאני פה. כמו ששרון אומרת, הרבה זמן, שנים כבר לא דרכתי בוועדת שימור. אבל יש כן נקודה ש-, מה שאסתי מעלה פה, לא תיאמתי איתה, אולי היא תתרגז שאני אומר את זה, אבל בפרויקטים אחרים שלא אסתי תכננה לי, לדוגמה היה לי סיפור עם עמית מנדלקורן, שפשוט ראיתי שאין שיח, אין שיח. אתה מדבר, היה לי תב"ע מאושרת עם, הכל היה מאושר, עשיתי אחד לאחד כמו התב"ע ולא פגעתי גם בשימור, ופשוט ראיתי שאין עם מי לדבר. אתה נכנס לסד זמנים שאין לו שום, פשוט שום קשר, מנותק, מנותק מהמציאות שאנחנו נמצאים בה. יזמים היום מקיזים דם. כל פרויקט זה ריביות, כל עיכוב, כל דבר,

חיים כהן:

אז אני אענה לך על זה,

אברהם גוטסמן:

אני לא מצדיק,

חיים כהן:

כי כנראה לא הבנת,

אברהם גוטסמן:

דקה,

חיים כהן:

לא הבנת מה אני, על מה אני אמרתי. אמרתי לו, יש שיח או לא שיח זה לא סותר, אתם תעבירו את החומר. היא צריכה להוציא המלצה.

אסתי קליין:

ברור שהיא קיבלה ...

חיים כהן:

ברגע שהיא מגיעה לפה,

אסתי קליין:

לא, היא קיבלה את כל החומר,

חיים כהן:

רגע, רגע,

אסתי קליין:

על סמך זה,

חיים כהן:

אבל אין תיאום,

אסתי קליין:

אין תיאום,

חיים כהן:

אני מתכוון, אין תיאום זה אומר,

אסתי קליין:

כי אנחנו יודעים שאין היתכנות מבחינתם.

חיים כהן:

שברגע שהם מגיעים ואומרים, רגע,

שרון דינור:

אני לא מבינה את האין היתכנות מבחינתם. את לא דיברת איתי, והוועדה מכירה אלפי פרויקטים שלך שעשינו בתיאום.

חיים כהן:

זה לא משנה. גם אם זה ... בואו, יש הבדל בין כשזה מגיע, איך אומרים? תיק שמגיע לוועדה שנאמר לא תיאמו איתנו בכלל, למה שניסו לתאם ולא הסכמנו. יש לזה משמעויות מאד רוחביות לגבי חברי הוועדה שהם צריכים להחליט.

יוחנן וייצמן:

איך שהם מתייחסים ...

חיים כהן:

זאת אומרת שאם מגיע לפה תיק והדרג המקצועי אומר לא תיאמו איתנו ומחר אני מחליט שאני לא אוהב את מה שהדרג המקצועי, זה מקשה עליי לחלוק על הדרג המקצועי. מאד פשוט. למה? בגלל שהתהליך התחיל עקום. אבל אם אני יודע שמראש ניסיתם לעשות תיאום, והדרג המקצועי,

אסתי קליין:

אבל יש תהליך גם בחוק, איזה תהליך צריך.

אברהם גוטסמן:

אנחנו מקבלים את הביקורת,

אסתי קליין:

ואם עברנו את התהליך לפי החוק,

אברהם גוטסמן:

אנחנו מקבלים את הביקורת,

חיים כהן:

לא, לא ביקורת.

אברהם גוטסמן:

אנחנו מקבלים את הביקורת,

חיים כהן:

אני חושב שזה גם לא נכון, הגישה לא נכונה.

אברהם גוטסמן:

ונשתפר בהתאם.

חיים כהן:

אתם,

אסתי קליין:

זה לא שלא עשיתי תיאום,

חיים כהן:

אני לא,

אסתי קליין:

רק לא עשיתי תיאום ספציפית על הפרויקט הזה,

חיים כהן:

אבל, לא,

אסתי קליין:

עשיתי שני בניינים ליד,

חיים כהן:

אז זה לא משנה,

אסתי קליין:

קיבלתי את התשובה והסקתי משם לזה.

חיים כהן:

זה לא משנה. הגישה הזאת,

אסתי קליין:

זה לא, אין גישה כזאת.

חיים כהן:

של להתעלם,

אסתי קליין:

אין גישה כזאת.

חיים כהן:

הגישה הזאת,

אסתי קליין:

אני לא ...

חיים כהן:

של להתעלם מהדרג המקצועי, לא מקובלת עליי, אסתי. זהו. אני לא אומר לך את זה לבד, אני אומר את זה לכל האחרים שמגיעים לפה. אני מקפיד מאד להגיד את זה, בגלל שבסוף הם מגיעים ומתחילים להעביר ביקורת, עם כל הכבוד, רוצים שאנחנו נקבל החלטה, אז אני צריך לדעת שמול הדרג הפקידותי מה שהיו צריכים לעשות עשו.

אברהם גוטסמן:

אני מקבל את זה במאה אחוז.

חיים כהן:

זהו, לא יותר מזה.

שרון דינור:

ואם יש בעיה עם יונתן, אז היי, אני הממונה על השימור,

אסתי קליין:

לא, אין שום בעיה איתו,

שרון דינור:

אפשר לדבר איתי.

אסתי קליין:

הוא בנא מקסים ומיוחד.

שרון דינור:

הפרויקט שיש אחריכם היום בסדר היום הוא פרויקט שעושה הריסה ובנייה עם שימור, קרוב אליכם, ... זה פשוט הזיה להגיד את זה. באמת, סליחה.

יוחנן וייצמן:

יש לכם ...

אברהם גוטסמן:

בוא נתחיל, שרון, בוא נתחיל.

אסתי קליין:

לא, לא, לא, לא זה,

אברהם גוטסמן:

הלאה.

אסתי קליין:

זה ממש לא מה ש-, את מוציאה דברים מהקשרם. אני אמרתי, אני שאלתי,

שרון דינור:

את אמרת אין מה לדבר.

חיים כהן:

טוב, התקדמנו,

אסתי קליין:

אני שאלתי אותך,

חיים כהן:

זהו, זהו, זה וויכוח ש ...

יוחנן וייצמן:

שלום, ...

חיים כהן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

אבל תדעו לתיקים הבאים, באמת.

אסתי קליין:

כן.

שרון דינור:

אז בואו נדון על זה אחרי התיאום, פליז, כאילו, אין מה לעשות עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אסתי קליין:

אין שום בעיה.

שרון דינור:

אין עכשיו מה לראות את הזה.

אסתי קליין:

אין שום בעיה.

שרון דינור:

לפעם הבאה נציג את זה,

דני ליבמן:

נדחה את זה לפעם הבאה.

אסתי קליין:

אין שום,

שרון דינור:

נציג את זה בפעם הבאה, אחרי שננסה לראות אם משהו מההוראות שלנו אולי התקבל על ידי המגיש כאילו.

חיים כהן:

טוב.

דני ליבמן:

... ראינו פה תכניות של פשרות,

אסתי קליין:

להגיע עוד שבועיים. להגיע עוד שבועיים?

חיים כהן:

מה זה? לא, למה, לאן?

יוחנן וייצמן:

עוד שבועיים, כן.

שרון דינור:

עוד שבועיים אחרי שישבתם איתנו. להגיע עוד שבועיים על אותו בסיס זה לא עסק.

דני ליבמן:

לא, לא, אחרי שישבתם.

שרון דינור:

צריך לדבר איתנו,

חיים כהן:

רגע, אני רוצה לשאול. רגע, שרון, שניה, יש לזה נפקא מינה אם זה יהיה עוד שבועיים או עכשיו?

אסתי קליין:

לא.

חיים כהן:

לא? זה לא רץ לשום, לא,

אסתי קליין:

לא. לא.

חיים כהן:

אז אני מציע שבשבועיים האלו ינסו לעשות איזשהו תיאום,

אסתי קליין:

אין שום בעיה.

אברהם גוטסמן:

מקובל. אבל ששרון תהיה, תשב לשולחן.

חיים כהן:

בסדר, הנה, שרון אמרה את זה שגם אם יש בעיה עם, איך קוראים לו השם שאמרתם?

שרון דינור:

יונתן?

חיים כהן:

עם יונתן,

אסתי קליין:

לא, אין שום בעיה איתו, זה גם לא, אני גם יכולה, כנציג מחלקת שימור אני מבינה את הראש שלו.

חיים כהן:

אני לא יודע מה הנציג, אבל היא אומרת,

אסתי קליין:

כנציג,

חיים כהן:

שאם יש,

אסתי קליין:

אני מבינה את הדעה שלו,

חיים כהן:

אם יש שם מחסום,

אסתי קליין:

ואני חושבת שיש עוד ערכים נוספים,

חיים כהן:

אבל לא משנה,

אסתי קליין:

שצריך גם אותם לקחת בחשבון.

חיים כהן:

גם אם את קולטת שאת לא מצליחה לשכנע את,

אסתי קליין:

הוא לא חייב להסכים איתי, נכון?

חיים כהן:

אבל בשביל זה יש את שרון,

אסתי קליין:

אבל גם שרון לא חייבת להסכים איתי.

חיים כהן:

אבל את יכולה לנסות ...

אסתי קליין:

מאה אחוז.

אברהם גוטסמן:

סגור.

אסתי קליין:

אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

אברהם גוטסמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אתם ... זמן שבוע הבא עד ההמלצה,

אברהם גוטסמן:

לא שבוע הבא, למה אתה,

דני ליבמן:

לא, לתאם זמן.

שרון דינור:

אני, לא, כי אני צריכה להוציא המלצה. אתם צריכים בשבוע הקרוב.

(מדברים ביחד)

אברהם גוטסמן:

השבוע.

אורית לנדסברג:

היום זה במקום יום ראשון, ואז שבועיים.

אסתי קליין:

בסדר גמור, נתאם ... אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

יאללה.

אסתי קליין:

בסדר גמור.

אברהם גוטסמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יאללה, הפסקה?

מורן בן זיו:

כן.

שרון דינור:

בבקשה, דקה הפסקה, כמה דקות הפסקה.

דני ליבמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

לא, לא דקה.

שרון דינור:

אני צריכה דקה.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על 40 דקות עכשיו.

שרון דינור:

אה, יש הפסקה 40 דקות עכשיו?

יוחנן וייצמן:

מה נעשה? המוזמנים הבאים זה 12.

שרון דינור:

רגע, אבל יש לנו את רוממה, את החמישה מבנים. בבקשה, בוא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נעשה אותם ... מההפסקה. בחמישה ל-12 אנחנו פה.

שרון דינור:

מתי שתגיד. כן?

יוחנן וייצמן:

שלום. ...

מורו בן זיו:

אתם רוצים שאני אקדים אותם? אתה רוצה שאני אקדים?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

עוד שבועיים וחצי. מתי הוועדה הבאה?

איציק שוויקי:

לא, 07.03.

דוברת:

לא, היא ב-22 לדעתי.

מורו בן זיו:

לא, הוועדה הבאה היא ב-22.

יוחנן וייצמן:

22.

איציק שוויקי:

ב-22.03.

יוחנן וייצמן:

22.02.

איציק שוויקי:

לא, ...

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תכבה את ההקלטה ויש פה מזון, בוא לקחת.

(הפסקה)

אורית לנדסברג:

טוב, איפה אנחנו? על איזה בקשה?

שרון דינור:

אם אפשר ...

יעלה ביטון דה לנגה:

אז אני רק רוצה להגיד שאני מתנצלת שאני תיכף עוזבת,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

נשארתי שעה וחצי מעבר ל... כי התבטלה לי נסיעה לדרום, ... אופקים.

שרון דינור :

הרווחת שניצל.

יעלה ביטון דה לנגה :

נולדה לי נכדה חדשה.

יוחנן וייצמן :

מזל טוב.

אורית לנדסברג :

אה, מזל טוב. איך את לא אומרת?

יעלה ביטון דה לנגה :

בשבוע שהייתה בת מצווה לנכדה הבכורה, ולא היה ברור אם אני מגיעה בגלל מחלתי. והבן שלי החליט לקרוא לנכדה שלי, שהוא חרדי, הבן שלי, חסיה. אלוקים חס על אמא שלי.

שרון דינור :

אה.

יעלה ביטון דה לנגה :

יצאתי, ביום שהיא נולדה יצאתי מההסגר ולא הייתי מדבקת יותר.

יערה שאלתיאל :

יפה.

יעלה ביטון דה לנגה :

מקסים, נכון?

שרון דינור :

כן.

יערה שאלתיאל :

מאד.

יעלה ביטון דה לנגה :

אז הייתי אמורה לנסוע לראות את חסיה היום ואת עיניה הכחולות,

איציק שוויקי :

חסיה זה שם,

יעלה ביטון דה לנגה :

חסיה זה דוסיס. יש לי רוחמה, נחמה,

דני ליבמן :

אנו באנו ארצה.

יעלה ביטון דה לנגה :

יש לי יוסף, יש לי נתן, אליהו, משה.

איציק שוויקי :

כמה ילדים, מה זה, כבר?

יעלה ביטון דה לנגה :

זה השמינית.

אורית לנדסברג :

וואי וואי.

איציק שוויקי :

מי מפרנס אותם?

יעלה ביטון דה לנגה :

דודה שלך. דודה שלך, מי מפרנס.

שרון דינור :

אם אפשר להתחיל רגע,

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור:

עם רשימות השימור.

יוחנן וייצמן:

רשימות השימור?

שרון דינור:

רק חלק קטן מהם, אוקיי? יש שני עדכונים.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אחד, לבקשתו של קלרמן אני מסירה מרשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

מהבקשה, אה, זה בניין שהיום ברשימה או,

שרון דינור:

היום הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אה.

שרון דינור:

הוא ברשימה הכללית של רוממה,

יוחנן וייצמן:

אה.

שרון דינור:

אבל מאד מאד היה חשוב לו עכשיו שלא נדון בו, ואני מסירה אותו. אוקיי?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

זה בניין שהוא לא מסומן להריסה ולא מסומן לשימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

שרון, שאלו אותי אם הרשימה לשימור,

שרון דינור:

הוא הקדש כאילו.

יעלה ביטון דה לנגה:

המעודכנת ביותר שיש נמצאת באתר העירייה?

איציק שוויקי:

כן.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

איך אני,

שרון דינור:

ב-GIS.

יוחנן וייצמן:

ב-GIS.

יעלה ביטון דה לנגה:

ב-GIS.

יוחנן וייצמן:

מה שיש נקודה ירוקה.

שרון דינור:

אוקיי, רגע, עכשיו,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל אני יכולה לקבל את זה כטבלה?

איציק שוויקי:

לא, את יכולה לראות את זה ב-,

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לי כזה ...

דני ליבמן:

רק ב-GIS.

איציק שוויקי:

רק ב-GIS.

יעלה ביטון דה לנגה:

רק ב-GIS נקודות, לספור נקודות?

דני ליבמן:

את צריכה, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לך רשימה בטבלה או ב-?

יערה שאלתיאל:

מה-GIS על פניו אפשר להוציא אקסלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, אבל זה, אה, נכון. נכון.

יערה שאלתיאל:

לא יודעת אידך,

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון, נכון.

יערה שאלתיאל:

אבל מישוהו מה-GIS אצלכם בזה בטוח יכול להוציא לך רשימה.

דני ליבמן:

נקודה ירוקה זה כאילו או שזה ברשימת השימור או שזה כבר אפילו בתכנית, ו... מהמונומנטים,

יעלה ביטון דה לנגה:

שלום, מה שלומך?

צבי:

באתי לראות אותך.

יעלה ביטון דה לנגה:

איזה כיף, שני סגני ראש עיר ועוד מש"ס. מתי מבטלים את המפלגה הזאת, מתי? אתם תעברו אלינו, אתם הכי מתאימים לנו.

צבי:

יש לנו חדשות,

יעלה ביטון דה לנגה:

אוהבי שלום ורודפי שלום.

צבי:

יש לנו הרבה חדשות.

דני ליבמן:

יעל, המונומנטים, האתרים המונומנטים, 2097, הם מסומנים לא בנקודה ירוקה אלא במקווקו. תסתכלי במקרא ב-GIS, אז יש נקודה ירוקה שזה או בתב"ע או ברשימת שימור, אבל יש את ה-,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואין אבחנה ביניהם? אין אבחנה?

דני ליבמן:

ב-GIS את לא רואה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקיי.

דני ליבמן:

יש, בנוסף יש לנו 110 מונומנטים, אז זה סימון קצת אחר. זה כוכב אחר. נגיד תסתכלי על ימק"א או על ... הישן או על טרה סנטה, יש שמה סימון אחר כמו מין,

איציק שוויקי:

כוכב.

דני ליבמן:

כוכב כזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן?

דני ליבמן:

זה בנוסף,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אתחיל ...

דני ליבמן:

גם לשימור,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל תגיד, שרון, לך יש רשימה אלפביתית, אלפון כזה? נגיד אם את רוצה לתת לי כשאנשים שואלים נגיד. בפורום רימון נושאי שימור עולים מלא, יש לי כמה מומחי שימור מלא. זה פורום לתיירות, תרבות שבנית, מדהים. התחלתי עם איזה 10 אנשים, היום יש 90 איש, כל הזמן. באמת, ראשי מוזיאונים, מנהלי תיאטראות,

יוחנן וייצמן:

יש לי מה לעדכן אותך, האדריכלית דינור ביקשה, אמרה שלבקשתך היא מסירה מהבקשה להכניס לרשימת שימור ...

ישראל קלרמן:

שמה?

דני ליבמן:

מורידה מסדר היום,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה יצא מסדר היום?

דני ליבמן:

אחד המבנים,

יוחנן וייצמן:

זה יצא מסדר היום, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

איזה מספר?

יוחנן וייצמן:

לא, אין לך את זה פה. זה רק בסדר יום ה ...

איציק שוויקי:

יאללה, בוא, בוא נתחיל.

שרון דינור:

אני מאד אשמח אם נתחיל.

יוחנן וייצמן:

איזה, מה הבניין? רק תראי לי מה,

שרון דינור:

אתה עוד לא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

אה, אז קודם כל נלך על הבניינים שאנחנו כן משמרים.

שרון דינור:

לא, אמרתי, אני סיימתי דווקא עם ה-,

יוחנן וייצמן:

חמש דקות.

שרון דינור:

אמרתי שיש פה בניין שהוא הקדש, פה,

יוחנן וייצמן:

מה, מתחת לגשר המיתרים?

יעלה ביטון דה לנגה:

מה זה פה? מה זה פה?

איציק שוויקי:

הבניין הזה ...

שרון דינור:

זה גשר המיתרים.

יערה שאלתיאל:

... גשר המיתרים.

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, אה, יפה.

איציק שוויקי:

לא, הוא ניצל בוועדת,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה קריית משה?

איציק שוויקי:

רגע, אבל יש תב"ע שהוא לשימור.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא. יש תב"ע שמשמרת את הבניין ... ,

ישראל קלרמן:

הבניין הגדול.

איציק שוויקי:

בניין אחד נהרס. היו שלושה, נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון.

ישראל קלרמן:

ושניים הם להריסה ואחד לשימור.

איציק שוויקי:

לשימור.

יוחנן וייצמן:

נכון.

איציק שוויקי:

זה מה שהיה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

איציק שוויקי:

והוא בתב"ע, בתב"ע היה לשימור.

ישראל קלרמן:

נכון, זה גם אומרים. ההוא לשימור, ההוא לשימור.

איציק שוויקי:

והיה אחד, היה חצי ו...

יוחנן וייצמן:

ההוא לשימור, ההוא לשימור תב"עי,

ישראל קלרמן:

ההוא לשימור, והקבלן ...

יוחנן וייצמן:

ההוא לשימור סטטוטורי.

איציק שוויקי:

כן, סטטוטורי בגלל התב"ע של ה-,

יוחנן וייצמן:

הייתה בקשה לצרף את שני אלה,

שרון דינור:

לא שניים, אחד.

יוחנן וייצמן:

אחד.

ישראל קלרמן:

אחד. לא, כי אחד הרסו,

יוחנן וייצמן:

אה, אחד נהרס בכביש.

ישראל קלרמן:

אחד כבר נהרס בכביש.

שרון דינור:

אחד כבר הרוס.

ישראל קלרמן:

כן.

איציק שוויקי:

כן, בזמנו, בזמנו היו שם שלטים על הבתים האלו ש-,

שרון דינור:

יכול להיות שנבקש לשמור את השלט.

איציק שוויקי:

אתה מכיר את זה או שאתה לא מכיר?

ישראל קלרמן:

את השלט?

שרון דינור:

יש שם שלט של הקדש. מה, יש ... שמתנגדים לזה?

ישראל קלרמן:

לשלט? לא. בסדר גמור.

שרון דינור:

לא, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אתם יודעים מה הבניין הזה מעניין,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא ... אבל סתם חבל.

יוחנן וייצמן:

שם עושים פורים כמו כל הארץ, לא כמו ירושלים.

איציק שוויקי:

פה שמתני שלט מורשת, לא ראיתי אותו. הוא היה כאן, פה ...

שרון דינור:

אני קראתי היום שהיה,

איציק שוויקי:

פה היה שלט מורשת.

שרון דינור:

שזה היה מחוץ לירושלים,

איציק שוויקי:

... עץ חיים.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

זה עץ חיים השני,

דני ליבמן:

כן, כן.

איציק שוויקי:

זה שכונת עץ חיים. יש עץ חיים ישיבת עץ חיים. שהיו פה, היה פה עוד בניין, דומה לו, וועדת שימור
הורידה אותו בגלל ש...

ישראל קלרמן:

... זה רעיון.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

את השלט לשים ...

יוחנן וייצמן:

כן. בסדר.

איציק שוויקי:

ופה רוצים לבנות מגדל.

יוחנן וייצמן:

הבניין שבחלקה 165 ירד, בסדר גמור.

שרון דינור:

כשנבנתה,

יוחנן וייצמן:

... בינתיים,

שרון דינור:

טוב, בסדר.

דני ליבמן:

מתי ישראל ... אותו?

איציק שוויקי:

ישראל,

ישראל קלרמן:

אחרי שיבנו.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

לא התכוונתי לזה ולכן,

איציק שוויקי:

איך יבנו שמה על הגשר?

שרון דינור:

אוקיי, תקשיבו, הדבר המשמעותי ביותר מבחינתי בוועדה, ביקשתי,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

בנפרד מכל הרשימה של רוממה,

איציק שוויקי:

כיכר אלנבי?

שרון דינור:

שנעשה רגע פוקוס על המבנים שיש פה, המבנים שהם בין רחוב יפו, צמודים לתחנה מרכזית, רחוב מוריה.

איציק שוויקי:

הם בתים ערביים בשכונה.

יוחנן וייצמן:

מדרום לאלנבי. בין אלנבי ליפו.

איציק שוויקי:

כן, זה בתים ערביים בשכונה שיהודית.

שרון דינור:

אז הנה, אני מזכירה, אופס, רגע, סליחה רגע. אז הנה, אז אני,

איציק שוויקי:

זה בתים ערביים.

שרון דינור:

מזכירה את הסיפור של הבתים האלה, שהם, חוץ מהסיפור של כל רוממה שהוא סיפור בכלל מרתק, באמת, אני נכנסתי לתוך העולם הזה, גם פגשתי שמה את הנכד של המון שהוא מהמקימים של השכונה.

ישראל קלרמן:

של מי?

יוחנן וייצמן:

המון, המון.

איציק שוויקי:

המון.

שרון דינור:

המון, יש רחוב המון.

ישראל קלרמן:

אה, אה, אה,

איציק שוויקי:

הבית שהרסו אותו. היה,

שרון דינור:

אבל זה לא קשור ל...

איציק שוויקי:

זה היה דרך אגב מונומנט, תראי מה הוא נראה. חרא.

שרון דינור:

הוא מונומנט, הוא עדיין מונומנט,

איציק שוויקי:

הוא היה. הוא לא, הוא חדש.

שרון דינור:

בעיניי הוא נראה טוב, אבל,

איציק שוויקי:

הוא חדש, הוא חדש. 20 שנה.

יערה שאלתיאל:

עשו אותו,

שרון דינור :

אני ממש אשמח, אני רוצה שהבוס שלי יקשיב לי בזמן ה ...

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

אוקיי?

יוחנן וייצמן :

נכון. הבוס מקשיב.

שרון דינור :

האזור הדרומי של שכונת רוממה הוא היה בנייה של משפחות עשירות מליפתא בעיקר, ערביות. בנייה בורגנית, זה בדיוק המשלים למתחם הרכב שנמצא בצד השני.

יוחנן וייצמן :

ממול.

שרון דינור :

הבניינים פה הם בסגנון מפואר, הוא מפואר בחוץ,

אורית לנדסברג :

נכון.

שרון דינור :

הוא מפואר בפנים, יש עליו קרמיקות, יש לו סגנונות,

ישראל קלרמן :

זה?

שרון דינור :

יש פה,

אורית לנדסברג :

כן.

שרון דינור:

יש פה, זה מדהים,

ישראל קלרמן:

... ?

יעלה ביטון דה לנגה:

יש פה אבלק.

שרון דינור:

וואי, חברה, אי אפשר איתכם, נשבעת לכם, קשה, קשה, קשה. הבניינים האלה, יש להם כמה מוטיבים שזה מדהים לראות שגם הבריטים וגם היהודים וגם הערבים, כולם מחפשים את הזיקה לשורשים שלהם. אוקיי? גם באדריכלות. האדריכלות הזאתי מרפררת לסגנון ערבי, כמו שאמרת, האבלק. הסגנון הממלוכי של האדום לבן אדום לבן, עדיין רואים את זה, אם אתם, תיכף אני אעשה לכם תמונות של איך שזה נראה עכשיו. יש פה קרמיקה, יש פה את המפתחים האלה של החלונות שהם טיפה מחודדים בקצה שלהם, גם מאד אופייני וגם אתם רואים גם את הקשתות פה, וכמו הקצה של מצודה פה,

יעלה ביטון דה לנגה:

שיניות,

שרון דינור:

עכשיו, נכון,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל מעוטרות.

שרון דינור:

נכון, נכון, נכון. ובאמת זה מבנים שהם סופר מיוחדים. רגע, בוא נראה אותם,

יעלה ביטון דה לנגה:

תזכירי לי איפה זה.

יוחנן וייצמן:

תחנה מרכזית.

איציק שוויקי:

זה מול מתחם הרכב. מול מתחם הרכב.

שרון דינור:

בוא נראה רגע,

יעלה ביטון דה לנגה:

מתחם?

איציק שוויקי:

הרכב.

יוחנן וייצמן:

תחנה מרכזית. ...

יעלה ביטון דה לנגה:

תחנה מרכזית, אבל איפה?

דני ליבמן:

פינת רוממה,

יוחנן וייצמן:

ממזרח לתחנה, כל הבניינים...

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, למעלה, ליד כיכר אלנבי?

איציק שוויקי:

לא, לא, לא,

דני ליבמן:

כן, מתחת,

יוחנן וייצמן:

בין אלנבי ליפו.

איציק שוויקי:
לא,

דני ליבמן:
מתחת.

איציק שוויקי:
ביפו, ביפו.

יעלה ביטון דה לנגה:
ביפו ממש.

אורית לנדסברג:
רחוב יפו.

דני ליבמן:
ממש, בפינה.

יעלה ביטון דה לנגה:
אוקיי, אוקיי, אוקיי.

איציק שוויקי:
ביפו.

יעלה ביטון דה לנגה:
אה, בטח, בטח.

דני ליבמן:
בפינה, בפינה.

יעלה ביטון דה לנגה:
על תוואי הרכבת הקלה כאילו.

שרון דינור:

אם אתם רוצים,

דני ליבמן:

הנה, זה.

אורית לנדסברג:

הנה.

יעלה ביטון דה לנגה:

הנה, אני רואה.

שרון דינור:

עכשיו, אם אתם נכנסים פה לחדרי מדרגות, הבניין במצב, כאילו, הוא דורש איזושהי עבודת שימור. מבחוץ מבחינת הניקיון שלו וכו'. הבניינים האלה הם פשוט מושלמים, זה יצירת פאר. המשרד של גולדשמידט ארדיטי בן נעים, משרד אדריכלים פה. נכנסתי אליו. כל רצפה שם היא תלת ממדית,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה רחוב מוריה 2. הקליניקה הוטרנירית של חמי הייתה שם בבניין הזה, בקומה למעלה.

יוחנן וייצמן:

אה, בסדר, אז זה וודאי לשימור.

יעלה ביטון דה לנגה:

מוריה 2, תזכרו.

יוחנן וייצמן:

לשימור מחמיר.

איציק שוויקי:

... מתחם הרכב.

שרון דינור:

אם אתם נכנסים,

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, אוקיי.

שרון דינור:

אם אתם נכנסים לתוך חדר המדרגות אתם תראו שהתקרות אפילו מצוירות עם ציורי קיר כאילו,

יעלה ביטון דה לנגה:

וואו. תיקחי אותנו לסיור.

שרון דינור:

ומדרגות האבן. ועכשיו, גם,

יוחנן וייצמן:

את יכולה ללכת לשם לבד.

שרון דינור:

את יכולה ללכת לשם לבד. הגינה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני עשיתי.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון.

שרון דינור:

הגינה פה היא גם גינה שהיא גינה לשימור. למה אני אומרת את זה? כי היא לא סתם איזה, כמו המאחורה של בניין. יש בה צמחים שנשתלו באופן מאד ספציפי שמרפררים, מי שיודע מה זה אקנטוס ו...
ו...

יעלה ביטון דה לנגה:

בטח.

יערה שאלתיאל:

כן.

שרון דינור:

שזה מוטיב, בטח את מכירה מרשות העתיקות, זה מוטיב,

יעלה ביטון דה לנגה:

אחד הפרחים היפים ביותר שיש.

שרון דינור:

של גינון, נכון, וגם, וגם ...

יערה שאלתיאל:

לא, זה מרפרר עם הכותרות ...

שרון דינור:

נכון. וגם ריצוף אבן וגם בורות מים וגם קמרונות,

יעלה ביטון דה לנגה:

יש שם בור מים?

שרון דינור:

יש, כן,

יוחנן וייצמן:

סביר להניח שיש.

שרון דינור:

בחצר יש לפחות. יש, יש אחד, אני ראיתי, אפשר לראות בעין. אני יכולה להגיד לכם כאילו שהיה פה את הבית של חאגי' מחמוד שהוא נבנה עבור בעל מחצבות עשיר מהכפר ליפתא, ואת האדריכל שלו, זה היה אדריכל נוצרי מאד מפורסם, ספירו חורי, אני לא יודעת אם שמעתם עליו, שזה בניין שהוא נורא יפה ויש עליו את הקרמיקה הארמנית. רגע, את זה רציתי להראות לכם. הנה, אתם רואים שפה יש לו גם את הדבר הזה של הקרמיקה פה, שזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

וואי, אני מתביישת, אני מתביישת שאף פעם לא ירדתי את הראש ולא ראיתי.

שרון דינור:

אני לא מבינה איך זה לא היה ברשימת שימור עד היום.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני מתביישת.

ישראל קלרמן:

שמה?

יעלה ביטון דה לנגה:

שלא ראיתי את זה אף פעם. אני לא כל כך מדריכה שם באזור,

איציק שוויקי:

... זה לא משנה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ו-30 שנה לדעתי לא עוברת ברחוב הזה כמעט.

יערה שאלתיאל:

מה יש בתוך הבניין?

יעלה ביטון דה לנגה:

מה אני אעשה?

איציק שוויקי:

מתחם הרכב,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רק עולה ב...

איציק שוויקי:

מתחם הרכב ממול, את יודעת למה הוא נכנס לשימור,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

כל המדרגות, מדרגות אבן שהם בניתוק קטן מהחזית, והוא בסגנון אוריינטלי. כלומר, הוא נבנה ב-,
אני לא יודעת אם כתבתי פה, 1930 כזה. אוקיי? זה לא איזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מושב האדן על המרפסות.

שרון דינור:

הוא כאילו משווה לעצמו סגנון יותר עתיק ממה שהוא היה באמת.

איציק שוויקי:

כמעט בן 100.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

שרון דינור:

אגב, הבניינים האלה יש להם כניסות מפוארות, חדרי מדרגות מפוארים. אני, זה פשוט,

איציק שוויקי:

יש שם שלטי מורשת.

שרון דינור:

אני חושבת, אני חושבת ש-, יעלה,

אורית לנדסברג:

רגע, אני רוצה לשמוע.

שרון דינור:

אני חושבת שבתור, בגלל שאנחנו עושים פה את כל הסיפור של הכניסה לעיר ויש פה בנייה אינטנסיבית וכו', המבנים האלה חייבים להישמר במתכונתם, זה לדעתי. אפשר לשקול ... כל הזמן יש לנו יוזמות, בגלל זה ביקשתי מהבוס להעלות את זה כבר עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הבוס הגדול.

שרון דינור:

בוסגה. בוסגה. ביקשתי להעלות את זה כבר עכשיו לדיון, כי אני באמת רוצה שכשמגיעים אליי לדיון זה לא יהיה, אה, נראה לנו שזה לשימור. זה אחד השימורים עם אחד ההכי הרבה סימני קריאה. עכשיו, גם אני חושבת שצריך לטפל בזה. אני יכולה להוציא, אני יכולה עכשיו להוציא להם עם דני

דוח שיקום חזיתות. בואו, תדאגו לזה רגע, רק לנקות כאילו אותם. תקשיבו, זה אחד המקומות הכי מוצלחים, זה הכניסה לעיר ירושלים. אני,

ישראל קלרמן:

לא,

שרון דינור:

מה?

ישראל קלרמן:

שרון, מה את עושה עם כל זה?

דובר:

תכניות.

שרון דינור:

אני חושבת שאנחנו צריכים לעשות תכנית אסטרטגית, זה כבר לא לוועדה הזאתי, של מקל וגזר. כמו שעשינו במקומות אחרים, כמו שעשינו גם בעמק רפאים.

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

לתת, כמו שעשינו בעיר העתיקה. אני נותן להם פתרון אחיד, נותן להם איזושהו תקציב מסוים לדבר הזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מי הבעלים היום של הבניין?

ישראל קלרמן:

... מתחת לזה כאילו?

שרון דינור:

מנסה לסדר את זה.

דני ליבמן:

ברחוב כורש, ברחוב כורש.

שרון דינור:

יש פה גם יורשים ויש פה אנשים ש-, תראו, זה לא, אני חייבת להגיד, אני לקוחה של סופר עדיקה, כן? אני מאד אוהבת אותם, אבל השילוט פה הוא לא מחמיא, וזה. אז יש עבודה לעשות פה,

איציק שוויקי:

זה לאדריכל העיר. ... לא אדריכל העיר.

יערה שאלתיאל:

גועל נפש.

שרון דינור:

אבל, וגם יש את הדבר הזה שהוא לא לשימור בשום צורה, הוא לא מחמיא. בקיצור, יש פה עבודה לעשות, אי מקווה שזה יתפוס כיוון,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רואה פה שלושה מבנים, נכון?

שרון דינור:

לא, יש פה חמישה מבנים, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

כי פה רואים אחד, שניים, שלוש.

שרון דינור:

המבנה הזה, אחד, שתיים, שלוש,

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, ארבע.

שרון דינור:

ארבע, חמש. אוקיי? זה מבנים שהם,

יעלה ביטון דה לנגה:

... בשרי ישראל.

שרון דינור:

יש ביניהם קו תפר. את רואה? אחד, שניים,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה לא בשרי ישראל, זה ביפו.

יוחנן וייצמן:

יפו, יפו.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז ביפו הכל.

יוחנן וייצמן:

זה כבר שערי העיר פה.

שרון דינור:

אז אחד, שניים, שלוש, כאילו, שלוש, ארבע, חמש. זה כאילו אותו, אני לא יודעת אם לקרוא לזה, זה לא בניין אחד, הוא מורכב מתקופות שונות וזמנים שונים,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני בעד.

שרון דינור:

הבניין הזה הוא אחד המהממים שיש.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו מצביעים על ה-,

שרון דינור:

אני מאד מקווה, כי זה הסיבה ש ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

הבוס, אנחנו רוצים להצביע על זה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את זה. עכשיו דקה רק, דקה, דקה, תנו לי רק להסביר מה,

ישראל קלרמן:

שניה, את לא יכולה.

יוחנן וייצמן:

מה? למה? היא מצביעה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני ממלאת מקום.

ישראל קלרמן:

אבל לפני שהוא אומר?

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, סליחה, צודק.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי הייתה ככה. החוק, יש פה קצת ערבוב שקורה בירושלים. אנחנו לא יכולים לפתור אותו. החוק אומר שכרגע, במעמד החגיגי שמאשרים בניין לשימור, אנחנו צריכים לדעת מי הבעלים. אני אומר את האמת, אני חולק על המחוקק, אני מעדיף לא לדעת מי הבעלים. ואנחנו צריכים גם היום להגיד באיזה מידה ניתן לפתח את האתר. זאת אומרת, מה האפיק, האם להוסיף עליו קומות, האם אגף אחורי. זאת אומרת, כל הדברים האלה היינו אמורים להגיד כעת. אנחנו באמת לא מסוגלים להגיד את זה כעת כי לא חפרו עדיין בבניין ולא, אז מה שאני מציע, שוב, אנחנו נאשר אותם לרשימת השימור כמו שהציעה מנהלת המחלקה,

יעלה ביטון דה לנגה:

את כל החמישה? את כל החמישה?

יוחנן וייצמן:

כל החמישה. נאמר לפרוטוקול, לתמליל, שוב, שאנחנו מבקשים שימור חוץ בשלב זה כמובן, אחרי תיק תיעוד וכמובן וכולי, ייבחן שימור אלמנטים במבנים, וכמובן נושא תוספת הקומות, אפילו דרך אגב על החצר למשל, שהאדריכלית דינור, ואני מבין את הנקודה שהיא באה ממנה, שצריך לשמר אותה, אני לא בטוח שבסוף נוכל לשמר אותה.

שרון דינור:

תראה, אני, בגלל שאני יושבת פה הרבה על יוזמות אני כן אגיד שיש פה, פה יש שטח גדול מאד שהוא סתם מגרש חניה מופר והצעתי לרכז זכויות בו, אז, אבל זה דורש כאילו, זה תכנית.

יוחנן וייצמן:

זה דורש עבודה. אז אנחנו מאשרים את זה,

יעלה ביטון דה לנגה:

יפה.

שרון דינור:

בסדר, בוא נגיד שבתב"ע חדשה תמיד אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

מאשרים את זה, תראי, שוב, כשאנחנו מאשרים ברשימת השימור תמיד יכולים בתכנית, בין בסמכות מקומית בין סמכות מחוזית, להחליט אחרת.

דני ליבמן:

אז רגע, שרון,

שרון דינור:

נכון.

אורית לנדסברג:

רגע,

דני ליבמן:

שרון,

שרון דינור:

כן.

דני ליבמן:

אני רוצה שכמו בוועדת כספים, תקריאי עכשיו את כל הכתובות שאנחנו מאשרים אותם.

יוחנן וייצמן:

את חמשת הכתובות.

דני ליבמן:

תעברי על הרשימה,

שרון דינור:

הנה, אני,

יעלה ביטון דה לנגה:

יפה.

דני ליבמן:

רחוב ומספר בית.

אורית לנדסברג:

אפשר לשאול שאלה? זה בעצם, אם משהו יגיש פה בקשה, אז זאת אומרת, כל נושא מימוש הזכויות צריך לבוא לידי,

יוחנן וייצמן:

יחזור לוועדת שימור,

שרון דינור:

אז אני מקריאה,

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן את הדוגמה הכי גדולה,

אורית לנדסברג:

אבל שאלה,

יוחנן וייצמן:

שמהרגע חוק שקד לא חל על זה, אי אפשר להוסיף פה ממ"דים בלי היתר, לבניין שתי קומות אפשר להוסיף ממ"ד בלי היתר. היה לנו עוד דבר שלישי.

אורית לנדסברג:

אז מיגון ומימוש זכויות צריך להיעשות בתכנית בניין עיר,

יוחנן וייצמן:

תכנית בניין עיר וסמכות מחוזית כנראה גם.

אורית לנדסברג:

אוקיי. והאם אנחנו דורשים מהראשון שיגיע הוא יצטרך לעשות על כל הזה ולראות,

יוחנן וייצמן:

לא, ...

אורית לנדסברג:

כי כשאתה רוצה לקחת מגרש,

דני ליבמן:

אבל לא פה, פה אנחנו לא עושים.

יוחנן וייצמן:

זה לא יקרה. אמן אמן אמן אמן,

אורית לנדסברג:

כשאתה רוצה אבל,

יוחנן וייצמן:

שאת תהיי צודקת.

אורית לנדסברג:

לקחת מגרש ושמה להגיד שהוא יהיה בו את כל מימוש הזכויות,

יוחנן וייצמן:

אני לא מאמין שזה ילך.

אורית לנדסברג:

אז אתה מעקר,

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור פה נורא אופטימית.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני,

אורית לנדסברג:

אתה מעקר את עצמך.

יוחנן וייצמן:

אני איתה לגמרי ואני חושב שהיא צודקת,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אבל אם יש שמה כל כך הרבה בעלים,

יוחנן וייצמן:

אני לא מאמין שזה הולך לקרות.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה, איך תגיעי לכולם?

יוחנן וייצמן:

אני לא מאמין שזה הולך לקרות. זה הכל.

שרון דינור:

מה אתה לא מאמין שהולך לקרות?

יוחנן וייצמן:

... זכויות ודברים כאלה.

שרון דינור:

אני לא נורא אופטימית.

יעלה ביטון דה לנגה:

טוב, רק להגיד,

יוחנן וייצמן:

לא, דיברת פה באופטימיות, אני אמרתי שאני לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

אדוני הבוס הגדול,

יוחנן וייצמן:

הבוס הענק.

יעלה ביטון דה לנגה:

רק להזכיר לכולם שהמילה בוס באנגלית באה מהמילה בית בעברית, שזה בעלבוסטע.

שרון דינור:

אה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז הבוס זה הבוס. בית. הוא הבית שלנו.

דובר:

המילה באנגלית זה מעברית?

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה עוסק בבתים פה בסוף.

יוחנן וייצמן:

לא רק, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני יכולה ללכת?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

כן,

יעלה ביטון דה לנגה :

בסדר?

שרון דינור :

היא הצביעה בעד.

יוחנן וייצמן :

כן, כולנו הצבענו בעד.

יעלה ביטון דה לנגה :

הצבעתי בעד. בסדר?

דני ליבמן :

להקריא,

שרון דינור :

אני מקריאה רגע,

יעלה ביטון דה לנגה :

יש משהו חשוב שאת חושבת שאני אשלח לך בכתב ואני אקרא? מותר?

יוחנן וייצמן :

כן, כן, תוציא אותי.

יעלה ביטון דה לנגה :

מרחוק, להצביע מרחוק? טוב, סליחה. ביי.

שרון דינור :

טוב, מוריה 4 זה החלק הזה,

יעלה ביטון דה לנגה :

תודה. ביי, אורית.

שרון דינור :

אני מקריאה רגע,

אורית לנדסברג:

ביי ביי. מזל טוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה.

שרון דינור:

מוריה 4 הוא בתוך חלקה 40, אחד משני המבנים הקודמים יותר. אני רצה על זה. מבנה חצי העיגול, פינת הרחובות יפו ורוממה. זה חלקה 42, שהוא פיצוי כזה. הוא גם נורא מצחיק מבפנים אגב, יש לו גרם מדרגות מסתסל כזה על הכלום חלקה שיש פה. הוא גם מהמבנים המוקדמים, מתחילת שנות ה-20. בית חאגי' מחמוד, יפו 222, זה זה, עם הקרמיקה הארמנית. הקרמיקה, לא ארמנית. בתכנון אדריכל נוצרי ספירו חורי, תלת קומתי, מפואר, סגנון אוריינטלי. מוריה 5, זה זה שהבניין שמאחוריו, זה הבניין הזה. סגנון אקלקטי, משלב סגנון אוריינטלי וסגנון מודרני. ובית עיסא מוסא, המבנה הטורי הפינתי של 220 ו-218, שזה כל הרצף הזה, שזה נבנה על ידי עיסא מוסא שהיה המוכתר של רוממה הערבית, מבנה מרשים. ויפו 118,

דני ליבמן:

218.

שרון דינור:

118 או 218?

יוחנן וייצמן:

200, 200.

שרון דינור:

218, סליחה. בית דירות בן שלוש קומות בסגנון הבינלאומי, בקיצור, רצף, כל הרצף הזה. זהו, זה המבנים. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

איציק שוויקי:

הלאה, זה רק חמישה. מה עם כל השכונה? מה עם כיכר אלנבי?

שרון דינור:

לא, הם כבר לשימור, הוא לשימור.

יוחנן וייצמן:

כיכר אלנבי הוא מונומנט שניתן להעתיקה,

שרון דינור:

גם יש כאן, ביקשתי, ביקשתי מ-,

איציק שוויקי:

לא, ניתן להעתיקה בגלל הרחבת הכביש, אבל אני לא יודע אם יעתיקו אותו.

יוחנן וייצמן:

לא, לא יעתיקו אותו. זה ... התכנית.

שרון דינור:

מה פתאום.

איציק שוויקי:

מותר, מותר, מותר.

יוחנן וייצמן:

מה, אנחנו אישרנו העתקה שלו.

איציק שוויקי:

לא, לא, לא אישרנו,

שרון דינור:

... אתמול ראיתי שהוא נשאר.

איציק שוויקי:

לא אישרנו.

יוחנן וייצמן:

לא אישרנו?

איציק שוויקי:

לא, אז אני טיפלתי בו.

שרון דינור:

אני אגב לא הבנתי למה חייבים, זה לפני זמני, לא הבנתי למה צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא אהבנו ...

שרון דינור:

טוב,

איציק שוויקי:

רצו להרחיב את הכביש.

שרון דינור:

איזה תכנית אנחנו עכשיו, ביהודה? אנחנו חוזרים ליהודה?

איציק שוויקי:

מתתיהו.

יוחנן וייצמן:

יוסף מתתיהו.

שרון דינור:

אה, יוסף בן מתתיהו. אוקיי, הנה תכנית שאני בטוחה שכולכם תאהבו, היא מעניינת מאוד. למה אני אומרת את זה? כי היא עשתה איתנו תיאום, בניין שהוא לא נורמטיבי כל כך,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

פעם הם הגיעו עם איזה תכנית של איחוד וחלוקה עם המגרש הצמוד.

שרון דינור:

רגע, אני אגיע אליו, אני אגיע. הנה. אוקיי. הבניין הזה, אתם רואים שיש פה, הוא יושב בפער מסוים, הוא כאילו חלקה לכודה. הוא נמצא בחלקה 206, כמו שאתם רואים פה, כשלפניו יש איזה חלקה שהיא מין משהו לא ברור כזה שהוא משולש שאי אפשר. עכשיו, הם הציעו פה תכנית ש-, רגע, לפני שאני אגיד איזה תכנית אני אראה לכם. אני אגיד כבר מראש שהכל מתואם, אוקיי? זה לא משהו שיש פה אני אראה לכם את תיק התיעוד, יש פה בניין שנבנה בשנות ה-20, קומה אחת, ואחרי זה בשנות ה-30, של המאה הקודמת כמובן, עוד תוספת של שתי קומות. יש בו את הסיפור הזה של בנייה שמשלבת עיבודים של אבן, גם תלטיש וגם אבן גסה, אתם רואים, חלונות ברזל, כאן הוא נראה במצב די מוזנח. יש לנו את האלמנטים מעוגלים, יש רצפות מצוירות בחלק מהקומות. ריצופים מעניינים. ואנחנו אישרנו לו, עכשיו אני אראה לכם, פירוק והעתקה. טוב. כן. אני פשוט פותחת את ה-DWF בוא נקרא להם להציג את זה, אבל כעיקרון הבקשה היא תואמה, פירוק והרכבה של החזית הדרומית ומקטעי חזיתות שנוגעים בה ממזרח וממערב, כולל המרפסת המעוגלת.

אורית לנדסברג:

יש הדמיה?

שרון דינור:

יהיה פה, לדעתי.

אורית לנדסברג:

כי אני לא ראיתי הדמיה, אני ראיתי רק את התכניות.

שרון דינור:

תיכף, אני מקווה שהם יראו.

אורית לנדסברג:

ניסיתי לעקוב ולהבין וזה נראה לי, קודם כל המון דברים שהם, בגג כאילו, שהם חורגים מהבניין בקומות. אין את הקו המקווקו, יש כאילו סידור דירות שנתנו לו מעטפת ולא משהו קוהרנטי.

שרון דינור:

רגע, בוא ניתן למגיש פה להציג,

אורית לנדסברג:

בבקשה. בבקשה.

שרון דינור:

ואז נשאל את השאלות.

דובר:

מה השם?

יצחק רוטנברג:

יצחק רוטנברג.

שרון דינור:

רגע, בוא תעשה איקס רק, כן, הבאתי לו את ... על האיקס. כן. ועכשיו אתה יכול, למטה,

יצחק רוטנברג:

למה את לא עושה פה איקס למטה, ש-don't show me ever again.

שרון דינור:

איפה?

יצחק רוטנברג:

יש למטה options, don't show again.

שרון דינור:

אה, אוקיי, סורי. הרגל, הרגל, הרגל.

יצחק רוטנברג:

לא, ברגע שאת פותחת את זה ...

שרון דינור:

אוקיי.

אורית לנדסברג:

מה זה ה-options?

שרון דינור:

כאילו, שזה לא יפתח עוד פעם את ה-.

יצחק רוטנברג:

כן.

שרון דינור:

המצגת שלך היא בטח פה למטה. ב-Power Point, למטה. שמאלה, שמאלה, שמאלה.

אורית לנדסברג:

אז אני לא ראיתי אותה.

יצחק רוטנברג:

זה נראה לי אותו דבר, פתוח פעמיים. נסגור אחד מהם, חבל על ה-RAM.

שרון דינור:

עכשיו סגרת לנו.

יצחק רוטנברג:

סגרתי פעמיים?

שרון דינור:

כן, עכשיו תלך לתיקייה, כן.

יצחק רוטנברג:

הראש שלי ... בדרך.

שרון דינור:

תלחץ על מצגת. זהו.

יצחק רוטנברג:

עכשיו זה נפתח פעמיים. אוקיי. אני חושב שהכל מוסבר במצגת מאד יפה, אין צורך מדי הרבה לדבר, ואני מניח שמי שהיה, נמצא בוועדה יותר מחמש שנים כבר נפגש במבנה כבר שלוש פעמים.

שרון דינור:

טוב, לא הבאת גלידה.

יצחק רוטנברג:

את יודעת מאיפה זה מגיע. זה עיוות ישראלי מאנגלית. זה מגיע מהביטוי The third time I scream.

שרון דינור:

אני,

יצחק רוטנברג:

The second time I speak loud, and the third time I scream. עכשיו, זה העיוות הישראלי.

שרון דינור:

כל הוועדה לצרות. אוקיי.

אורית לנדסברג:

לא הכרתי את זה.

יצחק רוטנברג:

יפה. יש עוד הרבה. לפעמים אפשר להתגלגל מצחוק מ-,

שרון דינור:

הוא יליד המקור, ...

יערה שאלתיאל:

כן, כן.

יצחק רוטנברג:

... I'm British, I'm original

אורית לנדסברג:

קיבלתי אתמול את הדרכון שלי חזרה.

יצחק רוטנברג:

למה, את מעוכבת יציאה?

אורית לנדסברג:

לא, אני בריטית, קיבלתי את החידוש שלו.

שרון דינור:

הוא לא רואה את הגינונים של הליידי שיש פה?

יצחק רוטנברג:

לא, לא, זה לא. no ties, No hats. חכי, עד הסוף. אוקיי, נתחיל. אנחנו מדברים פה על מגרש, מבנה שנמצא בתוך מגרש כלוא, מבנה, כך שיש עוד מגרש לפניו, כפי שאנחנו רואים את המשולש הזאת, שהיא גם כן שייך לאותו בנא שהוא רכש את זה לפני כמה שנים בכדי שיהיה לו אפשרות כניסה ויציאה, שהעירייה עשתה בה מה שהיא רצתה במשך החמש שבע שנים, והתחילה לטעת עצים,

יוחנן וייצמן:

וגם היום נותנת שם דוחות תנועה. בסדר, הלאה.

יצחק רוטנברג:

מה זה? וגם נותנת,

יוחנן וייצמן:

עד היום אתה יכול לקבל דוחות חניה במגרש הזה.

יצחק רוטנברג:

כן, במגרש שהוא מגרש פרטי. והכניסה שם איזשהם 17 עצים.

יוחנן וייצמן:

נתבע את העירייה, תבקש את הכסף שעשו שם.

יצחק רוטנברג:

לעשות fifty-fifty?

יוחנן וייצמן:

למה? מאה.

יצחק רוטנברג:

אחרי הכל, הם עשו את הגבייה. אוקיי, ואנחנו רוצים פה לעשות כאן תמ"א 2, להרוס את המבנה במה שאפשר, להוציא את החזית שאנחנו לא רואים אותה ברוב ולהביא אותה קדימה, שהחזית השימורית יכולה להיות גלוי לכל מי שמסתובב ברוב. הזכויות שאנחנו מקבלים כאן זה בעצם משני

המגרשים יחד, גם מהמגרש הפנימי שזה לפי הנוסחאות של תמ"א 2, ואת הזכויות שיש במגרש הריק. הבניין שאנחנו מציעים זה בעצם לעשות כאן מבנה בן 5.5 קומות, כפי שרואים את זה בחתך, כשעל הרחוב יש רק חמש קומות ואילו בחלק האחורי יש קומה נוספת. את החזיתות לשימור כבר דיברנו, קיבלנו הסכמה בוועדה הקודמת שנוכל להזיז אותה. מה עוד כדאי להרחיב, על מה?

אורית לנדסברג:

יש הדמיה של הכל?

יצחק רוטנברג:

הדמיה לא עשינו כי בדרך כלל אנחנו עושים הדמיה אך ורק אחרי שאנחנו מקבלים את האישור הסופי, עכשיו,

שרון דינור:

אבל זה היה לפני ה-Chat GPT, היום בלחיצה אתה עושה כאילו, אז מה,

יצחק רוטנברג:

פייק.

שרון דינור:

הכל פייק.

יצחק רוטנברג:

לא. מה, את פייק?

שרון דינור:

אני לא יודעת, תראה, אנחנו במשרדי אדריכלים שאנחנו עובדים איתם, וגם, אנחנו פשוט לוקחים את הרוויט ואומרים לו בתוכנה ייעודית,

יצחק רוטנברג:

אז זה לא ... זה אוטוקאד.

שרון דינור:

זה בלחיצה עושה את ה-,

יצחק רוטנברג:

זה אוטוקאד ...

שרון דינור:

מה?

יצחק רוטנברג:

זה אוטוקאד, לא רוויט.

יערה שאלתיאל:

מה, תלת ממד? זה רוויט.

יצחק רוטנברג:

כן, זה אוטוקאד.

יערה שאלתיאל:

אה, זה אוטוקאד.

יצחק רוטנברג:

לכן לעשות הדמיה זה עבודה, עד שאני לא מקבל סופית את האישור ממחלקת התכנון חבל לי לגרום ללקוח שלי פעמיים שלוש,

שרון דינור:

אבל כדי לקבל את האישור אתה לא רוצה הדמיה? כדי שיגידו לך שזה יפה או לא יפה?

יצחק רוטנברג:

אני חושב שמי שאדריכל הוא רואה גם בדו ממד, מבין את הכל.

שרון דינור:

כן, הנה, אנחנו כולנו אדריכלים פה.

אורית לנדסברג:

אז לא, אז אני רוצה להגיד לך שבדקתי את זה. קודם כל, אני בודקת את זה במחשב בבית ולא בכזה גדול. דבר שני, חלק מ-, צריכים לדייק אם יש לי קומה מעל שהיא בולטת מעל הקומה, אז זה היה צריך להיות קווקווים כדי שאני אבין שיש לי את זה מעל. אני כל פעם מצאתי משהו.

יצחק רוטנברג:

קו נסתר של המרפסת, ... ,

אורית לנדסברג:

ואז אני,

יצחק רוטנברג:

את מתכוונת?

אורית לנדסברג:

דקה, דקה, דקה, ואז תשים את תכנית הגנות, כשאני רואה את כל הבליטות האלה אחר כך עם כל המפלסים, זה כאילו נותן לי תחושה שזה כאילו סידור דירות שעשו להם מעטפת ולא משהו קוהרנטי אחד. אז לכן הדמיה הייתה יכולה מאד לעזור להבין פה איפה אני קופצת קדימה מעל הבניין לשימור, בין קומה לקומה. יש פה המון קפיצות,

יצחק רוטנברג:

אוקיי, אז אני, אז אני,

אורית לנדסברג:

המון קפיצות על בניין שגם ככה הוא,

יצחק רוטנברג:

אז אני אתייחס.

אורית לנדסברג:

לא רגולרי.

יצחק רוטנברג:

אין פה אף קפיצה בבינוי, כל הקפיצות שיש כאן זה אך ורק במרפסות בשביל לייצר מרפסות סוכה, כאשר שתי הקומות הראשונות יש להן את הקומות ההיסטוריות שבהן לא נגענו,

אורית לנדסברג:

איפה? תראה לי אותן.

יצחק רוטנברג:

יש לנו פה, פה, ופה, אלה מרפסות מקוריות, בהן לא נגענו. אלה, שתי אלה ... ואז יש מרפסת כאן ומרפסת כאן.

אורית לנדסברג:

ומה בולט מעל הבניין לשימור? הם בולטים מעל הבניין לשימור?

יצחק רוטנברג:

המרפסות בולטות, אך ורק הן בולטות. אין בינוי, רק מרפסות. הבינוי הוא טיפה, כמה סנטימטרים פנימה בשביל להבליט בין החדש לישן. הרי יש הבדל, באבנים, יש לנו פרט ניתוק בין החדש לישן,

אורית לנדסברג:

ראיתי. וכמה המרפסות למעלה בולטות מעל הבניין לשימור? באיזה עומק הן?

יצחק רוטנברג:

... מטר וחצי.

אורית לנדסברג:

מטר וחצי?

יצחק רוטנברג:

כן, וזה בעצם הדיון שיש ... בתכנון, אם אנחנו נקבל את זה או לא נקבל את זה. ושרון, בכובע הישן של אחראית על תמ"א 38 תבין מה הוויכוח. ... בעצם זה קו בניין, קו הבניין החיצוני זה הקו של התמ"א, של מתאר 62.

שרון דינור:

רגע, אתם עשיתם כבר את האיחוד חלקות?

יצחק רוטנברג:

זה הליך מקביל. זה בעצם, זה קו הבניין של תכנית המתאר, והצוות של התכנון טוענים, ברגע שאתה בונה לפי תמ"א אנחנו לא רוצים שתצא מקו בניין של תמ"א. אז אני אומר להם, חבר'ה, זה נכון, אבל קו הבניין של תמ"א זה רק מוסיף לי זכויות, לא לוקחת ממני זכויות. כלומר, אם תכנית המתאר מאפשרת לי לעשות מרפסות מעבר לקו בניין קדמי, צידי או אחורי, תמ"א 38 לא יכול למנוע ממני את הזכות הבסיסית של תכנית המתאר. היא רק, איך כתוב? במקרה שאתה לא יכול לנצל את הזכויות אתה זכאי לקבל חריגה. אני נמצא פה בצמצום.

שרון דינור:

אני, זה לא מולי כאילו הדבר הזה, אנחנו פשוט אישרנו את ההעסקה,

יצחק רוטנברג:

כן.

שרון דינור:

נתנו הוראות לגבי ...

יצחק רוטנברג:

כן, כן, לכן, זה בעצם נושא שיישאר ... , זה לא דבר שסוכם עדיין סופית מה נקבל פה. זה בעצם חלק מהוויכוח שיש לנו איתם עכשיו.

שרון דינור:

זהו?

יצחק רוטנברג:

זה הוויכוח היחיד.

שרון דינור:

קראת את ההמלצה שלנו, יש לך איזה הערה עליה?

יצחק רוטנברג:

קראתי, לא ראיתי משהו פה שאמור להפריע לי.

שרון דינור:

אני רציתי לשאול איזה משהו ששמתי לב שלא הופיע פה. אם זה, ראיתי שיש מקומות שבהם יש רצפות מצוירות. אתה תוכל לשלב אותם באזורים ה-, במסגרת ההעסקה ולשלב אותם בלובאים, בזה?

יצחק רוטנברג:

אם משה שפירא ייתן לי, הוא יועץ השימור, ייתן לי,

שרון דינור:

נכתוב לבחון את זה, בסדר?

יצחק רוטנברג:

ייתן לי מפרט איך לעשות את זה וזה יהיה בר ביצוע,

שרון דינור:

בסדר, אני כותבת לבחון.

יוחנן וייצמן:

לבחון.

יצחק רוטנברג:

אין לי התנגדות. כלומר,

שרון דינור:

בסדר, אין התנגדות.

יצחק רוטנברג:

זה לא, כמובן, אם זה,

שרון דינור:

פשוט שמתי לב שזה כנראה נשמט.

יצחק רוטנברג:

אם זה נשמר טוב והם ריצופים ברמה טובה,

שרון דינור:

בסדר, אוקיי, בסדר.

יצחק רוטנברג:

שניתן לעבוד איתם,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה הרמה של הריצופים שמה.

יצחק רוטנברג:

אני ביקרתי שם ב-2017. מאז המבנה היה מושכר לבחורי ישיבות ולכל מיני אנשים מעניינים. אין לי מושג אם התקרה נשארה ואם הרצפה נשארה. אין לי מושג.

אורית לנדסברג:

הבניין נשאר?

יצחק רוטנברג:

לא בטוח. במדידה זה עדיין מופיע.

(צוחקים)

דני ליבמן:

אפשר לראות ב-GIS.

יוחנן וייצמן:

... שלמדתי בבניין ממול כמה שנים טובות ולא ידעתי שיש את הבניין הזה.

יצחק רוטנברג:

בגלל העצים.

יוחנן וייצמן:

בגלל העצים.

אורית לנדסברג:

העצים.

איציק שוויקי:

גרת ממול ולא ידעת?

איציק שוויקי:

למדתי.

איציק שוויקי:

למדתי?

שרון דינור:

בבניין העגול?

יוחנן וייצמן:

בבניין העגול שהיה לנו,

שרון דינור:

אתה למדת בעגול?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

מה, לא ראיתי, ...

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

מה איתו, הוא כבר ... ?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אפשר ללכת לראות איך יצא? כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא. ... יאללה, סיימנו?

איציק שוויקי:

כן, סיימנו.

דוברת:

איזה עמידה בזמנים.

יוחנן וייצמן:

... ההמלצה מקובלת, אנחנו נוסיף סעיף לבחון שילוב, או שיש לך הערות?

איציק שוויקי:

אין לו הערות.

יצחק רוטנברג:

אין לי הערות מיוחדות. הנושא של, יש ... שהם לא נכונים. יש לסמן תוספות/ סגירות לא מאושרות לפירוק, אז זה לא שלי בכלל.

יוחנן וייצמן:

ברור, אתה הורס את הבניין, כן.

יצחק רוטנברג:

כן, אני הורס את כל הבניין, אז מה זה משנה?

דוברת:

זה שלך?

יצחק רוטנברג:

אה, זה לא שלי בכלל.

יוחנן וייצמן:

14.

יצחק רוטנברג:

14. עוד פעם.

אורית לנדסברג:

עכשיו שאישרנו, אתה יכול לעשות את התלת ממד?

יצחק רוטנברג:

אני אחכה שהם יסיימו,

אורית לנדסברג:

אני מתה לראות, זה פשוט ...

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

בואי, תצלמי את זה, תעלי את הצילום לציאט עכשיו, במידי הוא עושה לך.

יערה שאלתיאל:

כן, את נותנת לו תכניות ו... זה?

שרון דינור:

לא, אני לא, אבל עודד, בעלי, הוא עובד במשרד אדריכלים ואני יודעת שהם מזינים את התכניות ואת החתכים,

יצחק רוטנברג:

זה מדהים.

שרון דינור:

וזה מייצר להם את התלת.

יערה שאלתיאל:

... עושה להם תלת ממד?

יצחק רוטנברג:

אתמול היה לנו פגישה אצלי במשרד על פרויקט גדול,

שרון דינור:

משהו שפעם היית לוקחת, כמה עולה הדמיה? היית הולך למישהו בחוץ, היה עולה לך זה, עכשיו במשרד.

יצחק רוטנברג:

אני אראה לך דוגמה של משך עשר דקות שעושים.

יערה שאלתיאל:

אז הנה, לא יכולת ל-,

יצחק רוטנברג:

כי זה פייק. מי שביקש פייק,

שרון דינור:

אבל את אדריכלית, ...

יצחק רוטנברג:

אני לא, זה לא אותו דבר. מה עשינו פה,

שרון דינור:

זה לא אותו דבר, את צריכה עם הכביסה, עם הצנרת, עם המזגנים בחוץ.

יצחק רוטנברג:

אני לא עושה,

שרון דינור:

תדגישי את הדברים האלה.

יערה שאלתיאל:

בדיוק.

יצחק רוטנברג:

זה לא רק זה, אני ביקשתי ממנו שיוצאי לי רק"ל, הוא הביא לי את הרכבת בצורה הפוכה. אוקיי?

שרון דינור:

מה זה בצורה הפוכה? נגד כיוון התנועה או הפוכה עם ה-,

יצחק רוטנברג:

לא, הפוכה, עם הגלגלים למעלה.

שרון דינור:

אה.

יצחק רוטנברג:

יש דברים,

יוחנן וייצמן:

במקום החשמל.

יצחק רוטנברג:

כן.

שרון דינור:

זה רכבל.

יצחק רוטנברג:

ופעם שניה הוא הביא לי את זה בצד של הבניין במקום בציר הרק"ל,

שרון דינור:

אתה יכול להביא לי את העכבר? תודה רבה. אוקיי, אני רק רוצה לחזור כדי ל-,

יוחנן וייצמן:

רק רצינו להוסיף את הסעיף של ייבחן.

שרון דינור:

כן, כן, הנה זה.

יוחנן וייצמן:

התכנית, אנחנו נשארנו באיחוד וחלוקה אז.

דני ליבמן:

כן. לא, אני פשוט לא ידעתי אם, שעושים את זה. שעשו את זה.

(מדברים ביחד)

יצחק רוטנברג:

את רואה? זה עשר דקות עבודה ...

שרון דינור:

זה נורא. זה נראה נורא פשוט.

יוחנן וייצמן:

תרשמי את זה בתיאום אדריכל השימור,

יערה שאלתיאל:

אבל האמת היא,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

תזרקי את זה על שפירא.

יערה שאלתיאל:

שאחרי X זמן כבר מתחילים לזהות מה זה מה. כאילו, רואים שזה AI.

יצחק רוטנברג:

... את זה.

יערה שאלתיאל:

כן.

יצחק רוטנברג:

יש עוד משהו?

איציק שוויקי:

לא. סע לשלום.

שרון דינור:

אתה רוצה להישאר איתנו לדיונים הבאים?

יצחק רוטנברג:

אני מתחיל חזרה את הלימודים ברבע לאחת.

שרון דינור:

יאללה.

איציק שוויקי:

סע לשלום.

שרון דינור:

אני סוגרת פה. אוי, נו, סגרתי לך.

מורן בן זיו:

די, נו.

שרון דינור:

אבל עשיתי שמירה.

מורן בן זיו:

טוב, גם מה שינינו היום.

יצחק רוטנברג:

מקור חיים, מי אחראי לזה בצוות שלכם?

מורן בן זיו:

מקור חיים?

שרון דינור:

גם צחור.

מורן בן זיו:

צחור?

איציק שוויקי:

צחור, צחור. רשום לך בזה. רשום לך פה.

שרון דינור:

אבל אתה יודע, אתה נכנס ל-,

איציק שוויקי:

אתה רואה שרשום?

מורן בן זיו:

יש לנו באתר שלנו מי אחראי על כל,

יצחק רוטנברג:

כן, ראיתי ... היה כתוב ... מקור חיים, מקור ברוך.

שרון דינור:

מקור חיים שאלת או מקור ברוך?

יצחק רוטנברג:

כן. מקור חיים.

מורן בן זיו:

מקור חיים.

שרון דינור:

מקור חיים זו חיה. אבל אם אתה נכנס לאתר של המחלקה,

יצחק רוטנברג:

כן, ראיתי שיש קישור ל... ,

שרון דינור:

יש GIS שאומר לך בדיוק במפה מי וטלפון ומייל.

יצחק רוטנברג:

תודה, תודה.

שרון דינור:

כדאי לך למהר כי היא יוצאת לירח דבש עוד שבוע.

איציק שוויקי:

מה יש?

שרון דינור:

אני אמרתי, אם יש לך שאלות לחיה תעשה את זה השבוע, כי אחר כך היא 40 יום לא נמצאת.

יצחק רוטנברג:

ירח דבש של 40 יום?

שרון דינור:

כן, נכון? זה יותר מירח.

מורו בן זיו:

כן. כן.

יצחק רוטנברג:

ירח זה 30.

שרון דינור:

אמרתי לה, אם הם רוצים ...

איציק שוויקי:

היא נוסעת לחו"ל בטח, לא?

יצחק רוטנברג:

ירח זה 29.5.

שרון דינור:

יאללה, ביי.

איציק שוויקי:

ירח דבש זה חודש, ירח.

יצחק רוטנברג:

ירח זה 29.5, זה ירח.

שרון דינור:

טוב. רגע,

איציק שוויקי:

ירח זה חודש, ירח זה חודש.

שרון דינור:

אוקיי, התכנית הבאה שלנו היא תכנית ברחוב יהודה, תמ"א 38. עכשיו, יש פה משהו, גם המינהל הקהילתי פה ביקש להצטרף לדיון. אני אראה לכם במה הדברים אמורים. יש לנו פה, אולי אני אתחיל דווקא מ-, רגע. אני אתחיל מה-GIS. אתם מכירים את שצ"פ יהודה?

אורית לנדסברג:

כן.

שרון דינור:

אוקיי, אז שצ"פ יהודה יש לידו בניין קטן, הבניין הזה, שכתוב עליו 30. סליחה רגע.

איציק שוויקי:

הוא בית לשימור.

שרון דינור:

הוא בניין שהוא מבנה לשימור, כאילו, בנקודה ירוקה. הוא בניין שהוא נמצא מתחת למפלס הרחוב. אוקיי? עכשיו, זה, לא תמיד קולטים את זה אז אני אראה לכם את זה. זאת אומרת שמי שבשצ"פ, שגם השצ"פ עצמו נמצא מתחת למפלס הרחוב, כן רואה את הבניין. אבל מי שהולך ברחוב רואה את הגג של הבניין כי הוא נמוך. עכשיו, הבניין עצמו הוא בניין היסטורי. כתוב בשנות ה-30, חד קומתי, טובזה וכו'. עכשיו, היה לנו המון דיונים פה כי אין,

איציק שוויקי:

הוא לא איכותי אבל.

שרון דינור:

הוא לא מה- first ... , זה לגמרי.

איציק שוויקי:

הוא לא מהבתים של בקעה.

שרון דינור:

הנה, אז אני רק רציתי, זה השצ"פ יהודה. שניונת. איפה הוא אמר לי שיש את האיקס הזה שאז אני לא צריכה על זה עוד פעם?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

שרון דינור:

.Do not show this again

דני ליבמן:

.Do not show this again

שרון דינור:

הנה, אני מנסה, אבל הוא לא לחיץ. נחזור רגע לצילום לוויין.

איציק שוויקי:

זה הגן שעם ה-,

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

עם המבנה ה-,

שרון דינור:

ניסן, צריף ניסן.

איציק שוויקי:

המבנה ה-, כן.

דני ליבמן:

צריף ניסן.

איציק שוויקי:

צריף ניסן. כן. מישהו רצה להשתלט על השטח הזה.

שרון דינור:

הנה, אוקיי. אז אנחנו רואים את המבנה פה, רק רציתי שתראו את היחס שלו.

דני ליבמן:

... גם שלי.

איציק שוויקי:

מה?

דני ליבמן:

... גם שלי.

איציק שוויקי:

כן.

דני ליבמן:

אני נלחמתי על זה.

איציק שוויקי:

הוא ניסה לגנוב את השטח.

דני ליבמן:

ומי הצליח למנוע את זה?

איציק שוויקי:

אתה.

דני ליבמן:

עבדך הנאמן.

איציק שוויקי:

אני זוכר.

שרון דינור:

מי ניסה לגנוב איזה שטח?

איציק שוויקי:

השטח, הוא רצה לבנות שם, זה לא שטח שלו, הוא ניסה לבנות.

דני ליבמן:

מישהו שהפקיעו לו את זה רצה, נלחם על ההפקעה הזאת 40 שנה.

יערה שאלתיאל:

והוא החליט לבנות שם בית?

דני ליבמן:

... לבנות שם בית.

אורית לנדסברג:

על שטח ... אני זוכרת, זה היה, זה התחיל מלפני המון שנים.

דני ליבמן:

אז זה הגיע אליי בסוף, זה הגיע אליי לפני 10 שנים,

אורית לנדסברג:

אוקיי.

דני ליבמן:

ואני נלחמתי על זה בעשר שנים האחרונות, ו-,

איציק שוויקי:

זהו, נגמר.

אורית לנדסברג:

זה התחיל איתו,

דני ליבמן:

זה היה בערכאות בשלוש וועדות, יש לי ארגז,

אורית לנדסברג:

זה התחיל איתו בתב"ע שעשינו על,

דני ליבמן:

נכון.

אורית לנדסברג:

בקעה.

דני ליבמן:

וככה הוא הגיע לגיל 85.

שרון דינור:

עד שהקובץ אוטוקאד נפתח אז בואו נסתכל רגע רק על הבניין,

אורית לנדסברג:

אני הכנתי את ההתנגדויות, את התשובה להתנגדויות.

שרון דינור:

יש לו, הוא בניין עם פתחים מאד פשוטים, אוקיי? כאילו, יש לו, אין לו איזה עיטורים מיוחדים. בניין של טובה, יש לו תדפיסי זה. הוא סוג של גן עדן כי הוא, דווקא בגלל שהוא נסתר. יחידה אחת לדעתי, הנה, אתם רואים את החצר איזה יפה היא. שקט ו-,

אורית לנדסברג:

זה שתי יחידות, אם אני זוכרת.

שרון דינור:

שתי יחידות? אז אני לא יודעת, כתוב,

אורית לנדסברג:

כן, שתי יחידות.

שרון דינור:

שתי יחידות.

אורית לנדסברג:

בחלק העליון זה,

שרון דינור:

נכון, נכון, שתי יחידות. יש לו כל מיני סגירות שברבות השנים, אתם רואים, גם הסגירה הזאתי היא לא מקורית. היה לנו התלבטות, אני כבר אומרת לכם, לאורך התיאומים פה, אם בכלל צריך להעלות את ה-, אם עושים לו, לעשות לו פירוק והרכבה בכלל ולהעלות את הקומה ההיסטורית מעל הרחוב כדי שיראו אותה בכלל. בסופו של דבר הוחלט להשאיר אותה במיקום שלה, ולשמור עליה. רגע.

איציק שוויקי:

אבל אף אחד לא יראה אותה בכל מקרה.

שרון דינור:

נכון. אף אחד לא יראה אותה חוץ ממני שהולך אולי לשצ"פ, אבל בטח ישימו שם גדר. יש לנו עוד התלבטות לגבי החניה פה, אוקיי? כי החניה היא מייצרת מין גשר כזה שהוא מאד מוזר בין הרחוב, עד ל-, עם מילוי אדמה כזה, משהו מאד מוזר שסוגר את הרחוב. אז,

איציק שוויקי:

הם עושים כבש.

שרון דינור:

מה זה? מין משהו כזה, כן, כבש אבל כמו, ממש, אתה צודק, כאילו, כבש, מלא ב-, הנה, רואים את זה פה.

איציק שוויקי:

זה כבש.

שרון דינור:

מלא באדמה מתחת ואז, בקיצור, מוזר. הנה, רואים את זה אולי גם פה. אתם רואים, ואז יש את החזית הזאתי, וההערות שלנו הם סך הכל כמה נושאים לגבי שינויי הפתחים,

אורית לנדסברג:

ומה זה הבור הזה בחזית? יש שם איזה בור, לחזית לרחוב יהודה.

שרון דינור:

אז זה מה שאמרתי, שיש פער טופוגרפי.

אורית לנדסברג:

אה, אוקיי.

איציק שוויקי:

הבית נמוך. הרחוב גבוה, הבית נמוך.

אורית לנדסברג:

אוקיי. אבל הם עושים עוד,

איציק שוויקי:

אם את הולכת ברחוב את לא רואה את הבית.

שרון דינור:

הנה.

אורית לנדסברג:

הם עושים עוד בור.

שרון דינור:

לא, הנה, זה הרחוב, נכון? ואז הבית הוא נשאר במפלס המקורי שלו, וכאן יש חור, כאילו, זה חור ש-
, כאילו, הפער הזה הוא קיים. כאן הם עושים את הכבש הזה ש-,

אורית לנדסברג:

הבנתי, זה נהיה חור שהוא יותר מודגש בגלל העלייה הזאת שהם עושים.

שרון דינור:

כן, אנחנו חשבנו,

אורית לנדסברג:

אוקיי.

שרון דינור:

התכנית מציעה שתי חניות, ומילוי שמסתיר את החזית הראשית. אז חשבנו, אולי כאילו, 250 מטר
מציר רק"ל, אולי שווה כבר לתת פטור פה. לשיקול הוועדה. כי אתם רואים, הם ממלאים גם את כל
זה.

אורית לנדסברג:

כן,

שרון דינור:

אז מה, אז כל זה זה,

אורית לנדסברג:

בגלל זה, אוקיי.

שרון דינור:

עכשיו, זה אתר לשימור. כאילו, זה חזית לשימור. אז למה כל המילוי אדמה הזה, כי זה שטח המתנה.
אז כאילו זה נהיה מסורבל, כל הדבר הזה.

איציק שוויקי:

בקיצור, חצי בית קבור.

שרון דינור:

ממש, ממש כאילו.

איציק שוויקי:

אז מה עשינו בזה?

שרון דינור:

אז אנחנו ביקשנו לבטל את זה.

איציק שוויקי:

או שבכלל לוותר על הבית הזה.

שרון דינור:

בוא נשמע אותם.

איציק שוויקי:

או לוותר על הבית, כי הבית לדעתי הוא לא שווה לשימור למרות שהוא מנדטורי. הוא לא,

יערה שאלתיאל:

מה זה אומר מבחינתם, כל הנושא של הביסוס? איפה הם שמים את הביסוס, בתוכו?

איציק שוויקי:

מאחר והם רוצים לכסות חצי בניין לשימור, אז בשביל מה לשמר אותו? לא צריך לשמר אותו.

דני ליבמן:

זה לא בתמ"א.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אם הבניין הוא לשימור או שהבניין לא לשימור.

איציק שוויקי:

הוא בניין לשימור אבל הוא לא,

מורן בן זיו:

רק תגידו את השמות שלכם.

יוחנן וייצמן:

לא, לשימור, איד הוא לשימור.

שרון דינור:

אני אגיד לכם.

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הוא לשימור בתכנית האב.

איציק שוויקי:

הוא בתכנית האב, אתה מבין? משה שפירא עבר על הבתים.

מורן בן זיו:

איד?

מור גלר:

מור גלר.

דוברת:

... בתב"ע הוא לא לשימור.

איציק שוויקי:

הבתים שהיו צריכים להיות לשימור הוא לא הכניס, בתים שהיו צריכים לשימור הוא לא הכניס, ובתים שלא צריכים אותם לשימור הוא הכניס.

אורית לנדסברג:

רגע, אבל חכה רגע.

איציק שוויקי:

בסדר, אני לא, אני אומר מה שאני אומר.

אורית לנדסברג:

יש כאן אנשים שבאו להציג,

איציק שוויקי:

הם באו, זה לא קשור לדיון שלנו.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתכם.

מרים שטאובר:

מי שולט במצגת?

מורן בן זיו:

את.

שרון דינור:

את.

יערה שאלתיאל:

זה פשוט.

איציק שוויקי:

תציגו את עצמכם, תציגו את עצמכם.

מרים שטאובר:

אני מרים שטאובר.

דובר:

איך?

מרים שטאובר:

מרים שטאובר, הגשתי את ה ...

איציק שוויקי:

את אדריכלית?

מרים שטאובר:

אני לא אדריכלית, אני הנדסאית אדריכלות, יש לנו אדריכלים שמלווים את התכנית.

איציק שוויקי:

מי האדריכל שמלווה את התכנית?

מרים שטאובר:

... נפתלי פלינק, ואם אתם מכירים,

איציק שוויקי:

למה הוא לא בא לפה?

מרים שטאובר:

שלמה סלומון, משה סלומון.

חיים כהן:

הם לא באים, מה אתה עכשיו?

מרים שטאובר:

לא, יש אדריכלים שלא אוהבים להיות במקומות האלה.

חיים כהן:

מה אתה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

שולחים מישהו מהמשרד להציג, מה הבעיה?

מרים שטאובר:

זה לא נעים להם.

איציק שוויקי:

למה לא נעים להם?

מרים שטאובר:

אני לא יודעת אם אתה מכיר, אבל הוא בונה חצי מהעיר, והוא לא אוהב, הוא אוהב להיות מאחורי הקלעים. הוא רוצה לשבת במשרד ולתכנן, הוא לא רוצה לדבר.

איציק שוויקי:

אוקיי.

יערה שאלתיאל:

מי, ... על נפתלי?

מרים שטאובר:

גם, וגם משה סלומון. לא משנה.

איציק שוויקי:

אוקיי, קדימה.

מרים שטאובר:

אז זה רחוב יהודה,

אורית לנדסברג:

רגע, והגברת השנייה?

מור גלר:

אני מור גלר, מתכננת הבית של המינהל הקהילתי, של בקעה.

אורית לנדסברג:

אוקיי, שאת באת להגיב ... צריך לשים לב.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

את חדשה? אני לא מכירה אותך.

מור גלר:

נפגשנו, בערך שנה וחצי.

שרון דינור:

אה, וואי, הרבה זמן. סליחה, אני מתנצלת.

מור גלר:

הכל בסדר. אני מניחה שאת פוגשת הרבה.

אורית לנדסברג:

יש כאן מינהלת שרוצה משהו, למה לבוא מאחורי הזה? ...

איציק שוויקי:

לא, לא ... משהו אחר.

אורית לנדסברג:

אה.

איציק שוויקי:

אני עוד מעט הולך גם.

מרים שטאובר:

טוב, אז זה בית קטן. אני הבנתי שהערך השימורי שלו לא גבוה. זה לא כל כך נצפה מהרחוב, היום מי שעובר שם רואה בעיקר גדר. בוא נראה אם רואים את הערך השימורי. יש גדר שקיבלה היתר בנייה. היא לא מופיעה פה. יש גדר בגובה 1.30 מטר,

יערה שאלתיאל:

תראי בחתך.

מרים שטאובר :

נכון, היה חתך. תודה. זה רחוב יהודה, יש גדר שקיבלה לפני לא יודעת כמה זמן, גדר אבן ממש גבוהה, ומי שהולך ברחוב לא יודע מה הולך במגרש פה היום. זה מבחינת מה שקורה ברחוב. זהו, הבית עצמו מחולק לשתי יחידות דיור, אחת קדמית ואחת אחורית. ואני לא יודעת כאילו מה הסיפור של הבית, מתי הוא נבנה, אין תאריך מדויק.

שרון דינור :

יש לך תיק תיעוד שאת הכנת.

מרים שטאובר :

יש תיק תיעוד, אבל, לא,

שרון דינור :

לא את אישית, אבל אתם המגישים.

מרים שטאובר :

של מרקוס שאמר שיגיע, לא נמצא פה,

שרון דינור :

אבל לא קראת את התיק תיעוד?

מרים שטאובר :

לא, אבל גם בתיק תיעוד אין מועד מדויק, זה מה שהתכוונתי להגיד.

שרון דינור :

לא, אבל יש לו,

מרים שטאובר :

אין, אין, אין,

שרון דינור :

יש מועד משוער. לא צריך שעת המוות ושעת הלידה.

(צוחקים)

שרון דינור:

שעת המוות תיקבע פה בוועדה, אבל כאילו,

דוברת:

אנחנו לא הורגים.

דוברת:

בקרוב.

מרים שטאובר:

אני מתכוונת להגיד שלא ידוע לי על איזה דמות מפורסמת או משהו משמעותי על הבית, כי אין מספיק תיעוד. זה תמונות של הבית, זה בעצם החזית לכיוון רחוב יהודה שיש לנו הפקעה מהרחוב עד החזית הזאת, אז לקחנו בחשבון לפי הנחיה גם של תכנון עיר שזה בעצם שטח שיכולים מחר מחרתיים לבוא להגיד לנו תמלאו את זה אדמה וזה הולך להיות לשירות הציבור כחלק מדרך רחוב. אז כל הגינה הזאת מבחינתנו אין מה לשמר בה והיא לא רלוונטית, כאילו, היא מין משהו זמני עד שהפקעה תמומש. זה איזושהי חזית צד, זה פתח שכנראה היה גראז' או משהו, וזאת החזית האחורית.

דני ליבמן:

אבל את ההרחבה של רחוב יהודה ביטלו.

מרים שטאובר:

אין לנו תב"ע חדשה מאז.

דני ליבמן:

לא תהיה שמה הפקעה, ביטלו את ההרחבה של כל הרחוב.

מרים שטאובר:

אני מאד אשמח. אז אפשר לדון מה אנחנו רוצים,

דני ליבמן:

לא נראה לי שזה,

מרים שטאובר:

אין לי בעיה. כרגע זה היה ההתייחסות של שלום כהן שעזב. זה ציור הפתח, הפתחים המקוריים, מרפסת אבן שנסגרה במהלך השנים. זהו. ויש קשתות מעל הפתחים. בחלקה מבנה חד קומתי קיים

ללא גג רעפים במפלס הנמוך ממפלס הרחוב ולא נצפה ... בשטח ממוצע של כ-80 מטר, ולהן חצרות היקפיות. מועד הקמת המבנה, כמו שאמרת, המבנה אינו מסומן בתב"ע כמבנה לשימור אך מופיע בכרטסת השימור ובתכנית האב. התכנית מציעה הריסת מבנה והקמת מבנה חדש.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אושר ברשימת שימור גם, לא?

מרים שטאובר:

נכון, אבל הוא לא בתב"ע. במדיניות,

יוחנן וייצמן:

הוא לא תב"ע. כן.

מרים שטאובר:

הוא ברשימת שימור, כן. מוצעות סך הכל ארבע יחידות דיור בשלוש וחצי קומות מעל מפלס הקרקע ומעל מפלס הרחוב בהתאמה לסביבה. מתחת הכניסה הקובעת מוצעת קומת מגורים תואמת לקומה הקיימת תוך שמירה על פרטים היסטוריים לעיל. מספר קומות בהתאם למספר המאושר בתכנית 3770 כלפי הרחוב, וגג רעפים למגורים מחליפה חצי קומה בנסיגה לחזית הרחוב. הושקעה חשיבה רבה בתכנון ועיצוב המבנה, המבנה בהתאמה לקיים בשטח ולסביבה. ועוד לא סיימנו לחשוב, זה עוד בהמשך חשיבה ואנחנו גם ... לחשוב. כאן יש סימון של החזיתות בעצם ששימרנו, שזה החזית האחורית והחזית הצידית כלפי הפארק.

אורית לנדסברג:

את יכולה להראות עוד פעם בבקשה?

מרים שטאובר:

יש דרך לעשות ZOOM?

אורית לנדסברג:

מה שהיה עם הסגולים. כן. זה.

מרים שטאובר:

לא, סליחה, אני מנסה לקרב שראו את זה בגדול יותר.

אורית לנדסברג:

לא, לא, זה בסדר ככה.

יערה שאלתיאל:

זה בתוך תצוגה אז,

מרים שטאובר:

אז אי אפשר לעשות ZOOM?

יערה שאלתיאל:

לא משנה, מספיק טוב.

מרים שטאובר:

כן.

יערה שאלתיאל:

ברור למדי.

אורית לנדסברג:

שרון, מה זה הסיפור הזה עם המרפסות שעוטפות בניינים? זה ארכיטקטורה חדשה.

יוחנן וייצמן:

זה הדרישות לסוכות, אין מה לעשות.

אורית לנדסברג:

עדיין, אפשר לעשות את זה אחרת.

שרון דינור:

יש לו מספיק, יש לו סוכה פה.

מרים שטאובר:

לא, אין פה, אין פה כל כך,

שרון דינור:

תראי רגע, אני אגיד משהו. אני לא חושבת שצריך קטגורית להתנגד למרפסות שעוטפות פינה, כי נגיד זה מאד אופייני ברחביה ובסגנון הבינלאומי וכו'.

אורית לנדסברג:

אבל לא כאלה.

שרון דינור:

אז כאילו כאן זה נהיה, עכשיו זה נהיה ...

מרים שטאובר:

זה עניין עיצובי, זה עניין של טעם. אם את,

אורית לנדסברג:

לא, לא, לא, זה שפה. ...

שרון דינור:

כן, זה דווקא לא ...

יוחנן וייצמן:

שוויקי שואל, האדריכלית דינור,

שרון דינור:

כן?

יוחנן וייצמן:

למה שלא ניקח את הבניין כולו, נרים את קומת השימור דווקא למפלס העליון,

שרון דינור:

כן, זה משהו ששקלנו,

מרים שטאובר:

נכון, חשבנו,

שרון דינור:

אני לא זוכרת,

איציק שוויקי:

ואז החניות שלהם ירדו למטה בלי כבש ובלי כלום.

שרון דינור:

החניות שלהם ירדו למטה? בואו, תגידו, למה פסלנו?

איציק שוויקי:

לא, כי,

שרון דינור:

אני לא זוכרת, היה, היה, היה חלופות,

(מדברים ביחד)

מרים שטאובר:

לא, זה היה חלופה, בהחלט זה היה חלופה,

איציק שוויקי:

לא, גם אין צורך לשמר את זה.

מרים שטאובר:

ולא היו מעוניינים בזה בגלל שהיא אמרה ... ,

איציק שוויקי:

הבית הזה לא שווה שימור.

מרים שטאובר:

שזה לא שימור.

יוחנן וייצמן:

מי לא היה מעוניין בזה?

מרים שטאובר:

מחלקת שימור,

שרון דינור:

אני לא זוכרת למה,

יערה שאלתיאל:

תשמרו על המקצב של הפתחים, ולדעתי,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נמליץ לכם על כזה תכנית,

מרים שטאובר:

כאילו, אבל מה, מה,

יוחנן וייצמן:

אתם ... ?

מרים שטאובר:

אין לי בעיה, מה,

שרון דינור:

אני חושבת, אני אגיד לכם את האמת, אני חושבת שאדריכלית, כאילו, עזבו רגע את החניה, בסדר?
אתם לא באתם,

איציק שוויקי:

על הכביש ...

שרון דינור:

הוועדה לענייני חניה פה.

יוחנן וייצמן:

לא, אמרנו על הנצפות לכביש.

שרון דינור:

אבל לא, רק, אני אומרת,

איציק שוויקי:

הכביש, הכביש.

שרון דינור:

כן, אבל יש, הבניין הזה הוא לא באמת כזה מונומנטלי שצריך להרים אותו לכביש. לדעתי השאלה
היותר הגיונית,

מרים שטאובר:

לא נשאר מה לשמר.

שרון דינור:

אפשר בבקשה? תודה. או שהורסים אותו, באמת, כי הוא קומה אחת וזה ומפסיקים להתאמץ על הדבר הזה, או שאם שומרים אותו אז שומרים אותו במקור, הוא ליד שצ"פ, כן? זה לא שהוא, כאילו, הוא במפלס של השצ"פ, זה לא שהוא רק באקווריום מתחת, בתת הקרקע. כאילו להתחיל לשחק איתו ולעשות כזה מאמץ בשביל ... זה כאילו,

איציק שוויקי:

אני הייתי מרים אותו לגמרי לקו הכביש, והחזית של הכניסה הייתה על קו הכביש,

יוחנן וייצמן:

אתה מתכוון מרים לא כמו חפץ חיים. פירוק והרכבה.

יערה שאלתיאל:

אבל למה?

איציק שוויקי:

עזוב את הפירוק והרכבה,

יערה שאלתיאל:

למה?

שרון דינור:

כן, אבל הוא כבר,

איציק שוויקי:

אין לי בעיה,

יערה שאלתיאל:

למה אתה צריך את זה בחזית?

איציק שוויקי:

אני לא חושב שהבית לשימור, עזוב אותו.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

אני לא חושב שהבית הזה,

שרון דינור:

אז למה צריך, אז אפשר להחליט ש-

מרים שטאובר:

אנחנו יכולים גם פשוט לשים אבנים,

איציק שוויקי:

גם החניון שיוּרד בכבש זה לא יפה בכלל, והבית צריך להיות פה נוכח לכביש, ושאני הולך במדרכה אני רואה את הכביש.

שרון דינור:

אני פשוט, אני אגיד לך משהו, איציק. אולי זה לדיון הפנימי. אבל אני חושבת שאם יש כבר הצעה שמשלבת את השימור, אז שוועדת שימור תגיד להרוס זה כאילו טיפה מוזר.

איציק שוויקי:

לא, זה,

שרון דינור:

על זה אין פה, על זה אין קונפליקט איתה.

איציק שוויקי:

לא, אז אני הייתי משלב,

יוחנן וייצמן:

הם גם לא ביקשו להרוס את זה,

שרון דינור:

נכון, אז אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

רק אני חושב באמת,

שרון דינור:

אז אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

מה ששוויקי שאל,

שרון דינור:

לדעתי, לדעתי להשאיר אותו במקום שלו זה כבר עדיף מאשר להתחיל להעלות אותו, כי הוא לא שווה את ההעלאה הזו.

איציק שוויקי:

לא להעלות, ...

מרים שטאובר:

אני יכולה להציע הצעה שלישית?

שרון דינור:

כי מבחינה, מה שהתחלתי להגיד מקודם, מבחינה אדריכלית יש היגיון שהעיבוד הגס יהיה בבסיס ביסוד של הבניין,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ומשמה הוא צומח. נכון, זה לא יהיה משהו שכל העולם רואה אותו, מצד שני זה לא רוקפלר.

איציק שוויקי:

כן, אבל אני,

שרון דינור:

אז כאילו זה יהיה משהו חמוד כזה,

איציק שוויקי:

אבל מה שקורה, בתכנית שאת מדברת יש פה כבש,

מרים שטאובר:

אפשר להציע משהו נוסף?

איציק שוויקי:

חצי הבניין ממולא אדמה, אז בשביל מה אני צריך אותו?

שרון דינור:

אז תטפל בכבש, אל תהרוג את החולה, כאילו, ...

איציק שוויקי:

לא, אז אני מציע משהו אחר, אני מציע אחר.

מרים שטאובר:

אני יכולה להציע,

איציק שוויקי:

אני אומר, אני אומר שאת הבית הזה בכלל, נגיד אני מפרק אותו, בסדר? נגיד מפרק ומשלב אותו בבניין החדש, בסדר? שזה לא שימור אבל זה שחזור, אבל אני הייתי בונה את הבית על הכביש ולא מתחת לאדמה,

שרון דינור:

אוקיי,

איציק שוויקי:

ואז הכביש,

שרון דינור:

בואו נעשה את הדין הזה אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אני פשוט חושבת כאילו,

מרים שטאובר:

שניה,

יערה שאלתיאל:

רגע, היא רצתה גם להגיד משהו.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה רציתי אותם בדיון הזה, אחרי ששוויקי העלה את זה חשבתי, בוא נראה מה הם מגיבים לנו.

מרים שטאובר:

אני רוצה להציע רעיון נוסף, שבמקום לפרק את הקיים, בוא נשמור את הקיים, פחות או יותר, אפשר אפילו לשפר בשימור ממה שהצענו, עוד קצת שימור, אם אנחנו חושבים שהחזית הראשית היא כן רלוונטית,

שרון דינור:

אוקיי, ו-?

מרים שטאובר:

ולחצית קומה נוספת שהיא בסגנון הרבה יותר שימורי, ואז שתי קומות שהן בסגנון הזה,

שרון דינור:

כאילו, את מדברת על העיצוב האדריכלי עכשיו? רק על העיצוב? שהוא באותו מסה.

מרים שטאובר:

כן, כי כשאנחנו מפרקים, כשאנחנו מפרקים ובונים מחדש, מה הרווחנו? הרווחנו עוד קומה שכלפי ה- , זה לא באמת שימור, אבל אפשר כאילו, כי כבר פירקנו.

שרון דינור:

תקשיבי,

מרים שטאובר:

... אותו סיפור,

שרון דינור:

אני חושבת שהבעיה המרכזית היא,

מרים שטאובר:

ואז הפרופורציות גם בין החדש לישן יהיו טובות יותר.

שרון דינור:

הבעיה המרכזית בעיניי עם הבית הזה זה בדיוק מה שאת מראה פה בהדמיה, שיש פה את הכבש הזה.
זה,

אורית לנדסברג:

בצד ימין.

שרון דינור:

זה קשה. זה משהו שהוא מוזר.

מרים שטאובר:

כן.

שרון דינור:

אז את זה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אז את זה שוויקי פותר לנו.

מרים שטאובר:

אני אגיד לכם, השיקול הוא פה ש-,

שרון דינור:

...

יוחנן וייצמן:

פותר את זה,

מרים שטאובר :

יש לי המון כבוד לשימור,

שרון דינור :

כן?

מרים שטאובר :

אבל נגישות קודמת בסדר עדיפויות, ואין לי פתרון יותר טוב,

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי :

דרך אגב, רק דרך אגב, השימור גובר על,

שרון דינור :

החוק לא אומר את זה.

מרים שטאובר :

אני יודעת שהחוק פוטר בית מנגישות,

איציק שוויקי :

השימור, השימור גובר על ה-,

מרים שטאובר :

אבל בסוף,

איציק שוויקי :

גובר על הנגישות.

מרים שטאובר :

כשאני רוצה להביא משהו לבניין אני רוצה שיהיה לו אפשרות לגשת, אני לא רוצה,

שרון דינור :

בסדר, אבל זה לא קשור, את יכולה לעשות נגישות לבניין ,

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

אבל אני הצעתי משהו ואת לא הבנת מה שאני הצעתי. אני שימור, איש שימור וחושב על שימור. אני לא חושב שהבית הזה הוא,

מרים שטאובר:

הוא מונומנט, כן.

איציק שוויקי:

הוא מונומנט, ואם את רוצה לשלב אז לשלב. אבל אני חשבתי על תכנון אחר לגמרי. אני תכננתי שהבית הזה יהיה על הרחוב, ולא מתחת.

מרים שטאובר:

בקו אפס?

איציק שוויקי:

בקו אפס, ואז,

מרים שטאובר:

בקו אפס כלפי הרחוב או בקו אפס מהרחוב?

איציק שוויקי:

כלפי הרחוב. הבית עומד על הרחוב, ואז הקומה התחתונה, המכוניות ייכנסו,

מרים שטאובר:

אתה רוצה למלא את, גם על זה היה דיבור.

איציק שוויקי:

נכון, כן, כן, ואז יש לד,

מרים שטאובר:

אבל מה, בסוף כלפי הרחוב אנחנו נעשה גדר, נכון? בכל מקרה, כי,

איציק שוויקי:

בסדר, לא, יכול להיות גם לא גדר.

מרים שטאובר :

זה לא בית שבנוי בקו אפס.

איציק שוויקי :

יכול להיות גם לא גדר.

מרים שטאובר :

לא, אבל זה לא בנוי בקו אפס.

איציק שוויקי :

יכול להיות גם גדר גינה, בסדר?

מרים שטאובר :

זה לא בנחלאות,

איציק שוויקי :

יכול להיות גינה.

מרים שטאובר :

אז כבר מה זה משנה? הלכתי, יש מלא רחובות, ברחל אמנו יש חצרות עמוקים במינוס 2, לא במינוס,

איציק שוויקי :

אז החניות ... אבל הבית יהיה על הכביש ולא הירידה הזאת,

מרים שטאובר :

אז הנה, אז החלק הזה,

איציק שוויקי :

ולא כבש,

יוחנן וייצמן :

איציק, דקה, בוא ניתן למינהל שניה, בוא נשמע מה הם רוצים.

מור גלר :

תודה. אז,

יוחנן וייצמן:

מינהל קהילתי.

מור גלר:

כן, מינהל קהילתי בקעה רבתי. השכונה מסכימה גם שזה לא מבנה שיש לו ערך שימורי גבוה במיוחד בפני עצמו, אבל הסיבה שאנחנו פה זה בגלל יותר הנושא של השימור המרקמי. זאת אומרת, תכנית האב של בקעה קובעת שבעצם השכונה היא בעלת מרקם לשימור, המבנה הזה עצמו כן בתכנית האב מוגדר מבנה לשימור בדרגה ב', שאסור להריסה. אבל שוב, כמו שאמרנו, בעינינו המבנה עצמו הוא לא האישיו אלא הנושא של השימור המרקמי. תכנית האב,

שרון דינור:

שלוש קומות וחצי כאילו.

מור גלר:

כן.

שרון דינור:

שלוש קומות ורביעית בנסיגה.

יוחנן וייצמן:

ומה מבוקש פה?

שרון דינור:

מה שאתה רואה.

מור גלר:

פה גם אחוזי הבנייה הם גבוהים בהרבה ממה שמותר, 120, והמבנה הזה הוא 235.

שרון דינור:

אבל יש לי שאלה. אנחנו, אני אגיד לך משהו, סליחה שקטעתי אותך,

חיים כהן:

בסדר, אבל אחוזי הבנייה, שרון, אחוזי הבנייה ...

שרון דינור:

אם, לא, לא, אני לא רוצה רק לדבר על אחוזי הבנייה, אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

נגיד שבסיטואציה נורמלית, כאילו, מה שבן אדם רואה זה מהרחוב. אני איתך, אוקיי? הבניין הזה הוא של שתי יחידות, לא צריך לחרוג. אוקיי? אבל בסיטואציה נורמלית יש פה קרקע, כמו כל החברים. אז הוא מציע כלפי הרחוב שלוש וחצי קומות, כאילו, זה הסיבה שאישרנו את זה, כי מבחינת המופע ש-,

חיים כהן:

נו, זה בסדר גמור,

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת, שהסתכלנו בדיוק על מה שאת אומרת. אחוזי בנייה את צודקת, יש פה חריגה באחוזי בנייה, אבל כאילו, אני אומרת, אולי, אני חושבת שכלפי מה ש-, יחסית לפרויקטים שרואים פה,

חיים כהן:

זה לא מפלצת,

שרון דינור:

בוא נגיד, שהוועדה רואה,

חיים כהן:

זה לא בולט,

שרון דינור:

זה לא,

חיים כהן:

זה בסדר, הכל בסדר. עכשיו, לגבי הנגישות,

מור גלר:

אני מסכימה איתך לגמרי ב... ,

חיים כהן:

אני חושב שבנגישות, אני חושב שבנושא של הנגישות, בוא, אני חושב שיש לנו מדיניות ברורה בנושא הזה, שנגישות עדיף על ה-, ...

שרון דינור:

אבל אולי אפשר לעשות פה נגישות שלא,

חיים כהן:

בבקשה,

שרון דינור:

לוקחת את כל ה-,

חיים כהן:

את, אם יש לך אלטרנטיבה אחרת, בבקשה.

שרון דינור:

אני חושבת שהכבש הזה הוא כבש, הוא כפול. כאילו, נגישות אפשר לייצר.

חיים כהן:

איך?

מרים שטאובר:

לא, הכבש הזה נראה ככה בגלל החניה. לא בגלל הנגישות. נגישות אני צריכה 1.30 מטר רוחב לגשר,

שרון דינור:

זה מה שאמרתי, זה אנחנו הצענו לשקול.

מרים שטאובר:

וכל השאר יכול להישאר,

איציק שוויקי:

לא רק זה, זה הפוך.

מרים שטאובר:

אבל זה עדיין לא ...

איציק שוויקי:

חיים, ...

מרים שטאובר:

... הוא רוצה, הוא היה רוצה שזה,

איציק שוויקי:

זה יורד, זה לא עולה,

מור גלר:

כמינהל אנחנו גם חושבים שאפשר, אפשר לוותר על זה.

מרים שטאובר:

אז לכן אמרתי לך, מבחינתי,

חיים כהן:

רגע, אז מה היית עושה?

מרים שטאובר:

... חניה,

חיים כהן:

שרון,

מרים שטאובר:

אבל אם זה לא נכון,

חיים כהן:

מה היית מציעה?

מרים שטאובר:

אז מבחינתנו אין ...

שרון דינור:

לא, אנחנו אמרנו כמה דברים. אחד זה אולי לשקול פטור מחניה בגלל שהוא מאד מאד קרוב לרכבת הקלה. אופציה שניה, אז אני חושבת שצריך, יש עוד פתרונות של חניה שאני לא יודעת אם נבדקו פה, כאילו, כל מיני מתקנים וזה, כאילו,

מרים שטאובר :

זה רק,

שרון דינור :

אתם מבינים שלקחת את החצי של הבניין ולשים את הזה זה,

חיים כהן :

כמה חניות מדובר פה?

איציק שוויקי :

שתיים.

חיים כהן :

שתי חניות?

שרון דינור :

לא,

מרים שטאובר :

שתיים או ארבע, כי,

יוחנן וייצמן :

השאלה אם לשימור או לא שימור.

מרים שטאובר :

הדרישה של, אנחנו הגשנו את זה למחלקת חניה, אני חושבת, בלי חניה בכלל, והם דרשו את החניה. זה לא קשור אלינו, מבחינתי אפשר,

חיים כהן :

אז אני מציע,

מרים שטאובר :

לבטל את החניה.

שרון דינור:

אם אתם לא רוצים חניות אנחנו יכולים לעזור לכם.

מרים שטאובר:

לא, לא שלא רוצים, זה כבר רחוק, אבל אנחנו לא מתעקשים.

שרון דינור:

גם אפשר לעשות,

חיים כהן:

אבל מה שאני מציע,

שרון דינור:

אופציית ביניים של שתי חניות אחת מאחורי השנייה.

חיים כהן:

אבל מה שאני מציע, שרון,

מרים שטאובר:

לא,

חיים כהן:

שרון,

מרים שטאובר:

אבל זה פשוט הדרישה המינימלית של תקן חניה, הם רוצים עמדת המתנה ועמדת פה ועמדת שם. מבחינתי זה מיותר, כאילו,

חיים כהן:

אז אני, אני רוצה להציע, שרון,

מור גלר:

גם אנחנו,

מרים שטאובר :

אני חושבת שזה לא,

מור גלר :

גם אנחנו במינהל הקהילתי לא חושבים שזה,

מרים שטאובר :

מצד שני,

יוחנן וייצמן :

מה?

מרים שטאובר :

זה די הולך לכיוון של ... שכאילו,

חיים כהן :

שרון,

מור גלר :

שגם אנחנו במינהל הקהילתי,

חיים כהן :

אני מציע,

מור גלר :

חושבים שהחניה הזו מיותרת,

חיים כהן :

אני מציע,

מור גלר :

והיא לא אסתטית.

חיים כהן :

שכן ללכת על מה שאת אומרת, אבל,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

רגע, אני לא מצליחה לשמוע את כולכם ביחד.

חיים כהן:

רגע, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, חיים, סליחה.

חיים כהן:

אני גם מציע כן ללכת על מה שאת אומרת, שמכיוון שזה קרוב לציר רק"ל ללכת לכיוון של לנסות לפטור אותם מהחניות בגלל נושא השימור. והיה הם יתעקשו אז אנחנו נצמצם את זה מקסימום ל-, איך קוראים לזה, שתי חניות שיהיה אחד על השני וזהו.

שרון דינור:

ואגב, אם זה, אם הולכים, אני לא יודעת מה הוועדה תחליט, אבל אם נלך על הריסה מלאה אז כמובן שבניין חדש צריך חניה,

חיים כהן:

אוקיי, בסדר. אנחנו לא מדברים על זה. ואז זהו,

שרון דינור:

בסדר.

חיים כהן:

פתרנו את הבעיה.

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, בהריסה מלאה הם לא כבולים לשום דבר.

חיים כהן:

בסדר, בסדר.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה אנחנו, מה,

חיים כהן:

בסדר, זהו,

מרים שטאובר:

אני לא רואה סיבה,

איציק שוויקי:

אני חושב שהבית,

מרים שטאובר:

אני לא רואה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אתה חושב, אתה לטעמך הבית,

חיים כהן:

כן,

איציק שוויקי:

גם היא חושבת אותו דבר.

מור גלר:

לגבי החניה אני יכולה לומר עוד משהו,

חיים כהן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

כן, שניה אחת, תן למינהל, חניה.

איציק שוויקי:

שהבית לא ראוי לשימור.

חיים כהן:

ש-?

איציק שוויקי:

שהבית לא ראוי לשימור.

יוחנן וייצמן:

הבית לא ראוי לשימור?

חיים כהן:

בסדר, זה כולם אומרים את זה מה, נו מה? אנחנו לא ... , אבל בכל אופן רוצים לשמר משהו מרקמי, אז למה לא?

איציק שוויקי:

אפשר לשלב את האבנים.

חיים כהן:

אתה רואה שהם באים פה בתיאום עם המחלקה,

איציק שוויקי:

אבל הם לא יודעים ...

חיים כהן:

והם הולכים מסביב. אז למה לא?

אורית לנדסברג:

היא רוצה להגיד גם משהו.

חיים כהן:

כן.

איציק שוויקי:

הם לא יודעים.

מור גלר:

לגבי החניה,

איציק שוויקי:

זה האדריכלות פה.

מור גלר:

לגבי החניה, אני אגיד שאנחנו מקדמים עכשיו בבקעה ביחד עם צוות תכנית אב לתחבורה ועם אגף תושבי"ה, אנחנו מקדמים תכנית למיתון תנועה שכונתי. זאת אומרת, כל הרעיון הוא באמת שאנחנו נפחית את השימוש ברכב הפרטי בבקעה, זה כולל גם את רחובות יהודה,

חיים כהן:

בקיצור, את הולכת עם מה שהצענו לשרון.

יוחנן וייצמן:

תראי, אני בעדך במאה אחוז, רק אני חושב נקודתי על הוועדה המקומית,

חיים כהן:

בסדר, אוקיי,

יוחנן וייצמן:

שבסוף ...

חיים כהן:

נתמודד עם זה שמה, בסדר, אוקיי, הבנו.

מרים שטאובר:

גלל שהצענו פה קצת יחידות דיור, תקן החניה,

שרון דינור:

כמה יחידות ... ?

מרים שטאובר:

זה סך הכל ארבע יחידות דיור, תקן החניה שנדרש,

חיים כהן:

... אנחנו מדברים על שתיים, על שתי,

מרים שטאובר:

נכון, אני אומרת שבקונסטלציות אחרות היה אפשר שיהיה פה במבנה 16 יחידות דיור ואז היה פה מפלצות,

יוחנן וייצמן:

אתם עושים יחידות דיור גדולות?

מרים שטאובר:

כן. מפלצות של חניות.

מור גלר:

יש שם יחידות דיור של שלוש קומות, נכון?

מרים שטאובר:

שתיים וחצי, כן, משהו כזה. זה יחידות,

מור גלר:

כל יחידה ...

יוחנן וייצמן:

מכרתם את הדירות? את יודעת?

מרים שטאובר:

לא נראה לי.

איציק שוויקי:

הם עוד לא מכרו, ...

שרון דינור:

אני מאד מקווה שאנשים לא מוכרים ...

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

... אותם.

יוחנן וייצמן:

לא, לפעמים לא,

מרים שטאובר:

לא, המטרה ... זה שני בעלים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה לקנות, ... התכוונתי אם זה דירות רפאים או דירות,

מרים שטאובר:

הייתה הערה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן.

מרים שטאובר:

הייתה הערה לגבי הצמחייה, אז כן, אנחנו מאד נשמח ונשתול ויהיה גם, בעזרת השם בקומות למעלה יהיה גם ירוק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ...

שרון דינור:

יש לך איזשהן הערות לזה שלנו?

מרים שטאובר:

בגדול ההנחיות היו די ברורות. זהו, נראה לי,

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

מרים שטאובר:

שאנחנו די מיושרים. לא?

שרון דינור:

כן.

מור גלר:

תודה לכם.

יערה שאלתיאל:

תודה.

שרון דינור:

את יכולה להביא לי את ה-,

איציק שוויקי:

זה הדיון של המעלית לכותל?

יוחנן וייצמן:

הבא, לא, יש עוד אחד לפני המעלית לכותל.

חיים כהן:

מאיזה משרד את?

מרים שטאובר:

אדריכלות ירושלים.

מורן בן זיו:

לא, עכשיו מעלית הכותל.

חיים כהן:

את מכירה את הזה, שרון?

שרון דינור:

מה? אותה אני מכירה, היא מקסימה.

אורית לנדסברג:

שרון, שרון,

מרים שטאובר:

להתראות.

אורית לנדסברג:

הם קיבלו גם את העניין שהמדרגות, הפתח למדרגות יהיה מהצד?

מור גלר:

תודה רבה.

שרון דינור:

היא אמרה שההערות מקובלות עליה.

איציק שוויקי:

אם את שואלת אותי,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה מה אנחנו רוצים,

איציק שוויקי:

אם את שואלת אותי, הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו הולכים שלא לשמר את הבניין,

איציק שוויקי:

אם את שואלת אותי, הבניין הזה מכווער, שמים גדר קדימה,

יוחנן וייצמן:

להוציא אותו מרשימת שימור.

איציק שוויקי:

ועושים את הכבש הזה והוא לא יפה,

שרון דינור:

אני לא חושבת, אני חושבת שאיציק פה מאד קיצוני, כי יש פה, לפעמים גם בבניין שלא רואים אותו בחזית הרחוב אפשר לשמור עליו,

איציק שוויקי:

אבל לא יראו אותו, לא יראו אותו גם ... היא עושה גדר.

חיים כהן:

שוויקי, שוויקי,

שרון דינור:

... באמת,

חיים כהן:

אתה יודע מה?

יוחנן וייצמן:

אני בעד לשמר בבקעה,

חיים כהן:

פה, ...

שרון דינור:

הם רוצים לשמר.

חיים כהן:

פה אני חושב שכן אני הולך איתה,

איציק שוויקי:

אבל קוברים, חצי בית קוברים,

חיים כהן:

כן עם המחלקה,

איציק שוויקי:

וחצי בית עם גדר.

חיים כהן:

אבל כן משאירים,

איציק שוויקי:

תסתכל על ההדמיה.

חיים כהן:

אבל כן משאירים משהו מרקמי לשכונה,

שרון דינור:

כן.

חיים כהן:

כמו שהם רוצים.

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אז אמרתי, לשלב את האבנים.

יערה שאלתיאל:

זה אפשרי לעשות את זה.

איציק שוויקי:

לשלב, אמרתי לשלב, לא אמרתי. תשלב אמרתי.

חיים כהן:

שמה?

יערה שאלתיאל:

אם את שואלת אותי, אני הייתי מוותרת על הכל, עושה חניה תת קרקעית,

איציק שוויקי:

הם לא יודעים את זה, הם לא יודעים.

אורית לנדסברג:

אני לא חושבת כמוך.

איציק שוויקי:

חיים, הם לא יודעים, חיים.

אורית לנדסברג:

אני חושבת שברגע שהוא נמצא על הציר של רחוב יהודה, הוא מקבל, מספיק שיש הצצה קטנה,

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

טוב, אני הולך, ... חברה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, תראי, אני הייתי מציע ככה, האדריכלית דינור. תבחנו שוב את הנושא של ההריסה. לא
אכפת לי שזה יהיה אחר כך דיון פנימי.

איציק שוויקי:

בשילוב, בשילוב.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהדעות פה כולם שהבניין הזה, באמת, היינו צריכים להוציא אותו מהרשימה.

שרון דינור:

אתה רוצה שנוריד אותו מסדר היום, נעלה לפעם הבאה עם החלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

שרון דינור:

או שאתה רוצה שיהיה כתוב פה,

אורית לנדסברג:

אני רוצה כן,

שרון דינור:

שייבחן שוב ה-.

יוחנן וייצמן:

לא שייבחן, איך שאת רוצה. ההחלטה היא להוריד מסדר יום לדיון הבא. מה שאנחנו מציעים זה ככה, תבחנו שוב את הנושא של ההריסה. אני רואה שהדעות פה, כולם לא מתלהבים מהבניין הזה.

אורית לנדסברג:

אני כן הייתי משמרת את החזיתות,

שרון דינור:

אני לא חושבת,

אורית לנדסברג:

את שתי החזיתות שהם הציעו.

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה אמרת?

איציק שוויקי:

בסדר, לשלב, אי אפשר לשמר. לשלב.

שרון דינור:

הם פשוט כאילו,

יוחנן וייצמן:

אפשר לשלב.

איציק שוויקי:

לשלב, לא לשמר.

שרון דינור:

... את התכנית עם המלצה שמקובלת עליהם במלואה, ללא שינוי אפילו של סעיף אחד, ואתם אומרים לי לשוב ו-,

יוחנן וייצמן:

את מתעקשת?

שרון דינור:

בוא נקבל את זה.

יוחנן וייצמן:

אני איתך, סליחה.

שרון דינור:

בוא נקבל את זה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני חושב אבל ש-,

איציק שוויקי:

אני, אני,

שרון דינור:

אתה יודע מה? אם תכנון עיר יגידו לי, תקשיבי, ראינו זה, אני אעשה איתם דיון, אני איתך,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נביא, בוא נדון ... ונקבל החלטה.

שרון דינור:

בסדר, בוא נאשר את זה, ומחוץ לזה,

איציק שוויקי:

אני, אני,

שרון דינור:

כדי לא נעכב אותם.

איציק שוויקי:

שרון,

יוחנן וייצמן:

אני שומע פה את כל הדעות,

איציק שוויקי:

שרון, אני מבקש ...

יוחנן וייצמן:

... השימור פה סתם מייצר אילוץ מיותר.

איציק שוויקי:

תראי, תראי,

שרון דינור:

אני לא יכולה להקשיב לשניכם. משהו קרה לי, בדרך כלל אני כן יכולה.

איציק שוויקי:

הבניין הזה, ... מה שראיתם בהדמיות, זה חצי קבור,

שרון דינור:

נו? נכון.

איציק שוויקי:

וחצי מוסתר עם גדר. אוקיי? אם את רואה, היה גדר, והדירה היא כאילו בחצר אנגלית ויש גדר. זאת אומרת, אם אני הולך ברחוב אני רואה גדר, אני לא רואה את הבניין, אני רואה את הגדר, והבניין הוא מתחת. והבניין הוא גם לא משהו שאני חושב שהוא לשימור, משהו פר אקסלנס. אפשר לשלב את האבנים בחלק האחורי ולכיוון הגן, ולבנות בית חדש שהכניסה שלו תהיה מהכביש, מהרחוב, ולא לרדת למטה והחניה משם ומפה ומשם. והחניה, את יכולה להיכנס דרך הבניין, ... שמתחת לבניין, יהיה דירה מתחת לבניין, ואפשר גם לבנות חניה. את מבינה? לא היה לאדריכל את האופציה הזאת, כי הוא ידע שהבניין לשימור ותגידו לו אסור להרוס אותו, אבל הבניין הזה,

שרון דינור:

מה זה? אני מבקשת ממך לא לאמץ את הטרמינולוגיה של אסתי, כי אני חושבת שבועדה הזאת, כולל בוועדה הספציפית הזאת, ראיתם שאני מאשרת גם להריסה, ההיגיון מדבר.

איציק שוויקי:

אבל הבניין הזה,

שרון דינור:

למה הוא אומר מראש ידעו,

יוחנן וייצמן:

... שום דבר.

איציק שוויקי:

אבל לא ... ,

שרון דינור:

לא, הוא כן,

יערה שאלתיאל:

לא, לא, לא,

שרון דינור:

הוא אמר, מראש הוא ידע שאתם לא. לא, זה לא היה ככה, בחנו את כל האופציות,

יערה שאלתיאל:

לא, הוא אמר,

איציק שוויקי:

לא אמרתי,

שרון דינור:

הבנו שזה משהו ש-,

איציק שוויקי:

לא אמרתי את זה, את שומעת, מפרשת משהו אחר לגמרי.

יוחנן וייצמן:

אני גם לא הבנתי את זה

איציק שוויקי:

את מפרשת משהו אחר. אני לא אמרתי, אני לא אמרתי את זה. אבל האדריכל שהגיע כאן לתכנית, הוא ידע מראש שהבניין הזה לשימור מלא. הוא ידע, ואז הוא הכין את התכנית.

שרון דינור:

הוא לא, עם כל הכבוד,

איציק שוויקי:

אני לדעתי,

יערה שאלתיאל:

הוא לא ניסה להילחם בזה.

שרון דינור:

לא, אתה טועה, וגם את טועה, כי האדריכלים האלה יושבים איתנו, ובחנו איתם גם את האופציה של הריסה מלאה.

יערה שאלתיאל:

הבנתי.

שרון דינור:

היה פה בניין, אני אספר לכם משהו מזעזע, באמת, אני אפילו לא זוכרת אם זה הייתה ... או מישהו אחר, הציעו בניין חדש עם פרחים ענקיים על כולו, כאילו, לא יודעת, משהו, לא ראיתי כזה דבר בחיים

שלי. כאילו, אמרתי, מקורי, לפחות מקורי. תקשיבו, בחנו את זה, אני אומרת, אל תזלזלו ברמת התיאום שאנחנו עושים פה,

איציק שוויקי:

כן, אבל, אבל,

שרון דינור:

בודקים את הכל, בסוף הוציאו את הדבר הזה שנמצא מאחוריים,

איציק שוויקי:

כן, אבל אנחנו ... בית לשימור,

יערה שאלתיאל:

לא, זה נראה מצוין.

שרון דינור:

זה נראה לא רע,

יערה שאלתיאל:

נראה מצוין. אני,

שרון דינור:

כאילו, אז, אז כאילו הגענו למקום שהוא מתואם.

איציק שוויקי:

טוב, חבר'ה, בהצלחה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

אני חייב לברוח, יש לי ...

חיים כהן:

בהצלחה.

יוחנן וייצמן:

אז הבניין ירד מסדר יום, תבחנו שוב,

שרון דינור:

בוא לא נוריד אותו מסדר יום, אני אומרת,

יערה שאלתיאל:

אבל האמת היא שאפשר גם לאשר, זה מה שהם רוצים, זה נראה בסדר,

אורית לנדסברג:

נכון. נכון.

יערה שאלתיאל:

זה גם טוב, לא חייבים בכוח.

שרון דינור:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, אז בואו,

יערה שאלתיאל:

כן, כן. לא, גם אני עצמי, אני אומרת,

שרון דינור:

אני אגיד לך כזה דבר. אם אתה תקבל את עצתי,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

שרון דינור:

אם תקבל את עצתי, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אם אתה רוצה כן זה,

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

אפשר להגיד, בסעיף 4 אולי אפשר לכתוב שכאילו, לחילופין אפשר לשקול, כאילו, שזה הנושא של החניה, שנושא החניה הוא פוגע באיכות התכנון,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ולחילופין אם יוחלט על לאשר חניה, אולי כבר מוטב לשקול את ההריסה של הבניין. זה אולי. קצת מיותר.

יוחנן וייצמן:

בתוך סעיף החניה להכניס הריסה? זה סעיף כותרת, זה לא סעיף,

שרון דינור:

אז עזוב, אני מבטיחה לוועדה פה,

יוחנן וייצמן:

לכתוב את מה שאת אמרת,

שרון דינור:

שאני אשב עם תכנון עיר ונבחן את זה. אבל פשוט נראה לי כאילו מיותר, ...

חיים כהן:

טוב, הלאה, נו.

יוחנן וייצמן:

הלאה.

חיים כהן:

תיק הבא.

שרון דינור:

תודה רבה.

חיים כהן:

תיק הבא, לגבי המעלית, אני דיברתי על זה עם יוחנן,

שרון דינור:

כן?

חיים כהן:

מכיוון שיש שמה באיזה כמה דברים רגישות, אני רוצה לעשות סיור במקום.

יוחנן וייצמן:

תן להם להציג את זה,

חיים כהן:

אני רוצה לעשות סיור במקום,

יוחנן וייצמן:

... לא נקבל החלטה.

חיים כהן:

אני רוצה לראות את זה, יש לזה כל מיני השלכות לפה ולפה, אז אמרתי לו שאני רוצה לבוא איתו. מי שמוכן לבוא, בשמחה רבה.

שרון דינור:

אני יכולה גם, אתה יכול להזמין ... ?

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

כן, בשמחה רבה.

שרון דינור:

רציתי להגיד לכם משהו. אה, כן, שהם התבאסו שהכנסנו אותם בדקה האחרונה כי האדריכל לא בארץ.

חיים כהן:

אז עוד יותר טוב,

שרון דינור:

אז אמרתי לה, תקשיבי, אם יש איזשהו משהו שלא מאשר את התכנית אז אנחנו יכולים לתת החלטה יותר מאוחר, כאילו, לא,

חיים כהן:

על מה? ...

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא ניתן להם להציג את זה היום,

חיים כהן:

על התכנית הזאת תגידי לה פשוט ש-

משה זוהר:

אהלן.

יוחנן וייצמן:

שלום.

משה זוהר:

שלום שלום.

שרון דינור:

יש לנו רק את ההרמוניקה, לא הכנתם איזה משהו חוץ מזה, נכון?

משה זוהר:

לא ביקשתם.

שרון דינור:

... בחו"ל?

דובר:

מה השם?

משה זוהר:

משה זוהר.

יוחנן וייצמן:

שלום.

משה זוהר:

שלום שלום.

שרון דינור:

שניה, זה לוקח לזה דקה לעלות.

יוחנן וייצמן:

את האמת שאני אומר לך כבר מה שסיכמנו בינינו, אנחנו נרצה סיור,

חיים כהן:

אנחנו נעשה סיור במקום,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אנחנו רוצים לראות את זה, זה נושא,

יוחנן וייצמן:

אבל תציג,

חיים כהן:

זה מקום לא סטנדרטי, זה מקום, אלף זה פרויקט מבורך, ברור, שסוף סוף שהחיינו וקיימנו שזה זה, אבל בגלל הרגישות אנחנו רוצים לעשות סיור במקום. כנראה נגיע שרון, יוחנן, ... ואני למקום. אנחנו כמובן נתאם את זה, מול מי לתאם שמה שצריך?

משה זוהר:

תתאמו מולי, הכי נוח.

חיים כהן:

מולך. בסדר.

אורית לנדסברג:

שרון, תודיעי לי גם, אם אני אוכל אני אצטרף.

חיים כהן:

בסדר?

שרון דינור:

לא יודעת למה לוקח לזה כל כך הרבה זמן לעלות, סליחה, אני,

יוחנן וייצמן:

שבוע הבא אתה לא יכול, זה הבעיה.

חיים כהן:

שרון, יש לך את הזה, את ההדמיה של המעלית פה? שלחו לך?

יוחנן וייצמן:

בכניסה ...

חיים כהן:

אה, שמה ראית.

יוחנן וייצמן:

אבל לו יש בטח את ההדמיה.

חיים כהן:

יש לך את ההדמיה של זה?

משה זוהר:

אני בדיוק, תוך כדי שאתה מדבר אני מחפש אם יש לי אותה כאן.

מורן בן זיו:

אם יש לך תשלח אליי למייל.

משה זוהר:

שניה,

יוחנן וייצמן:

בתחנת אוטובוס של הכותל יש הדמיה של זה, לכן אני, שמה ראיתי.

מורן בן זיו:

וזה העכבר לתכנית.

משה זוהר:

אוקיי. האמת שזה קובץ גדול,

שרון דינור:

זה אצלך, כן?

משה זוהר:

מה?

שרון דינור:

העכבר.

משה זוהר:

העכבר, כן, כן.

שרון דינור:

אז בוא פשוט תזיז את זה,

משה זוהר:

אוקיי.

שרון דינור:

למיקום שאתה צריך.

משה זוהר:

לא, לא, בסדר. רציתם מצגת.

חיים כהן:

קובץ של ההדמיה?

משה זוהר:

יש לי מצגת, כן.

חיים כהן:

אז אולי תעביר את זה למייל שלהם.

משה זוהר:

אני יכול להעביר את זה, האמת שזה קובץ גדול, זה לא מצליח להעביר לי עם הטלפון. זה לא יעבור ככה. מהטלפון שלך זה יעבור ... למחשב? לא נראה לי.

מורן בן זיו:

תנסה.

שרון דינור:

תגידו, גבעת התחמושת אושר, או שאמרנו שנאשר פעם הבאה?

יוחנן וייצמן:

זה בפעם הבאה, נשב על זה. רצינו לדבר עם לייזר.

חיים כהן:

אמרנו שאנחנו צריכים לעשות תכנית כוללת על המתחם, לא רק על ה....

משה זוהר:

אוקיי. אני לא יודע מה אתם מכירים ומה לא מכירים, ... הם פחות מעניינים אותכם מן הסתם. אנחנו, בוא נגיע בדיוק למקום הזה. בעצם אנחנו מדברים על מעלית הכותל שאנחנו רואים אותה, שהיא נמצאת ברחבה איפה שהאוטובוסים. אוקיי? שזה שער כניסת הרכבים לתוך הכותל. מה שאנחנו

רואים כאן זה בעצם את הרחבה שלפני הכניסה למבנה שיוקם כאן, בחזית, ממנו יהיה בעצם טונל, מנהרה ש-,

שרון דינור:

אתה רוצה שאני אעזור לך עם הזה?

משה זוהר:

לא, אני,

שרון דינור:

אוקיי.

משה זוהר:

הכל בסדר גמור.

שרון דינור:

אוקיי.

משה זוהר:

אנחנו רואים פה את המבנה, אנחנו רואים פה את הטונל ואנחנו רואים פה בעצם את המבואה של שתי המעליות שעולות עד לרובע היהודי, איפה שנמצאות החנויות. אנחנו כרגע נמצאים בעצם, החפירה הזאתי, כולל ההרחבה הזאתי כבר הסתיימו,

יוחנן וייצמן:

עד איפה זה מגיע ברובע? עד איפה שהחנויות?

משה זוהר:

לא,

אורית לנדסברג:

חנויות.

משה זוהר:

עד איפה שהחנויות של הפלאפל והשווארמות שמה למעלה. תיכף נראה את זה, אני חושב שיש פה את החתך. אנחנו בעצם נמצאים היום, היום הוצאנו מכרז למבנה בחזית שאתם רואים אותה, כולל עבודות גמר לכל המבנה. יש פה שתי מעליות שכל אחת צריכה לשאת כ-50 איש, בפועל במעליות האלה

35 איש נכנסים, לא נכנסים יותר. המעליות האלה זה תחנה אחת שבעצם אחת עולה, אחת יורדת, ואנחנו מגיעים, פה אנחנו לא רואים כלום, עד שאנחנו מגיעים ללמעלה. כל מה שאתם רוצים לשאול, אני פה לרשותכם. תשאלו. פה אנחנו רואים את החתך.

שרון דינור:

הנה, זה, אני חושבת שזה חתך מעניין.

משה זוהר:

זה החתך המעניין. בדיוק,

יוחנן וייצמן:

כן.

משה זוהר:

שרון צודקת.

שרון דינור:

כן. הוא גם עובר ליד ארכיאולוגיה, הוא גם מראה בדיוק מאיפה לאיפה את הפרשי הטופוגרפיה, מראה את המכרז של ה-, דיברת עליו, של הבניין הראשי, והוא גם,

משה זוהר:

זה המבנה הראשי, נכון, ... כאן.

שרון דינור:

מה זה בצהוב אבל? כי זה, כאילו, ביחס לתכנית מאושרת, לא, כי אין שם היום. לא, כי זה ...

יוחנן וייצמן:

... נספח בינוי של התב"ע.

משה זוהר:

אנחנו רואים בעצם את החפירה שאנחנו רואים אותה כאן, שהיא הולכת כאן. ו... מעליות למקום הזה, שזה נמצא ממש ברחבה, ברחוב משגב לדך,

אורית לנדסברג:

אז מה זה שתי הקומות?

יוחנן וייצמן:

זה ברחבה של החנויות או, אני,

משה זוהר:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

זה ברחבה של החנויות או ברחבה איפה שפעם הייתה המנורה?

משה זוהר:

לא, אנחנו עולים עוד דרגה אחת למעלה. המנורה נמצאת כאן, בחדר היא נמצאת פחות או יותר כאן. אתה רואה את העכבר שלי?

יוחנן וייצמן:

כן.

משה זוהר:

כאן נמצאת, כאן הייתה המנורה,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

משה זוהר:

שהיא ... ליד בית כנסת החורבה, העבירו אותה לכאן.

יוחנן וייצמן:

לא, היום היא בחורבה.

משה זוהר:

כן, היום היא בחורבה.

יוחנן וייצמן:

איפה שהייתה אמורה התכוונת.

משה זוהר:

נכון. היא תחזור בחזרה למקום שלה אחרי שבעצם נגמור לבנות את המבנה.

אורית לנדסברג:

עכשיו יש,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, מה מבוקש פה אחרת מהתב"ע?

משה זוהר:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

מה מבוקש כאן אחרת מהתב"ע?

משה זוהר:

לא מבוקש פה אחרת מהתב"ע, אנחנו עושים שינוי תכנון של המבנה,

יוחנן וייצמן:

לא, איך שאני הבנתי במפלס העליון יש פה,

שרון דינור:

יש קומה יותר כאילו,

יוחנן וייצמן:

יש פה איזה מבנה שלא היה בתב"ע,

שרון דינור:

לא מבנה,

יוחנן וייצמן:

שמגיעים ...

שרון דינור:

לא, לא מבנה, כאילו כל הדבר הזה, משה, תתקן אותי אם אני טועה, אבל הוא זז למעלה.

משה זוהר:

נכון. מה שהיה פה בעצם, היה פה איזה סוגייה משפטית שנבחנה יחד איתכם, לא יודע מי מטעמכם, לגבי ה-,

שרון דינור:

רואים בצהוב את ה-,

משה זוהר:

נכון. נכון. יש פה בעצם איזה קפיצה לגובה שנוספת, אני הייתי יכול להגיד אותה כ-80 ס"מ פחות או יותר,

יוחנן וייצמן:

סך הכל?

שרון דינור:

לא. באמת? 80 ס"מ?

משה זוהר:

כן, כן, כן.

שרון דינור:

אבל תראה, רואים את זה ביחס אליכם בקומה, לא? כי הצהוב זה הקומה האחרונה ... בתב"ע,

משה זוהר:

לא, אבל תסתכלי, אבל מה שאת צריכה להסתכל זה, מה שנכון יותר להסתכל,

שרון דינור:

זה הקרקע.

אורית לנדסברג:

זה בקרקע.

משה זוהר:

מה שהיה בעצם המפלס של המנורה. המפלס של המנורה היה מפלס, מה שאנחנו רואים אותו פה, בכנסייה האוסטרית. רואים את הקיר הזה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אורית לנדסברג:

כן.

משה זוהר:

זה הכנסייה האוסטרית, מה שנקרא. אז בעצם פה למטה עמדה המנורה, ויש פה תוספת של 80 ס"מ שהייתה על זה מחלוקת אם זה חריגה או לא חריגה,

יוחנן וייצמן:

כל התוספת פה היא 80 ס"מ?

משה זוהר:

כל האירוע.

שרון דינור:

לדעתי לא, כי התוספת היא מפה,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מאיפה אני באתי,

שרון דינור:

בעין בלתי מזוינת רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי בתחנת אוטובוס של הכותל,

שרון דינור:

מפה לפה.

יוחנן וייצמן:

ושם יש הדמיה שנראית טיפה אחרת ממה שאנחנו רואים פה.

אורית לנדסברג:

מפה רואים את זה.

משה זוהר:

אני, חבל שאי אפשר,

אורית לנדסברג:

נכון.

משה זוהר:

ניסית להעביר את המצגת?

מורן בן זיו:

אני מנסה, זה חוסם אותי בכל דרך.

דני ליבמן:

לא, אולי אני אגיד מה, דני ליבמן מהמחלקה המשפטית.

משה זוהר:

כן.

דני ליבמן:

היה פה בבקשה, בוא נגיד ככה, הייתה תב"ע,

שרון דינור:

בוא נפתח רגע את התב"ע.

דני ליבמן:

תכנית מסוימת, ועקב עניינים של רשויות העתיקות ... עשו שינויים שם בכיוונים, שינוי בגלל רשות העתיקות. וכשהגישו את ההיתר אני ראיתי בזה בעייתיות ביחס לתב"ע והלכתי, פנו אליי מהרישוי בגלל שזה שימור, השימור ראה בעיות, הלכתי עם הרישוי, הלכתי גם לסיור במקום עם מני מהרישוי ועם האנשים של הרובע והסבירו וזה,

יוחנן וייצמן:

כן. זה עו"ד ליבמן,

דני ליבמן:

ולא השתכנעתי,

יוחנן וייצמן:

... הייעוץ המשפטי.

דני ליבמן:

כן. ולא השתכנעתי שזה בסדר, שיש פה בעיה, שיש עלייה ו... וכולי וכולי.

משה זוהר:

אני הבנתי שאנחנו אחרי זה.

דני ליבמן:

ואז, שניה, שניה, זה סיפור של שני חלקים. ואז בחלק השני הנושא נבדק עוד פעם על ידי עורכת דין אחרת שלנו, מירב הירש. היא חפרה יותר טוב ממני בכל הנספחים, והיא מצאה עוד דברים שאני לא ראיתי והיא כתבה חוות דעת שזה אפשרי ואני בדקתי את זה ואני הסכמתי איתה, ואכן הודענו להם שזה בסדר, שהם לא צריכים לעבור הליך של שינוי תב"ע בשביל זה. זהו, זה היה המהלך. זאת אומרת, מה שבנספחים הגענו למסקנה, אני הסכמתי איתה, שהם צפו את הבעייתיות הזאת שיכולה להיות עם רשות העתיקות, שזה יכול להיות, וזה נלקח בחשבון שם באפשרויות של ההיתר, ואישרנו את זה.

משה זוהר:

הרי כל חפירה נעשתה על ידי רשות העתיקות צמוד, רוב התקציב שלנו,

דני ליבמן:

כן.

משה זוהר:

הלך פה לרשות העתיקות.

חיים כהן:

קיבלתם את ההדמיה של הזה?

יוחנן וייצמן:

היא מנסה להעביר את זה,

מורן בן זיו:

לא. יש לך אולי USB?

משה זוהר:

לא, אין לי,

מורן בן זיו:

כלום, רק בפלאפון?

משה זוהר:

יש לי את זה בפלאפון כי,

מורן בן זיו:

זה, כאילו,

משה זוהר:

אם הייתי ...

מורן בן זיו:

הצלחתי להוריד אבל זה חוסם אותי.

יוחנן וייצמן:

מקסימום תראה לנו את זה בפלאפון שלו.

מורן בן זיו:

אין בעיה.

משה זוהר:

בבקשה, בפלאפון זה,

יוחנן וייצמן:

הכי גרוע, לא צריך על המסך.

שרון דינור:

תעביר בווטסאפ לחברי וועדה.

מורן בן זיו:

אה, אני אשלח,

יוחנן וייצמן:

... שלי.

מורן בן זיו:

כן.

משה זוהר:

תעבירי, את יכולה להעביר את זה בווטסאפ?

מורן בן זיו:

הנה, זה אצלי.

יוחנן וייצמן:

תשלחו לחיים, אני אראה. האדריכלית דינור, יהיה אכפת לך עוד רגע לחזור, שנהיה ברורים, לתצ"א?

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

יופי. איפה שרשום, אנחנו רואים למטה את כיכר גורן, נכון? בתי מחסה.

משה זוהר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

במקום שרשום רחבת רבינוביץ', מעלות רבי יהודה הלוי.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

שמה בגובה מוסיפים, עולים בגובה?

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה השאלה שלי.

שרון דינור:

לא, כאילו, זה האזור הזה, נכון? פה הריבוע הזה, מה שהוא אמר שהם מציעים לו מכרז. ושמה, תראו, התב"ע המאושרת, הם סימנו פה, היא הייתה עד לכאן.

משה זוהר:

את רואה את המדרגות האלה? זהו, את רואה את המדרגות?

שרון דינור:

כן.

משה זוהר:

זה המדרגות, זה הקפיצה.

שרון דינור:

וכאן זה הקומה שהם, כאילו, כל הקומה הזאתי, כאילו כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

זה ... זה לא,

שרון דינור:

הוסט טיפה למעלה.

משה זוהר:

תורידי טיפה. בעצם מה שהוסט, מה שאתם רואים, פה זה המפלס בעצם של המנורה, זה מפלס המנורה.

שרון דינור:

לא יודעת מה זה המנורה.

משה זוהר:

המנורה זה הייתה,

יוחנן וייצמן:

הרחבה, פעם הייתה שמה מנורה.

משה זוהר:

בדיוק, זה הרחבה. מה שאתם רואים כאילו זה את השינוי הזה, שאני מדבר על ה... האלה.

יוחנן וייצמן:

לא כל זה?

משה זוהר:

לא, ממש לא.

שרון דינור:

כל זה, סליחה.

יוחנן וייצמן:

כל זה היה בתב"ע?

משה זוהר:

לא, לא, לא,

שרון דינור:

כל זה, אבל,

משה זוהר:

לא, לא, זה היה בתב"ע, ככה זה היה בתב"ע, זה היה.

שרון דינור:

בוא נסתכל,

משה זוהר:

מה שנוסף זה זה, זה.

שרון דינור:

אני יכולה לפתוח את התב"ע, חברים, זה לא מסובך.

משה זוהר:

זה המפלס, זה המפלס שהיה, מפלס קיים.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יש פה בינוי. שנייה, תישארי,

שרון דינור:

רגע, אני רציתי,

יוחנן וייצמן:

לכי לנספח בינוי, בסדר.

שרון דינור:

הנה. בוא נראה את זה.

יוחנן וייצמן:

... זה מה שאני מנסה להבין.

חיים כהן:

בוא נשאל אותך משהו.

משה זוהר:

בבקשה.

חיים כהן:

יש פה את המבנה הזה במה ששלחת, בהדמיה,

משה זוהר:

כן.

חיים כהן:

בשביל זה ביקשתי. יש את המבנה הזה של השלוש קשתות, ולמעלה אתם עושים איזושהי תצפית.

משה זוהר:

רגע, שניה. תראה לי על מה אתה מדבר.

אורית לנדסברג:

הגגון.

משה זוהר:

על מה?

חיים כהן:

אתה רואה פה?

משה זוהר:

אה, על זה? אוקיי.

אורית לנדסברג:

זה, הגגון.

משה זוהר:

כן, כן, נכון. כן. ההרחבה הזאתי, בעצם מה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בתב"ע.

משה זוהר:

ההרחבה הזאתי התרוממה מעל המפלס של המנורה ב-80 ס"מ, זה בדיוק מה שאני אומר.

יוחנן וייצמן:

מה היה לפני, איך היא בנספח בינוי ואיך היא כעת?

שרון דינור:

אני אראה לכם, הנה.

יוחנן וייצמן:

זה מה שאנחנו מנסים להבין.

חיים כהן:

את מבינה על מה אנחנו מדברים? אנחנו מדברים על זה, שרון.

מורן בן זיו:

הנה, הורדתי את זה, זה פה.

משה זוהר:

הורדתי, הצלחתי?

מורן בן זיו:

כן. הנה.

משה זוהר:

יאללה, הנה יש את זה פה, מעולה.

יוחנן וייצמן:

הנה, יש לנו את זה כעת גם על המחשב.

חיים כהן:

הנה, הנה, אתה רואה? אנחנו מדברים על זה. אנחנו מדברים על התוספת הזאת.

משה זוהר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

היא תב"עית?

חיים כהן:

היא לא תב"עית.

משה זוהר:

אני לא יכול לדבר בשם האדריכל, אבל אני יודע שיש פה תוספת הגבהה של 80 ס"מ מעל הרחבה הקיימת.

שרון דינור:

בואו, אנחנו, יש לי,

משה זוהר:

היה מבנה הרי קיים שם. מי שזוכר את המקום, יודע שהיה מבנה קיים שם. המבנה נהרס, היה שמה
כניסה של פח אשפה משמאל, ליד הישיבה, והיה שמה מבנה בחזית. יכול להיות שלא,

שרון דינור:

תראו, זה התכנית המופקדת, אני אומרת, לא המאושרת.

חיים כהן:

זהו זה, זה ההבדל.

שרון דינור:

המופקדת, אתם רואים, הנה המדרגות שהוא דיבר עליהן, רחבת מנורת הזהב.

משה זוהר:

בדיוק.

שרון דינור:

אתם רואים, אתם רואים, זה נמוך בקומה ממה שמוצע.

אורית לנדסברג:

נכון. נכון.

חיים כהן:

בדיוק, זה מה שאני מדבר,

יוחנן וייצמן:

זה מה ששאלנו.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר.

משה זוהר:

תשימי אחד על השני, זה לא קומה.

יוחנן וייצמן:

צריכים קומפילציה של אחד על השני.

משה זוהר:

זה לא קומה. זה 80 ס"מ. זה בדיוק מספר המדרגות.

חיים כהן:

זה טיפה יותר.

אורית לנדסברג:

תשימי אחד על יד השני ונראה.

שרון דינור:

רגע, באמת, אבל זה, אני גם רציתי לסייג ולהגיד שאנחנו בתכנית המופקדת. רגע. למה הוא לא רוצה?

יוחנן וייצמן:

אין מאושרת?

שרון דינור:

רגע. הנה, עכשיו, אוקיי. בוא נשים אחד ליד השני.

אורית לנדסברג:

יש את ... אנחנו רואים, זה הרבה יותר מ-80 ס"מ.

שרון דינור:

רגע, בוא נראה. ... רגע.

דובר:

... אם סיימתם, ...

יוחנן וייצמן:

אנחנו ממש כמה דקות.

שרון דינור:

אוקיי, הנה,

מורן בן זיו:

כמה דקות.

דני ליבמן:

אם אתם רוצים, אני אקרא לכם את הקטע,

שרון דינור:

נכון יש פה 743,

דני ליבמן:

קטע רלוונטי מ-,

שרון דינור:

וכאן זה 747. אז יש פה עוד ... ,

אורית לנדסברג:

4 מטר.

חיים כהן:

בסדר, זה כמעט קומה,

שרון דינור:

נכון.

חיים כהן:

נו, זה מה שאני אמרתי, זה הקומה אחת שלא מאושרת בתב"ע.

דובר:

לא היה אמור ...

דני ליבמן:

לא, אבל אני אסביר, אני אקריא לכם, אקרא לכם,

יוחנן וייצמן:

הם לא היו אמורים להתחיל בשלוש?

דובר:

היו אמורים. הקדימו.

שרון דינור:

למה אני לא מצליחה זה, ... הדבר הזה?

חיים כהן:

לא התחילו כבר?

דובר:

התחילו כבר, כן.

חיים כהן:

התחילו.

משה זוהר:

כל הדיון היה מה המפלס הקובע,

דני ליבמן:

אני אומר כך, היה פה גם תכנית מתקנת. אוקיי? אז כתוב ככה, התכנית 13371 קבעה כי נספח הבינוי מנחה, למעט גובה מקסימלי ברחוב משגב לדך וגובה מפלס בינוי עליון קיים.

יוחנן וייצמן:

נו, זה,

דני ליבמן:

בשונה מכך, תכנית 13371 א' קבעה כי נספח הבינוי מנחה למעט הגובה המקסימלי ברחוב משגב לדך בלבד, היינו, נספח הבינוי של התכנית א' אינו מחייב לגבי גובה בינוי עליון קיים. הוסרה האמירה מסעיף 1.7 לגבי החובה שלא לעבור את גובה המפלס הקיים. ניתן ללמוד מכך כי הורדת הסעיף המחייבת לגבי גובה מפלס בינוי קיים מאפשרת גמישות מסוימת בגובה מפלס הקרקע העליון, בסוגריים, ממפלס רחוב משגב לדך ומטה. הגמישות תתאפשר בכפוף להחלטת וועדה מקומית שתינתן על סמך תכנית שימור מפורטת.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

דני ליבמן:

כפי שצוין, רשות העתיקות הנחתה לבצע חפירות מלמעלה, וכולי וכולי. ואז,

יוחנן וייצמן:

אתה שאומר שזה לא סטייה ניכרת, ...

דני ליבמן:

אחרי שהיא ... הזכויות, היא אומרת, ואז צריך לבדוק גם האם, מטרת התכנית היא בין היתר יצירת מעבר תת קרקעי, בינוי תת קרקעי, הנספח הוא מנחה לקווי בניין, כל הבינוי תת קרקעי. לכן יש לבחון האם זה נחשב תת קרקעי ואז פה נכנסים לתוך כל השאלה הזאת. בקיצור, מגיעים ל-, וגם יש פה סעיפים שאומרים שהביצוע ייעשה בהתאם לתנאים שייקבעו ברשות העתיקות, על פי המקטע והעבודות בוצעו בהתאם ל ... רשות העתיקות דרשה לבצע חפירה להסרת מפלס הקרקע העליון, והסעיף, יש סעיף אחד שאומר שאם העתיקות ... יצריכו שינוי אז הוועדה המחוזית או המקומית בהתאם לצורך רשאים להתיר שינויים בתכנית ללא תוספת זכויות. זהו, ואז הייתה פנייה לוועדה המחוזית,

חיים כהן:

הוועדה המחוזית אמרה, בסמכות הוועדה המקומית.

יוחנן וייצמן:

נכון, ...

דני ליבמן:

היא אמרה, אני מאשרת לכם, הביעה את עמדתה כי אכן הסמכות היא לוועדה המקומית,

חיים כהן:

לוועדה המקומית.

דני ליבמן:

אני דרשתי שהוועדה המחוזית תאשר,

חיים כהן:

כן.

דני ליבמן:

הם אמרו,

חיים כהן:

לא. אנחנו,

דני ליבמן:

לא, אנחנו מסכימים לכם.

חיים כהן:

נו?

דני ליבמן:

זהו.

חיים כהן:

זהו, אבל סופו של,

דני ליבמן:

זה לא סטייה ניכרת,

חיים כהן:

אבל זה תוספת.

יוחנן וייצמן:

אבל זה הקלה רגילה.

חיים כהן:

זה הקלה, שכיום לא ...

שרון דינור:

אתם יודעים, כשמסתכלים על המצגת,

חיים כהן:

שזה דבר שהוועדה המקומית אמור לאשר.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד רגע,

דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

משהו לגבי התוכן. כי אנחנו לא במהות עכשיו בדיון שלנו, במהות, אוקיי? בלי להגיד איזה סמכות וזה וזה,

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

כדי שהמשפטים זה. הבניין פה הוא ממוקם כאילו צמוד לקיר הזה של,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגייה שאנחנו מדברים עליה.

חיים כהן:

עכשיו הבנת למה אני רוצה לעשות סיור?

שרון דינור:

כן, אני אומרת,

חיים כהן:

זה אני רוצה לראות,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגייה, לכן אנחנו פה.

חיים כהן:

זה הסוגייה.

דני ליבמן:

בסדר, זה,

חיים כהן:

בעצם,

שרון דינור:

הנה, הגיע לפה,

אורית לנדסברג:

ולכן ...

משה זוהר:

הסמנכ"ל של החברה לשיקום הרובע.

יוחנן וייצמן:

שלום.

דובר:

שלום.

אורית לנדסברג:

למה מיועדות שתי הקומות הנוספות? הרי בעצם נכנסים,

יוחנן וייצמן:

קומה אחת זה שירותים.

אורית לנדסברג:

מהקומה למטה, הולכים בטונל ועולים במעלית. אז למה,

שרון דינור:

זה מרכז מבקרים.

אורית לנדסברג:

מה?

שרון דינור:

מרכז מבקרים.

יוחנן וייצמן:

התב"ע דיברה על מרכז מבקרים בקומה הזאת?

שרון דינור:

זה אותו דבר, פשוט העלו את זה כאילו למעלה. אתם רואים, מה שבצהוב פה, מה שהיה בתת הקרקע עלה למעלה.

חיים כהן:

טוב. שרון, אני מציע,

שרון דינור:

כן?

חיים כהן:

כמו שאמרנו, אנחנו נעשה סיור במקום,

שרון דינור:

מה שתגידו.

חיים כהן:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

בסדר. אתה רוצה ש-, יש לך פה את אנשי המקצוע, אם אתה רוצה לשאול,

חיים כהן:

אין, אין, פחות או יותר היה, אין שאלות. הדברים ברורים.

יוחנן וייצמן:

אם הבנו נכון, הקומה הזאתי איננה בתב"ע.

משה זוהר:

לא. תבינו, האירוע הוא אחר.

יוחנן וייצמן:

או שאנחנו טועים?

משה זוהר:

אני אנסה להסביר את זה בצורה אחרת, זה תואם לתב"ע. גובה המפלס,

יוחנן וייצמן:

כן.

משה זוהר:

כל העניין היה מה אתה צופה מבחוץ ומה,

חיים כהן:

אבל תוספת ה-4 מטר מפה זה לא בתב"ע. זה מה ש-,

יוחנן וייצמן:

זה,

משה זוהר:

לא, לא, לא,

חיים כהן:

מה זה לא?

משה זוהר:

גובה המפלס, לא,

חיים כהן:

... עכשיו את התב"ע.

משה זוהר:

אז אני מסביר,

יוחנן וייצמן:

בוא נפתח שוב את נספח הבינוי,

משה זוהר:

אז אני מסביר,

יוחנן וייצמן:

או שאנחנו טועים.

משה זוהר:

מה שהיה קובע זה גובה המפלס ש-, המנורה שהייתה קיימת. זה ה-, זה מה שהיה קובע. מהמנורה בעצם יש תוספת של 80 ס"מ, אנחנו רואים את זה במדרגות.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל נספח הבינוי,

משה זוהר:

עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הראה את כל הבנייה הזאתי.

משה זוהר:

נספח הבינוי אומר ... הגובה הקובע מרחוב משגב לדך שהוא נמצא בכלל עוד 2 מטר למעלה.

דובר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אנחנו שאלנו שאלה אחרת, האם הבינוי הזה מופיע בנספח?

חיים כהן:

זה לא מופיע בנספח, זה מה שאנחנו אומרים.

משה זוהר:

זה השינוי,

חיים כהן:

זה לא מופיע בנספח.

משה זוהר:

זה השינוי של התב"ע,

יוחנן וייצמן:

זה השינוי המדובר.

משה זוהר:

זה השינוי של התב"ע.

חיים כהן:

זה נכון שזה לא מופיע, ובסמכות הוועדה המקומית לאשר כן או לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור.

חיים כהן:

אבל זה בדיוק הסוגייה.

יוחנן וייצמן:

לפי מה שאומר עו"ד ליבמן, יש לנו, לוועדה המקומית סמכות לאשר.

חיים כהן:

לא, להיפך. הוא אומר, הוועדה המחוזית החליטה,

יוחנן וייצמן:

שלמקומית יש סמכות.

חיים כהן:

זה בדיוק מה שאנחנו צריכים לעשות.

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר.

חיים כהן:

... וועדה מקומית.

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית.

דני ליבמן:

כן, זה.

חיים כהן:

זה מה ש-, בסדר. הבנו, אז לכן אמרנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

חיים כהן:

בוא נלך לסיור במקום.

משה זוהר:

אתם רוצים שנקבע?

יוחנן וייצמן:

כן.

משה זוהר:

תגידו לי מתי.

יוחנן וייצמן:

חיים לא יכול שבוע הבא,

חיים כהן:

שבוע הבא אנחנו לא פה, הסגנים לא בירושלים,

יוחנן וייצמן:

ולי עוד שבועיים קשה.

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

לי עוד שבועיים ...

חיים כהן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לי עוד שבועיים, אני מעדיף לא,

מורן בן זיו:

אז זה יהיה אחרי הוועדה הבאה.

יוחנן וייצמן:

אם לא היום אז עוד שבועיים וחצי, אחרי הוועדה הבאה.

חיים כהן:

בסדר, תתאם את זה, אני לרוב ...

יוחנן וייצמן:

בסדר.

משה זוהר:

יש לי, שרון, יש לך את הטלפון שלי, קל ל-,

שרון דינור:

לכולם, כן.

מורן בן זיו:

אני אגיד לדורית לתאם עם כולם.

שרון דינור:

ככה זה טוב, גם שבת יהיה.

חיים כהן:

יש לי את ההדמיה של,

שרון דינור:

הוא רצה להיות, בגלל זה אני אומרת, הוא התבאס שהוא לא בא היום, אז, כאילו, אני חשבת שדחוף דחוף להכניס היום כדי שיאשרו את זה,

יערה שאלתיאל:

אולי,

שרון דינור:

לא ידעתי שהם ירצו סיור.

יערה שאלתיאל:

אולי נתחיל בסיור ב ... ?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

בסדר? אנחנו צריכים לחזור רק לתיק הראשון, לנסח את ההחלטה.

חיים כהן:

טוב, אני,

יוחנן וייצמן:

שהצבענו עליה.

מורן בו זיו:

כן, כן.

משה זוהר:

תודה רבה לכם.

יוחנן וייצמן:

בשמחה.

חיים כהן:

אני פשוט הולך לוועדת מכרזים,

יוחנן וייצמן:

למה הם, מה זה? איך הם עשו וועדת מכרזים?...

שרון דינור:

ביי.

משה זוהר:

ביי, להתראות. ביי לכם.

יוחנן וייצמן:

אם יש מוקשים תקרא לי. לא היה נראה לי אבל בסדר יום.

חיים כהן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

אם יש מוקשים תקרא לי.

אורית לנדסברג:

תודה.

שרון דינור:

ביי חיים, תודה רבה.

אורית לנדסברג:

ביי.

חיים כהן:

רגע, אבל יוחנן, יוחנן, הסיור שמתואם גם עם שרון.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

בסדר, אני אשתדל להגיע, אתם יותר חשובים כאילו, לא לעכב את זה.

יוחנן וייצמן:

לא נעים לי, אבל עשינו כעת את הסיור. אתה צריך אותי ... ?

אורית לנדסברג:

אבל בעצם, שרון, את אומרת שזה קרוב מדי, אבל גם בתב"ע זה היה קרוב,

יוחנן וייצמן:

אני יושב בשימור, אתה רוצה, אני תוך שניה אצלך.

אורית לנדסברג:

לא זו השאלה הייתה. השאלה,

שרון דינור:

אני לא אמרתי שזה קרוב מדי.

אורית לנדסברג:

אה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

שרון דינור:

זה לא היה הטענה שלי.

אורית לנדסברג:

אה, אה. הגובה.

שרון דינור:

אבל אולי נפסיק את ההקלטה?

מורן בן זיו:

אבל רגע.

יוחנן וייצמן:

סיימנו? בסדר.

אורית לנדסברג:

רגע, אני רק רוצה להגיד משהו.

מורן בן זיו:

רצית שנדבר על ההחלטה של תיק,

יוחנן וייצמן:

התיק הראשון.

אורית לנדסברג:

יכול להיות,

שרון דינור:

מה רצית להגיד על התיק הזה?

אורית לנדסברג:

שהגובה התייחס לקו הזה, כדי לקבל את הממד הזה,

שרון דינור:

תראי,

אורית לנדסברג:

שממנו בשכבה היותר רחוקה יש את הבניינים היותר גבוהים.

יוחנן וייצמן:

אז מה שהפריע לנו,

אורית לנדסברג:

אני לא, כמעט בטוחה שמישהו, מי שהסתכל ראה את הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שהפריע לנו. אנחנו עומדים בכותל, נמצאים למטה, ישיבת פורת יוסף היא סוג של מונומנט, אנחנו בעצם סוגרים אותו כעת. זה הסוגייה.

אורית לנדסברג:

נכון. נכון, נכון, נכון.

שרון דינור:

הם מסכימים? יש הסכמות בין שניהם?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג. אבל האדריכלות הזאתי זה ..., זאת אומרת, הוא בא, סתם בונים עליו איזה קיר טיפש, למה?

דוברת:

האמת היא שהעיצוב שלו לא משהו.

יוחנן וייצמן:

אה, רגע, אז אנחנו מגיעים לשיחה של הבוקר.

שרון דינור:

מה רצית,

יוחנן וייצמן:

צריך לכבות את ההקלטה רק.

שרון דינור:

רגע, סיימנו?

יוחנן וייצמן:

בוא נחזור לתיק הראשון, ...

שרון דינור:

חשבתי שאתה מקבל, שאתה הולך לקבל החלטה שונה בבוקר. שהשתכנעת.

יוחנן וייצמן:

לא, בבוקר אנחנו,

אורית לנדסברג:

שארונת הצהרים הועילה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית לנדסברג:

שארונת הצהרים הועילה.

שרון דינור:

מה, על מה,

יוחנן וייצמן:

לא אכלתי.

אורית לנדסברג:

אה, לא?

יוחנן וייצמן:

זה מה שלקחתי לעצמי, אבל עוד לא,

אורית לנדסברג:

אז אין שינוי בחוות דעת.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נשב על זה סעיף סעיף, בסדר?

שרון דינור:

איזה תכנית, של סמאטס?

יוחנן וייצמן:

כן, הייתי צריך לשלוח לך החלטה.

שרון דינור:

אה.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי את עיקרי ההחלטה, צריך לנסח את זה. נכון? עיקרי ההחלטה היו ככה,

שרון דינור:

אני חושבת שרק להוריד את המחסן הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, שמאשרים את הכל, נבקש שהשטחים יהיו, ככל שחסר שטחים, לתת קודם,

שרון דינור:

רגע, את זה הורדתי, בהתאם למצב,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בואי נלך,

שרון דינור:

אתה רואה? כאילו, זה מה ש-,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני נכנס למה שאת עשית, בסדר, אני עובד איתך.

שרון דינור:

אז את זה, אני חושבת שהסכמתם איתי. אבל אם אתם לא אז תגידו, אבל אמרנו ש-,

יוחנן וייצמן:

לא, זה הסכמנו איתך, כן.

שרון דינור:

אוקיי. אחר כך הורדתי, ואז הסעיף של 2, הורדתי את הסוף שקשור למה שעיקרי, בסדר, הורדתי, עם המחסן. אחר כך בסעיף 2 הורדתי את 'אין', ואז יצא לי משפט שאומר, לאשר הגבהה מוצעת של גג רעפים מבנה לשי, יש להביא לידיעת הוועדה כי הבקשה תואמת חוות דעת משפטית של המשנה ליועץ המשפטי, והבניין מושלם,

יוחנן וייצמן:

חלק הבא,

שרון דינור:

אדריכלית במתכונתו המקורית ללא פגיעה, ולכן קיימת עדיפות לחלופה המרחיבה את תת הקרקע.
זאת אומרת שאם יהיה עודף שטחים, לא עודף, סליחה, פחות שטחים,

יוחנן וייצמן:

ועל כן, אז תוסיפי את זה, אחרי המילה המקורית ועל כן, ככל ש-

שרון דינור:

איפה זה היה?

יוחנן וייצמן:

אחרי, בסוף המשפט, ממש המילה האחרונה. בסדר, כמו שכתבת, ועל כן.

שרון דינור:

ולכן, מה על כן? ולכן עדיפה,

יוחנן וייצמן:

אה, ולכן עדיפה,

שרון דינור:

עדיפה חלופה ה...

אורית לנדסברג:

הייתי כותבת,

יוחנן וייצמן:

לכן, אחרי המילה המקורית תוסיפי ועל כן,

אורית לנדסברג:

אני חושבת שניסחת לא טוב.

שרון דינור:

ככל וקיימת,

יוחנן וייצמן:

אני גם חושב, אנחנו עובדים על הניסוח שלה.

אורית לנדסברג:

אני חושבת, יש להביא לידיעת הוועדה כי הבקשה תואמת חוות דעת משפטית המאשרת, עם זאת, עם זאת, הוועדה רוצה לציין כי הבניין מושלם מבחינה, במתכונתו האדריכלית הקיימת,

יוחנן וייצמן:

זה גם לא יש להביא לידיעת הוועדה, זה הוועדה,

אורית לנדסברג:

שאנחנו חושבים שזה שלם וטוב, היה את חוות הדעת. עם זאת, אנחנו חושבים ככה, ולכן צריך קודם כל את התת קרקע ואחר כך את הגג.

יוחנן וייצמן:

הנה, כתבת את זה. מצוין איך שעשית.

שרון דינור:

אוקיי. ואז אחר כך, פתרון מיגון דירה בקומה הקיימת, ... ללא פגיעה בקמרונות אחרים. ניתן להכשיר ... מרפסת מקורה, סבבה, יש להבהיר כי תנאי, טוב, זה סתם טכני.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, זה סטנדרטי.

שרון דינור:

מבנה קיים הממוקם בפינה,

יוחנן וייצמן:

יש לוודא, מאה אחוז, כמו שכתבת.

יערה שאלתיאל:

מה אמרת עם ה-,

שרון דינור:

אה, השבת המצב לקדמותו לרבות פתח סגירת זה. רציתם להחליט לגבי זה?

אורית לנדסברג:

כן, אני חושבת שצריך להחזיר את המצב לקדמותו.

יוחנן וייצמן:

אני חושבת שאת צודקת.

שרון דינור:

אז זהו, לא היה כל כך הרבה מה לתקן.

אורית לנדסברג:

טוב.

יערה שאלתיאל:

רגע, רק, אני לא,

יוחנן וייצמן:

לא, היה פה תיקון עקרוני.

שרון דינור:

המיגון יש לנו פעמיים,

אורית לנדסברג:

אז,

שרון דינור:

בקומת התת קרקע אמרנו שהמיגון יהיה בשטח הנוסף שאנחנו ... הוא יכול לעשות לו חצר אנגלית קטנה לזה, אין בעיה.

אורית לנדסברג:

נכון.

שרון דינור:

בקומה העליונה ביקשנו שזה יהיה בתיאום איתנו, באזור שלא פוגע בקמרונות.

אורית לנדסברג:

אוקיי.

שרון דינור:

זה הכל.

אורית לנדסברג:

Nice.

שרון דינור:

זהו.

אורית לנדסברג:

עוד שבועיים וחצי.

שרון דינור:

לסגור?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

מורן בן זיו:

זהו.

שרון דינור:

אין הקלטה?

יוחנן וייצמן:

לא, עוד לא, עדיין לא, שיכבה את ההקלטה אז נדבר חופשי.

מורן בן זיו:

אה, הוא אמר להתקשר אליו.

סיום הדיון